

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี ราชอาณาจักรไทย

การศึกษากรอบทางการเงิน
ของโครงการระบบขนส่งมวลชน
ในประเทศไทย

รายงานฉบับสมบูรณ์

JICA LIBRARY

1201530 [1]

มิถุนายน 2553

KRI International Corp.

SA2
JR (先)
10 - 025

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักนายกรัฐมนตรี ราชอาณาจักรไทย

การศึกษากรอบทางการเงิน
ของโครงการระบบขันส่งมวลชน
ในประเทศไทย

รายงานฉบับสมบูรณ์

มิถุนายน 2553

KRI International Corp.

1201530[1]

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาของการศึกษา.....	1-1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	1-1
1.3 กรอบการศึกษา	1-2
1.4 ขอบเขตของการศึกษา	1-2
1.5 ตารางการศึกษา	1-7
1.6 สมาชิกของคณะกรรมการ.....	1-8

บทที่ 2 การบททวนระบบส่งทางรางในเมืองในประเทศไทย

2.1 คุณลักษณะพื้นฐานของการพัฒนาการขนส่งมวลชนทางรางในเมือง.....	2-1
2.2 กรณีของกฎหมายและนโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้องกับโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในประเทศไทย	2-5
2.3 รูปแบบ PPP ของโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในประเทศไทย	2-15
2.4 สถานการณ์ทางการเงินและการคลังของประเทศไทย	2-21
2.5 การบททวนรถไฟฟ้ามวลชนที่ให้บริการอยู่ในปัจจุบัน.....	2-28
2.6 บทเรียนจากการไฟฟ้าสายสีเขียวเงินและรถไฟฟ้ายานยนต์อีส.....	2-60

บทที่ 3 การสังเคราะห์ประเด็นปัญหาในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบขนส่งทางรางในเมือง ในประเทศไทย

3.1 วิธีการโครงสร้าง 3 ชั้นที่นำมาใช้เพื่อกำหนดประเด็นต่างๆ.....	3-1
3.2 รายละเอียดของประเด็นในหัวที่ 1 วิสัยทัศน์ของภาค การกำกับดูแล กฎหมาย และระเบียบข้อบังคับ	3-2
3.3 รายละเอียดของประเด็นในหัวที่ 2 แผนแม่บทรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนอย่างบูรณาการ	3-6
3.4 รายละเอียดของประเด็นในหัวที่ 3 ครอบทางการเงิน การบริหารสัมปทาน และภาครัฐฯ จัดการผู้จัดหา และธุรกิจ อื่นนอกเหนือจากการเดินรถ	3-12

บทที่ 4 การจำลองสถานการณ์การเงินและการวิเคราะห์กรอบทางการเงินของการพัฒนาระบบขนส่งทางราง ในเมืองในประเทศไทย

4.1 โครงร่างของการจำลองสถานการณ์การเงินของโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน	4-1
4.2 วิธีการและผลลัพธ์ของการจำลองสถานการณ์การเงิน	4-6
4.3 สิ่งสำคัญที่ได้จากการจำลองสถานการณ์การเงิน	4-20
4.4 คุณลักษณะของกรอบทางการเงินรูปแบบต่างๆ.....	4-21
4.5 ความหมายทั้งหมดจากการวิเคราะห์กรอบทางการเงิน.....	4-25

บทที่ 5 บทเรียนจากกรณีศึกษาในต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาระบบขนส่งทางรางในเมือง

5.1	บทเรียนเกี่ยวกับกรอบทางการเงินของกรณีศึกษาในต่างประเทศ	5-1
5.2	บทเรียนจากกรณีศึกษาในต่างประเทศเกี่ยวกับการทำกับดูแล/กฎหมายและระเบียบข้อบังคับในประเทศอื่นๆ ...	5-7
5.3	บทเรียนจากการวางแผนรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนอย่างมุ่งนาการในประเทศอื่นๆ	5-10
5.4	บทเรียนจากข้อตกลงสัมปทานและการบริหารผู้จัดทำในประเทศอื่นๆ	5-15
5.5	บทเรียนจากธุรกิจที่นักลงทุนต้องหันมาสนใจจากการเดินรถในประเทศอื่นๆ	5-20
5.6	ความหมายโดยนัย (implication) ทั้งหมดของโครงสร้าง 3 ขั้น	5-24

บทที่ 6 ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา และแผนที่นำทาง

6.1	ชั้นที่ 1 : ประเด็นแนวทางการแก้ไขและการสนับสนุนที่ควรดำเนินการ	6-1
6.2	ชั้นที่ 2 : แผนแม่บทรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนอย่างมุ่งนาการ	6-7
6.3	ชั้นที่ 3 : รูปแบบการดำเนินการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในแต่ละเส้นทาง	6-11
6.4	แผนที่นำทางที่เสนอแนะสำหรับประเทศไทย	6-17

ภาคผนวก 1 : ข้อกำหนดขอบเขตงาน (TOR) ของการศึกษา

ภาคผนวก 2 : MRT Assessment Standardization (พิมพ์จากเอกสารของ ADB)

ภาคผนวก 3 : กระเบนสอดของภาระวิเคราะห์ที่ 1

ภาคผนวก 4 : กรณีศึกษาของระบบขนส่งทางรางในเมืองในประเทศอื่นๆ

ภาคผนวก 5 : การเปรียบเทียบตัวชี้วัดทางการเงินและการดำเนินงานของระบบขนส่งทางในเมืองในประเทศไทย

สารบัญตาราง

ตาราง 2.2-1:	หน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐ	2-7
ตาราง 2.2-2:	สถานการณ์ปัจจุบันของระบบรางรถไฟฟ้าในเขตกรุงเทพและปริมณฑล	2-12
ตาราง 2.3-1:	รูปแบบ PPP ของโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในปัจจุบัน	2-16
ตาราง 2.3-2:	คำอธิบายความหมายรูปแบบของสัมปทาน	2-18
ตาราง 2.3-3:	การบีบอัดเพื่อยกเว้นของสัมปทาน ระหว่าง Net Cost และ Gross Cost	2-19
ตาราง 2.3-4:	ความจำเป็นในการดูแลตรวจสอบรัฐบาลแบ่งตามประเภทของสัมปทาน	2-19
ตาราง 2.3-5:	ตารางทางเลือก PPP สำหรับการประเมินโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน	2-21
ตาราง 2.5-1:	หัวข้อสำคัญของสัญญา	2-30
ตาราง 2.5-2:	การคาดการณ์จำนวนผู้โดยสารในแผนงานเดิม	2-31
ตาราง 2.5-3:	จำนวนผู้โดยสารจริงและรายได้ต่อวัน	2-31
ตาราง 2.5-4:	ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานขับรถและพนักงานประจำสถานี	2-32
ตาราง 2.5-5:	ปริมาณการใช้พลังงาน/ต่อกhilometre/gm./สถานี	2-33
ตาราง 2.5-6:	ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้โดยสารบริการ	2-33
ตาราง 2.5-7:	ความจุสูงสุดของรถไฟฟ้าและจำนวนผู้โดยสารจริง	2-34
ตาราง 2.5-8:	ค่าโดยสารขั้นต่ำของรถไฟฟ้าในเอเชีย	2-35
ตาราง 2.5-9:	รายได้แยกตามประเภทของกสิมบริษัท BMCL	2-36
ตาราง 2.5-10:	งบกำไรขาดทุนของ BMCL และบริษัทในเครือ	2-37
ตาราง 2.5-11:	ค่าใช้จ่ายโครงการแยกประเภทของ BMCL (รวมบริษัทในเครือ)	2-38
ตาราง 2.5-12:	อัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญของบริษัทรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	2-39
ตาราง 2.5-13:	สัดส่วนของผู้ถือหุ้นหลัก	2-40
ตาราง 2.5-14:	ค่าธรรมเนียมสัมปทานที่ รฟม. ได้รับจากการพัฒนาเชิงพาณิชย์	2-44
ตาราง 2.5-15:	จำนวนผู้โดยสารเฉลี่ยต่อวันรายปีของรถไฟฟ้าบีทีเอส	2-48
ตาราง 2.5-16:	รายได้จากการค่าโดยสารรายปีของบีทีเอส	2-48
ตาราง 2.5-17:	ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้โดยสาร	2-50
ตาราง 2.5-18:	ความจุและจำนวนผู้โดยสารในทางข้ามเมืองเร่งด่วน	2-50
ตาราง 2.5-19:	ผลรายปีของตัวชี้วัดความพร้อม	2-51
ตาราง 2.5-20:	งบกำไรขาดทุนของ BTSC	2-52
ตาราง 2.5-21:	รายการของค่าใช้จ่ายโครงการ	2-53
ตาราง 2.5-22:	หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นของ BTSC	2-54
ตาราง 2.5-23:	เงินกู้ระยะยาวและหุ้นกู้สำหรับโครงการ	2-55
ตาราง 2.5-24:	อัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญของ BTSC	2-56
ตาราง 2.5-25:	การปรับโครงสร้างหนี้	2-57
ตาราง 2.5-26:	องค์ประกอบของผู้ถือหุ้นหลักของ BTSC	2-58
ตาราง 2.5-27:	ข้อสังเกตเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินโครงการ (BMCL)	2-61

ตาราง 2.5-28: ข้อสังเกตที่พบเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน (กรณีของ BMCL).....	2-62
ตาราง 4.1-1: ข้อมูลทั่วไปของโครงการไฟฟ้าสายสีม่วง (ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ)	4-3
ตาราง 4.1-2: ข้อมูลทั่วไปของโครงการไฟฟ้าสายสีส้ม (ช่วงบางบันฑูต-บางกะปิ)	4-3
ตาราง 4.1-3: ข้อมูลทั่วไปของโครงการไฟฟ้าสายสีชมพู (ช่วงแคราย-วีเนียร์)	4-4
ตาราง 4.1-4: สมมุติฐานหลักที่ใช้ในการจำลอง	4-6
ตาราง 4.2-1: การกระจายความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นระหว่างภาครัฐและเอกชน	4-20
ตาราง 4.4-1: รูปแบบของกรอบทางการเงิน	4-22
ตาราง 4.4-2: การเบรี่ยบเที่ยบทางเลือกของผลกระทบ-รู้สแลดเอกชน	4-23
ตาราง 4.4-3: การเบรี่ยบเที่ยบทางเลือกของรูปแบบของรายได้ NET หรือ Gross และ Modified Gross	4-24
ตาราง 4.4-4: การเบรี่ยบเที่ยบทางเลือกของรูปแบบการเดินรถและบำรุงรักษา	4-25
ตาราง 5.1-1: ลักษณะของกรณีศึกษาในต่างประเทศในรายงานขั้นกลาง 1	5-1
ตาราง 5.2-1: เมืองที่สำคัญของ Japanese Railway Business Law	5-8
ตาราง 5.2-2: ความสัมพันธ์ระหว่างเงื่อนไขในกฎหมาย/พระราชบัญญัติและกฎกระทรวง และเงื่อนไขในสัญญา PPP ..	5-10
ตาราง 5.5-1: ประเภทหลักของธุรกิจที่นอกเหนือจากการเดินรถ	5-20
ตาราง 5.5-2: การเบรี่ยบเที่ยบธุรกิจที่นอกเหนือจากการเดินรถของผู้เดินรถในประเทศไทยหลักของເອເມຍ	5-22

สารบัญรูป

ญี่ปุ่น 1.3-1:	โครงสร้างการดำเนินงานศึกษา.....	1-2
ญี่ปุ่น 1.4-1:	ผังการศึกษาและกิจกรรมหลักสูตรจากภาระงานขั้นต้น.....	1-3
ญี่ปุ่น 1.4-2:	โครงสร้างประเดิม 3 ขั้น ของรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในประเทศไทย	1-4
ญี่ปุ่น 1.4-3:	คำจำกัดความใหม่ของญี่ปุ่นแบบการดำเนินงาน (ขั้นที่ 3)	1-4
ญี่ปุ่น 1.4-4:	การเปลี่ยนเพิ่ยบกิจกรรมของโมดูล.....	1-5
ญี่ปุ่น 1.5-1:	ตารางการศึกษา.....	1-7
ญี่ปุ่น 2.1-1:	แสดงการเบรี่ยนเพิ่ยบคุณลักษณะของระบบขนส่งทางรางในเขตเมือง.....	2-2
ญี่ปุ่น 2.2-1:	หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในประเทศไทย	2-6
ญี่ปุ่น 2.2-2:	การอนุมัติโครงการความต่อเนื่องของภาคธุรกิจและเอกชน	2-10
ญี่ปุ่น 2.4-1:	แนวโน้มของผลิตภัณฑ์มูลค่ารวมภายในประเทศ	2-22
ญี่ปุ่น 2.4-2:	อัตราการเติบโตของบริษัทและเงินที่หมุนเวียนในเมืองประชาชน (ใช้ฐานปีต่อปี)	2-23
ญี่ปุ่น 2.4-3:	แนวโน้มของอัตราดอกเบี้ยที่สำคัญ	2-23
ญี่ปุ่น 2.4-4:	ขนาดของตลาดเงินในประเทศไทย	2-24
ญี่ปุ่น 2.4-5:	ส่วนแบ่งของตลาดเงินในประเทศไทย.....	2-24
ญี่ปุ่น 2.4-6:	ขนาดของเศรษฐกิจและอัตราส่วนของเงินกู้ต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์.....	2-24
ญี่ปุ่น 2.4-7:	จำนวนเงินที่จ่ายเข้าบัญชีของธนาคารพาณิชย์แยกตามประเภทลูกหนี้.....	2-25
ญี่ปุ่น 2.4-8:	อัตราส่วนของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ต่อหนี้ทั้งหมด	2-25
ญี่ปุ่น 2.4-9:	การเงินของรัฐบาลไทย	2-26
ญี่ปุ่น 2.4-10:	แสดงการแบ่งส่วนหนี้สาธารณะและอัตราส่วนของหนี้สาธารณะต่อ GDP	2-28
ญี่ปุ่น 2.4-11:	แสดงการแบ่งส่วนหนี้โดยตรงของรัฐบาล.....	2-28
ญี่ปุ่น 2.5-1:	แผนที่เส้นทางการเดินรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน ระยะแรก	2-29
ญี่ปุ่น 2.5-1:	ทิศทางรายได้ของ BMCL	2-36
ญี่ปุ่น 2.5-2:	แสดงงบดุลของ BMCL และบริษัทในเครือ	2-37
ญี่ปุ่น 2.5-3:	ทุนเรือนหุ้นของ BMCL	2-41
ญี่ปุ่น 2.5-4:	บริษัทในเครือของ BMCL	2-43
ญี่ปุ่น 2.5-5:	รายได้จากการก่อสร้างที่นอกเหนือจากการเดินรถไฟฟ้า	2-43
ญี่ปุ่น 2.5-6:	ผังองค์กรอย่างต่อของกลุ่ม ช.การช่าง	2-45
ญี่ปุ่น 2.5-7:	แผนที่เส้นทางรถไฟฟ้าบีทีเอส	2-46
ญี่ปุ่น 2.5-8:	โครงสร้างทางของเส้นทางส่วนต่อขยายสายสีลม	2-49
ญี่ปุ่น 2.5-9:	งบดุลของ BTSC	2-53
ญี่ปุ่น 2.5-10:	รายได้จากการก่อสร้างที่นอกเหนือจากการเดินรถของ BTSC	2-59
ญี่ปุ่น 2.5-11:	แผนผังองค์กรของกลุ่มอนามัย	2-60
ญี่ปุ่น 3.1-1:	สรุปประเดิมปัญหาหลัก	3-1

รูป 3.2-1:	สายใช้คุณค่าของภาค	3-2
รูป 3.2-2:	ข้อคิดเห็นที่สำคัญจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของภาค	3-3
รูป 3.2-4:	ข้อเสนอแนะที่สำคัญของการปรับปรุง	3-6
รูป 3.3-1:	จุดอ่อนของแผนในปัจจุบัน (พื้นที่ 2)	3-11
รูป 3.3-2:	ข้อคิดเห็นที่สำคัญจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับพื้นที่ 2	3-12
รูป 3.4-1:	การบริหารผู้จัดหา	3-17
รูป 4.1-1:	แผนที่แสดงตำแหน่งของรถไฟฟ้า 3 สาย ที่ทำการวิเคราะห์	4-2
รูป 4.2-1:	ความแตกต่างของ NPV ของภาครัฐภายนอกต่อกรอบทางการเงิน 6 รูปแบบ (รถไฟฟ้าสายสีม่วง)	4-8
รูป 4.2-2:	ความแตกต่างของ NPV ของภาครัฐภายนอกต่อกรอบทางการเงิน 6 รูปแบบ (สายสีชมพู)	4-8
รูป 4.2-3:	ความแตกต่างของ NPV ของภาครัฐภายนอกต่อกรอบทางการเงิน 6 รูปแบบ (สายสีส้ม)	4-9
รูป 4.2-4:	กราฟแสดงของภาครัฐภายนอกต่อกรอบทางการเงิน 6 รูปแบบ (สายสีม่วง)	4-10
รูป 4.2-5:	กราฟแสดงของภาครัฐภายนอกต่อกรอบทางการเงิน 6 รูปแบบ (สายสีชมพู)	4-11
รูป 4.2-6:	กราฟแสดงของภาครัฐภายนอกต่อกรอบทางการเงิน 6 รูปแบบ (สายสีส้ม)	4-12
รูป 4.2-7:	แผนผังของแบบจำลองการเงิน (PPP Modified Gross Cost)	4-13
รูป 4.2-8:	ตัวอย่างของผลของการจำลองสถานการณ์	4-15
รูป 4.2-9:	ผลของการจำลองสถานการณ์ที่ 2 สำหรับสายสีม่วง	4-16
รูป 4.2-10:	ผลของการจำลองสถานการณ์ที่ 2 สำหรับสายสีชมพู	4-16
รูป 4.2-11:	ผลของการจำลองสถานการณ์ที่ 2 สำหรับสายสีส้ม	4-17
รูป 4.2-12:	ระดับการปรับปรุงที่ต้องการจากเอกชน	4-17
รูป 4.5-1:	ความหมายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกรอบทางการเงิน	4-26
รูป 5.1-1:	จุดตรวจสอบการประเมินความสำเร็จและล้มเหลว	5-5
รูป 5.3-1:	ความสัมพันธ์ระหว่างแผนการให้ที่ดินและเส้นทางรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน	5-11
รูป 5.6-1:	การแปลงประเภทภายนอกในโครงสร้าง 3 ชั้น	5-25
รูป 6.1-1:	โครงสร้าง 3 ชั้น	6-1
รูป 6.1-2:	รูปแบบสายใช้คุณค่าของภาค	6-2
รูป 6.1-3:	มุมมองการปรับปรุงการกำกับดูแล	6-3
รูป 6.1-4:	ประเด็นปรับปรุงหลักในด้านกฎหมายและระเบียบทั่วไป	6-5
รูป 6.1-5:	ขั้นตอนการดำเนินงานของชั้นที่ 1	6-7
รูป 6.2-1:	มุมมองในภาพรวมของแผนแม่บทเชิงบูรณาการ	6-8
รูป 6.2-2:	ขั้นตอนการดำเนินงานของชั้นที่ 2	6-11
รูป 6.3-1:	ส่วนประกอบทั้ง 4 ของรูปแบบการดำเนินการของระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแต่ละเส้นทาง	6-12
รูป 6.3-2:	ขั้นตอนการดำเนินงานของชั้นที่ 3	6-17
รูป 6.4-1:	ภาพจำลองของคณะกรรมการขนส่งมวลชน	6-18
รูป 6.4-2:	เส้นทางการปฏิบัติการ 10 สายทาง	6-19

สารบัญคำย่อ

กทม.	กรุงเทพมหานคร
คจธ.	คณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก
ยม.	กรมโยธาธิการและผังเมือง
มท.	กระทรวงมหาดไทย
คค.	กระทรวงคมนาคม
รพม.	การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย
สศช.	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ศจธ.	สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก
สนช.	สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
สบพ.	สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง
ศคร.	สำนักคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลัง
ADB	ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย
AFC	ระบบเก็บค่าโดยสารอัตโนมัติ
ARL	ระบบขนส่งทางรางเชื่อมท่าอากาศยาน
ATP	ระบบป้องกันรถไฟล็อกโนมัติ
BMA	กรุงเทพมหานคร
BMC	สภากrüngเทพมหานคร
BMCL	บริษัทรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
BMR	กรุงเทพมหานครและปริมณฑล
BRT	รถโดยสารประจำทางด่วนพิเศษ
B/S	งบดุล
BTSC	บริษัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
CAT	สถานีขนส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมือง
CMLT	คณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก
DTCP	กรมการผังเมือง
EIA	การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม
E&M	อุปกรณ์ไฟฟ้าและเครื่องกล
GDP	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ
GTZ	สำนักงานความร่วมมือทางวิชาการของเยอรมัน
JBIC	ธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น
KW	สถาบันเครดิตเพื่อการบูรณะและการพัฒนาแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

KPI	ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน
LRT	ระบบขนส่งมวลชนขนาดเบา
LTCB	คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง
MAS	การจัดทำมาตรฐานการประเมินโครงการไฟฟ้าขนส่งมวลชน
MLR	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดี
MOI	กระทรวงมหาดไทย
MOT	กระทรวงคมนาคม
MPC	คณะกรรมการนโยบายการเงิน
MRT	รถไฟฟ้าขนส่งมวลชน
MRTA	การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย
NESDB	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
NPL	สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้
NPV	มูลค่าปัจจุบันสุทธิ
O&M	การเดินรถและบำรุงรักษา
OCC	ศูนย์ควบคุมการเดินรถ
OCMLT	สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก
ODA	การให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ
OTP	สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
PDMO	สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง
P/L	บัญชีกำไรขาดทุน
PPP	ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
PSO	การให้เงินอุดหนุนบริการสาธารณูปโภครัฐวิสาหกิจ
ROE	อัตราตอบแทนผู้ถือหุ้น/เงินทุน
SOE	รัฐวิสาหกิจ
SEPO	สำนักคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลัง
SRT	การรถไฟแห่งประเทศไทย
TA	ความช่วยเหลือทางวิชาการ
TOD	การพัฒนาที่รื้นริบโดยการขนส่ง
TOR	ขอบเขตของงาน
URMAP	แผนแม่บทการขนส่งมวลชนระบบรางในเขตกรุงเทพมหานครและพื้นที่ต่อเนื่อง
VIM	ความคุ้มค่าเงิน

สารบัญคำย่อ (ต่อ)

ADB	Asian Development Bank	
AFC	Automatic Fare Collection	
ARL	Airport Rail Link	ประเทศไทย
ATP	Automatic Train Protection	
BLO	Build-Lease-Operation	
BLT	Build-Lease-Transfer	
BMA	Bangkok Metropolitan Administration	ประเทศไทย
BMC	Bangkok Metropolitan Council	ประเทศไทย
BMCL	Bangkok Metro Public Company Limited	ประเทศไทย
BMR	Bangkok Metropolitan Region	ประเทศไทย
BOO	Build- Owned- Operate	
BOT	Build- Operate- Transfer	
BRT	Bus Rapid Transit	
B/S	Balance Sheet	
BTO	Build-Transfer-Operation	
BTSC	Bangkok Mass Transit System Public Company Limited	ประเทศไทย
CA	Concession Agreement	
CAT	City Air Terminal	
CDRC	Corporate Debt Restructuring Committee	ประเทศไทยมาเลเซีย
CMLT	Commission for the Management of Land Traffic	ประเทศไทย
DfT	Department for Transport	ประเทศไทยอังกฤษ
DMRC	Delhi Metro Rail Corporation	ประเทศไทยอินเดีย
DOTC	Department of Transport and Communications	ประเทศไทยฟิลิปปินส์
DSCR	Debt Service Coverage Ratio	
DTCP	Department of Town and Country Planning	ประเทศไทย
EDSA	Epifanio de los Santos Avenue	ประเทศไทยฟิลิปปินส์
EIA	Environmental Impact Assessment	
ERL	Express Rail Link	ประเทศไทยมาเลเซีย
ERP	Electric Road Pricing	
E&M	Electrical and Mechanical Equipment	
FCDU	Foreign Currency Deposit Unit	ประเทศไทยฟิลิปปินส์
FY	Fiscal Year	

GDP	Gross Domestic Product	
GOT	Government of Thailand	ประเทศไทย
GTZ	German Technical Agency for Cooperation	สำนักงานรัฐวิสาหกิจ เยอรมัน
ICR	Inception Report	
IFC	International Finance Corporation	
IMTI	Integrated Multi-Modal Travel Information System	
Infracos	Infrastructure Companies	ประเทศไทยอังกฤษ
ISC	Infrastructure Service Charge	ประเทศไทยอังกฤษ
ITR	Interim Report	
JBIC	Japan Bank for International Cooperation	ประเทศญี่ปุ่น
JRTT	Japan Railway Construction, Transport and Technology Agency	ประเทศญี่ปุ่น
KfW	Kreditanstalt für Wiederaufbau	สำนักงานรัฐวิสาหกิจ เยอรมัน
KLIA	Kuala Lumpur International Airport	ประเทศไทยมาเลเซีย
KPI	Key Performance Indicator	
KTM	Keretapi Tanah Melayu (Malayan Railways)	ประเทศไทยมาเลเซีย
LIBOR	London Inter-Bank Offered Rate	
LRT	Light Rail Transit	ประเทศไทยสิงคโปร์
LRT	Light Rail Transit	
LRTA	Light Rail Transit Authority	ประเทศไทยฟิลิปปินส์
LTA	Land Transport Authority	ประเทศไทยสิงคโปร์
LTCB	Land Transport Control Board	ประเทศไทย
LUL	London Underground Limited	ประเทศไทยอังกฤษ
MAS	MRT Assessment Standardization	ประเทศไทย
MIR	Metropolitan Intercity Railway Company	ประเทศไทยญี่ปุ่น
MLITT	Ministry of Land, Infrastructure, Transport and Tourism	ประเทศไทยญี่ปุ่น
MLR	Minimum Lending rate (of Bangkok Bank)	ประเทศไทย
MOI	Ministry of Interior	ประเทศไทย
MOT	Ministry of Transport	ประเทศไทย
MPC	Monetary Policy Committee	ประเทศไทย
MRT	Mass Rapid Transit	
MRT	Metro Rapid Transit	ประเทศไทยฟิลิปปินส์
MRTA	Mass Rapid Transit Authority of Thailand	ประเทศไทย
MRTC	Mass Rapid Transit Corporation	ประเทศไทยสิงคโปร์

MRTC	Metro Rail Transit Corporation	ປະເທດຟິລິປິນສ
MTR	MTR Corporation Limited	ຢ້ອງດົກ
NESDB	National Economic and Social Development Board	ປະເທດໄທຍ
NPL	Non-performing Loan	
NPV	Net Present Value	
O&M	Operation and Maintenance	
OCC	Operations Control Centre	
OCMLT	Office of the Commission for the Management of Land Traffic	ປະເທດໄທຍ
ODA	Official Development Aid	
OTP	Office of Transport and Traffic Policy and Planning	ປະເທດໄທຍ
PDMO	Public Debt Management Office of Ministry of Finance	ປະເທດໄທຍ
PGS	Parking Guide System	
P/L	Profit and Loss Statement	
PPP	Public Private Partnership	
PSC	Public Sector Comparator	
PSO	Public Service Obligation	ປະເທດໄທຍ
PTC	Public Transport Council	ປະເທດສິນກິໂປ່ງ
PUTRA	Projek Usahasama Transit Ringan Automatik	ປະເທດມາເລເຕີຍ
RAFID	Radio Frequency Identification	
RapidKL	Rangkaian Pengangkutan Integrasi Deras Sdn Bhd	ປະເທດມາເລເຕີຍ
ROE	Return on Equity	
SARL	Suvarnabhumi Airport Rail Link	ປະເທດໄທຍ
SOE	State-Owned Enterprise	
SEPO	State Enterprise Policy Office, Ministry of Finance	ປະເທດໄທຍ
SMRT	SMRT Corporation	ປະເທດສິນກິໂປ່ງ
SPAD	Signal Passing Accident Danger	
SPNB	Syarikat Prasarana Negara Berhad	ປະເທດມາເລເຕີຍ
SRT	State Railways of Thailand	ປະເທດໄທຍ
STAR	Sistem Transit Aliran Ringan Sdn Bhd	ປະເທດມາເລເຕີຍ
TA	Technical Assistance	
TfL	Transport for London	ປະເທດຍັງກຸາ
TOD	Transit Oriented Development	
TOR	Terms of Reference	
URMAP	Urban Rail Transportation Master Plan in Bangkok and Surrounding Areas (URMAP)	ປະເທດໄທຍ
VfM	Value for Money	

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาของ การศึกษา

ในพื้นที่กรุงเทพมหานครมีประชากรด้วยจำนวน 6.7 ล้านคน โดยในช่วงเวลากลางวันมีจำนวนประชากรมากกว่า 11 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 18 ของประชากรทั้งหมดของประเทศไทย กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางทางการเมือง และเศรษฐกิจของประเทศไทยเนื่องจากผลผลิตของกรุงเทพมหานครมีมูลค่าประมาณ ร้อยละ 50 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศไทย ปัจจุบันร้อยละ 90 ของการคมนาคมในกรุงเทพมหานคร เป็นการขนส่งทางถนน โดยจำนวนรถยกต่อได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แม้ว่าจะมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับถนนในระยะเวลา 30 ปีที่ผ่านมา แต่ปัญหาจราจรจราจรยังคงเป็นอุปสรรคต่อการกระจายตัวทางกายภาพและโลจิสติกส์ภายในเมือง

ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว รัฐบาลจึงได้อุดมติแผนงานโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานคร เมื่อเดือนพฤษภาคม 2549 แผนงานดังกล่าวได้กำหนดโครงการที่มีความสำคัญเป็นลำดับแรก จำนวน 5 โครงการ ระยะทางรวม 118 กม. ในปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนที่เปิดให้บริการแล้ว จำนวน 2 เส้นทาง และอีก 1 เส้นทางอยู่ในระหว่างดำเนินการก่อสร้าง รถไฟฟ้าสายสีเขียว ช่วงหมอชิต-ป้อมนุช ระยะทาง 16.4 กม. และช่วงสนามกีฬาแห่งชาติ-สะพานตากสิน ระยะทาง 6.5 กม. ได้เปิดให้บริการเมื่อปี 2542 รถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน ช่วงบางซื่อ-หัวลำโพง ระยะทาง 19.7 กม. ได้เปิดให้บริการเมื่อปี 2547 และระบบขนส่งทางรางเชื่อมต่อท่าอากาศยาน จากสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิถึงมัคกะสันและพื้นที่พญาไท (28.5 กม.) คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในไตรมาสที่ 3 ของปี 2552 รถไฟฟ้าที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถรองรับผู้โดยสารมากกว่า 500,000 คนต่อวัน ทั้งนี้โครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนเป็นโครงการหนึ่งในโครงการที่มีความสำคัญเป็นลำดับต้นของรัฐบาลในการบรรเทาปัญหาจราจรและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

โดยทั่วไป โครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนเป็นโครงการที่ต้องใช้เงินลงทุนเป็นจำนวนมาก และใช้ระยะเวลานานในการก่อสร้าง ทำให้เกิดภาระทางการเงินอย่างมากต่อเจ้าของโครงการ จากคุณลักษณะดังกล่าว จึงได้มีการพิจารณาว่าการดำเนินงานในลักษณะความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership (PPP)) เป็นการลดภาระทางการเงิน ภาครัฐและเอกชนที่มีประสิทธิภาพ การดำเนินงานในรูปแบบ PPP ได้นำมาใช้ในรถไฟฟ้าสายสีเขียว และสายสีน้ำเงินที่มีอยู่ในปัจจุบัน แต่จากการประสบการณ์ต่างๆ แสดงให้เห็นว่าผู้คนมีสิ่งที่จะต้องปรับเปลี่ยนอย่างมากในการดำเนินงานโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในรูปแบบ PPP ควรมีการประเมินความรู้และประสบการณ์เพื่อให้ได้กรอบทางการเงินที่มั่นคงสำหรับโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในอนาคตของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการศึกษากรอบทางการเงินของโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในรูปแบบต่างๆ จึงได้นำเงินถูก ODA ของประเทศไทยมาใช้ในการศึกษา

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

จากความเป็นมาของการศึกษาดังกล่าว คณะกรรมการศึกษาจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

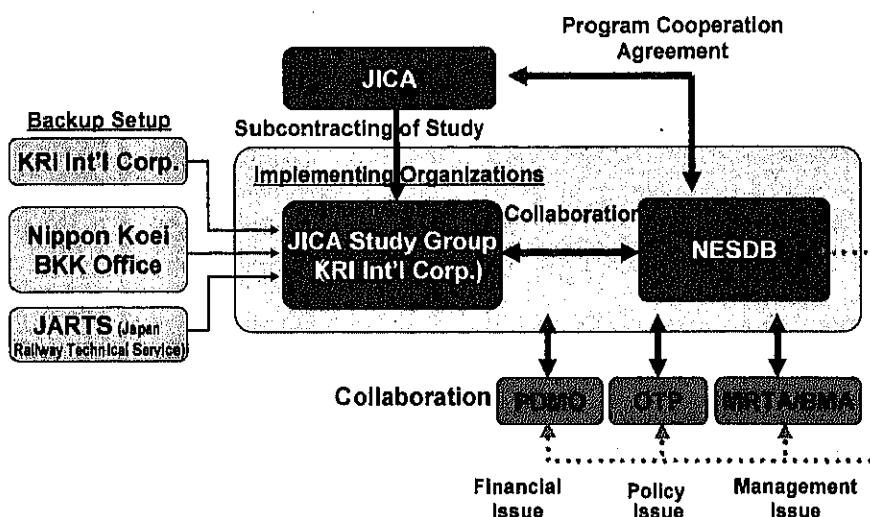
- เพื่อออกแบบกรอบทางการเงิน (financial framework) ของโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในลักษณะต่างๆ ตามรูปแบบความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนและการดำเนินงานโดยหน่วยงานของรัฐ และเพื่อที่ให้เห็นถึงข้อดีและข้อเสียของกรอบทางการเงินจากมุมมองของภาระทางการเงิน และการทำให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดความยั่งยืนในการก่อสร้างและดำเนินกิจการโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในประเทศไทย

๙) เพื่อแสดงให้เห็นถึงข้อดีและข้อเสียของแต่ละกรอบทางการเงินแต่ละรูปแบบ สำหรับโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน โดยใช้โครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนสายใหม่ในประเทศไทยที่ได้รับเงินกู้ ODA เป็นกรณีศึกษา และเพื่อให้มีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (รวมถึงรูปแบบของ PPP) ในการพิจารณาสนับสนุนเงินกู้ ODA สำหรับโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน

1.3 กรอบการศึกษา

1.3.1 หน่วยงานร่วมดำเนินการ

หน่วยงานร่วมดำเนินการในการศึกษา คือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ซึ่ง สศช. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (สบบ.) ลังกัดกระทรวงการคลัง สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนช.) ลังกัดกระทรวงคมนาคม การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) และ กองเทพมหานคร (กทม.) ในการดำเนินการศึกษา

ที่มา: คณะผู้ศึกษาจากไปรษณีย์

รูป 1.3-1 : โครงสร้างการดำเนินงานศึกษา

1.3.2 พื้นที่ศึกษา

การศึกษานี้ดำเนินการในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1.4.1 วิธีดำเนินการเดิม

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษา จึงได้มีการออกแบบและเสนอการดำเนินงาน จำนวน 12 โมดูล ไว้ในรายงานขั้นต้น (Inception Report) ดังแต่เริ่มดำเนินการศึกษา ดังนี้

โมดูล ก การทบทวนกรอบทางการเงินสำหรับระบบขนส่งทางรางในเมือง (urban railway) ในประเทศอื่นๆ

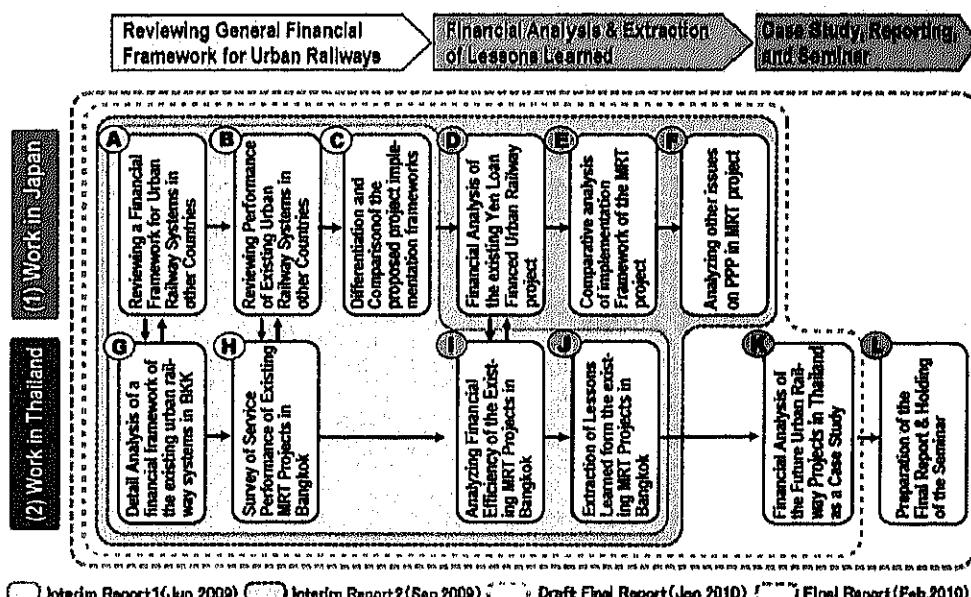
โมดูล ข การทบทวนผลการดำเนินงานของระบบขนส่งทางรางในเมืองที่มีอยู่ในประเทศไทยอื่นๆ

โมดูล ค การจำแนกความแตกต่าง/ คละเบรี่ยบเทียบกรอบการดำเนินการโครงการ (รูปแบบ) ที่เสนอ

- ไม่ดูด ง การวิเคราะห์ทางการเงินของโครงการระบบขนส่งมวลชนในประเทศไทย
- ไม่ดูด จ การวิเคราะห์เบรี่ยนเพียบกรอบการดำเนินงานของโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน
- ไม่ดูด ฉ การวิเคราะห์ประเด็นอื่นๆ เกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) ในโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน

- ไม่ดูด ช การวิเคราะห์โดยละเอียดของกรอบทางการเงินของระบบขนส่งทางรางในเมืองที่มีอยู่ในกรุงเทพมหานคร
- ไม่ดูด ช การสำรวจผลการดำเนินงานด้านบริการของโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนที่มีอยู่ในกรุงเทพมหานคร
- ไม่ดูด ฉ การวิเคราะห์ประสิทธิภาพทางการเงินของโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนที่มีอยู่ในกรุงเทพมหานคร
- ไม่ดูด ญ การสรุปบทเรียนที่เรียนรู้จากโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนที่มีอยู่ในกรุงเทพมหานคร
- ไม่ดูด ฎ การวิเคราะห์ทางการเงินของโครงการระบบขนส่งทางรางในเมืองในประเทศไทยสำหรับเป็นกรณีศึกษา
- ไม่ดูด ฎ การจัดเตรียมรายงานฉบับสมบูรณ์และการจัดสัมมนา

ไม่ดูด ก- ฉ เป็นกิจกรรมการศึกษาในประเทศไทย ไม่ดูด ช- ฎ เป็นกิจกรรมการศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ที่มา : คณะผู้ศึกษาจากใจ

รูปที่ 1.4-1 : ผังการศึกษาและกิจกรรมหลักสูตรจากรายงานชั้นต้น

1.4.2 การทบทวนวิธีการดำเนินการศึกษา

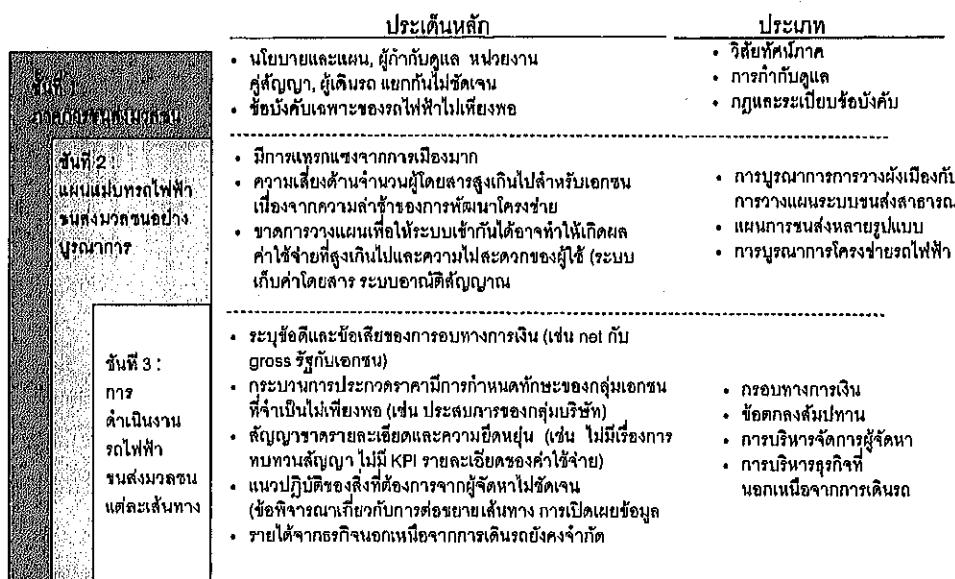
คณะผู้ศึกษาได้เดินทางมาที่กรุงเทพมหานครในเดือนพฤษภาคม 2552 เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นในปัจจุบันของกรอบทางการเงินของโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ศศช., สบพ., สนช., สนง., กกม., บีอีэмชีแอร์ บีทีเอ็ส รพท. และสถาบันการเงินเอกชน จึงมีความชัดเจนว่ามีประเด็นเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินงานโครงการของรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนกว้างขวางกว่าประเด็นเกี่ยวกับกรอบทางการเงิน ดังนั้นจึงกำหนดโครงสร้างของประเด็นที่แบ่งออกเป็น 3 ชั้น (three-tiered issue structure) ดังนี้

- ชั้นที่ 1: ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับภาคการขนส่งมวลชน รวมถึงวิถีทัศน์ของภาค การกำกับดูแล กฎหมาย และระเบียบ
ช้อบังคับ

ขั้นที่ 2: ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการแผนแม่บทรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน รวมถึงการบูรณาการกับการวางแผนผังเมือง การบูรณาการกับการวางแผนการขนส่งหลายรูปแบบ (multi-modal transport) และการบูรณาการโครงข่าย

ขั้นที่ 3: ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการดำเนินโครงการของรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแต่ละเส้นทาง

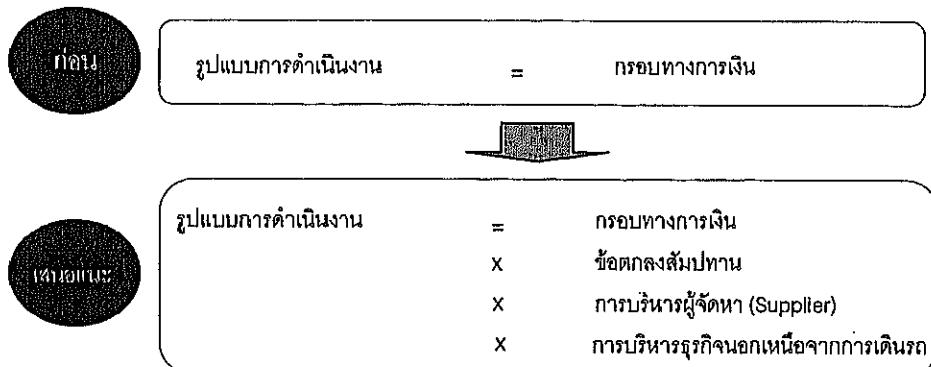
คณะกรรมการศึกษาจัดให้ประเด็นการกำกับดูแลและกฎหมายเกี่ยวกับโครงสร้างไฟฟ้าขนส่งมวลชนอยู่ในขั้นที่ 1 เนื่องจากประเด็นดังกล่าวเกี่ยวข้องกับโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนทุกโครงการ ประเด็นการเริ่มโมงกับการวางแผนผังเมือง และการวางแผนการคมนาคมขนส่งในเมือง ซึ่งเรียกว่าเป็น “ประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง” ในขอบเขตเดิมนั้น ได้รวมไว้ในขั้นที่ 2 เนื่องจากประเด็นดังกล่าวมีความสำคัญในการบูรณาการกับรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนทุกเส้นทาง ประเด็นอื่นๆ เช่น การบริหารสัมปทาน การบริหารจัดการผู้จัดหา และธุรกิจอื่นนอกเหนือจากการเดินรถ (non-rail business) รวมทั้งกรอบทางการเงิน จัดอยู่ในขั้นที่ 3 คณะกรรมการศึกษามีความเห็นว่าความสำคัญของแต่ละเส้นทาง (ขั้นที่ 3) ขึ้นอยู่กับว่าภาคการขนส่งมวลชนได้ถูกกำหนด และพัฒนาในลักษณะภาคอย่างไร (ขั้นที่ 3) และมีการวางแผนโครงข่ายทั้งหมดอย่างไร

ที่มา: คณะกรรมการศึกษาฯ

รูป 1.4-2 โครงสร้างประเด็น 3 ขั้น ของรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในประเทศไทย

นอกจากนั้น ในขั้นที่ 3 ได้นำเสนอคำจำกัดความของรูปแบบการดำเนินการใหม่ ดังนี้

ที่มา: คณะกรรมการศึกษาฯ

รูปที่ 1.4-3: คำจำกัดความใหม่ของรูปแบบการดำเนินงาน (ขั้นที่ 3)

ขอให้คำนึงด้วยว่าภายใต้คำจำกัดความใหม่ กรอบทางการเงินถูกกำหนดให้เป็นส่วนประกอบหนึ่งของรูปแบบการดำเนินงาน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ความเปลี่ยนแปลงในกรอบทางการเงินจะไม่ประทับตราความสำคัญ เว้นแต่ข้อตกลงสัมปทาน การบริหารจัดการผู้จัดหา (supplier) และการบริหารธุรกิจอื่นออกหนีจากการเดินรถถูกความเข้าด้วยกันเป็นหนึ่งรูปแบบ

สิ่งสำคัญที่พับดังกล่าวเกิดขึ้นจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนของไทยในระหว่างการมาประเทศไทยในเดือนพฤษภาคม 2552 ซึ่งได้นำไปสู่ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและเพิ่มเติมรายละเอียดของขอบเขตการศึกษา คณะผู้ศึกษาและใจก้าวได้มีเห็นตรงกันว่าควรปรับปรุงและเพิ่มเติมรายละเอียดของขอบเขตการศึกษา โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

ขอบเขตในรายงานขั้นต้น	ขอบเขตที่ปรับปรุง
	▶ หมายเหตุ (อยู่ในรายงานการศึกษาขั้นต้น (ITR1))
	▶ หมายเหตุ (อยู่ใน ITR1 และ ITR2)
	▶ รูปแบบกรอบทางการเงินเป็นไปตามรูปแบบในภาระศึกษา จัดทำมาอย่างฐานการประมูลรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน (MAS study) ไม่สามารถระบุความแตกต่างเชิงปริมาณได้ จะมีการระบุความแตกต่างของค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) และ การวิเคราะห์ความอ่อนไหวเพื่อขั้นตอนการเงิน (อยู่ใน ITR1)
	▶ การวิเคราะห์ทางการเงินของโครงการรถไฟฟ้าสายสีประจำที่ วางแผนให้ (อยู่ใน ITR1)
	▶ จะตั้งค่าฐานที่ต้องด้วยรูปแบบการดำเนินงาน ต่างๆที่มีฐานค่าขั้นต่ำไว้ใน (ไม่ใช่พารามิเตอร์ทางการเงินที่รวมถึงข้อตกลงสัมปทาน การบริหารจัดการผู้จัดหา และการบริหารธุรกิจอื่นนอกเหนือจากระบบทั้งตัวย) (อยู่ใน ITR2 และรายงานฉบับสมบูรณ์)
	▶ หัวที่ 1 (การกำกับดูแลภาคการขนส่งมวลชน กฎหมายและ ระเบียบซึ่งบังคับ) หัวที่ 2 (แผนแม่บทรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนที่บูรณาการ) จะเน้นที่การวิเคราะห์กรณีต่างๆ ที่ เกี่ยวข้อง(อยู่ใน ITR2)
	▶ ภาระวิเคราะห์ปัจจุบันต่างๆ ในปัจจุบันสำหรับหัวที่ 1 หัวที่ 2 หัวที่ 3 โดยรวมจะเป็นเดียวกันกับที่นักออกแบบได้ตั้งไว้
	▶ หมายเหตุ (อยู่ใน ITR1 และ ITR2)
	▶ หมายเหตุ (อยู่ใน ITR1 และ ITR2)
	▶ จะมีการสรุปบทเรียนจากปัจจุบันในหัวที่ 1 หัวที่ 2 และหัวที่ 3 (จะครอบคลุมอยู่ในรายงานฉบับสมบูรณ์)
	▶ จะปรับปรุงอธิบายตาม MAS study แล้วนำมายังการ จำลองสถานการณ์ในส่วนทางในอนาคต (อยู่ในรายงานฉบับสมบูรณ์)
	▶ หมายเหตุ (แล้วเสร็จในเดือนมีนาคม 2553)

ที่มา: คณะผู้ศึกษาจากใจก้าว

รูป 1.4-4: การเปรียบเทียบกิจกรรมของในครุฑ

จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว คณะกรรมการศึกษาได้จัดทำรายงานฉบับกลางและสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบในเดือน สิงหาคม 2552 ระหว่างการมาประเทศไทยครั้งที่ 2 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้เพิ่มประเด็นเกี่ยวกับรายละเอียดของแผนแม่บท รถไฟฟ้าขนส่งมวลชน และการเตรียมการประกวดราคารถไฟฟ้าสายสีม่วง จากความเห็นดังกล่าวร่วมกับความต้องการ ของใจก้าวทำให้มีการเพิ่มหัวข้อในข้อกำหนดขอบเขตของการศึกษาเดิมอีก 2 หัวข้อ ได้แก่

- การเก็บข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับแผนแม่บทรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในประเทศไทย และการวิเคราะห์ประเด็น ปัญหาของแผนแม่บทรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน (เพิ่มเติมในเดือนธุลาคม 2552)
- การทบทวนเอกสารประกวดราคาสำหรับโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง (เพิ่มเติมในเดือนมกราคม 2553)

1.5 ตารางการศึกษา

การศึกษาได้ดำเนินการตามตารางเวลาที่กำหนด ดังนี้

หัวข้อ: คณะผู้ศึกษาจากใจก้า

รูป 1.5-1 ตารางการศึกษา

1.6 สมาชิกของคณะกรรมการศึกษา

คณะกรรมการประกอบด้วยสมาชิก ดังนี้

รายชื่อ	ความรับผิดชอบ
Makoto SUNAGAWA	หัวหน้าคณะกรรมการศึกษา/ PPP (1)
Kazuo MISHIMA	รองหัวหน้าคณะกรรมการศึกษา/ การวิเคราะห์ทางการเงิน (1)
Atsushi HASHIMOTO	PPP (2)
Makoto OZAWA	การบริหารจัดการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน
Takeshi YAMASHITA	การวิเคราะห์ทางการเงิน (2)
Tetsuro AIKAWA	การวางแผนรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน
Futoshi MITSUHATA	การวางแผนเมือง

บทที่ 2 การทบทวนระบบขนส่งทางรางในเมืองในประเทศไทย

2.1 คุณลักษณะพื้นฐานของการพัฒนาการขนส่งทางรางในเมือง

สำหรับการดำเนินการศึกษานี้ คณะกรรมการศึกษาได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการดำเนินการอย่างเฉพาะเจาะจงในการวิเคราะห์และให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้เหมาะสมกับคุณลักษณะเฉพาะของ "การพัฒนาการขนส่งทางรางในเมือง" (Urban Railway Development) "บริบทของประเทศไทย" และ "ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน" (Public-Private Partnership : PPP) ดังนั้นในบทนี้คณะกรรมการศึกษาจึงได้อธิบายถึงคุณลักษณะต่างๆ เหล่านี้ เพื่อให้เห็นภาพรวมกันของแนวคิดพื้นฐานเบื้องหลังการวิเคราะห์และการให้ข้อเสนอแนะต่างๆ โดยในหัวข้อ 2.1.1 จะเป็นการอธิบายคุณลักษณะที่นำไปทางธุรกิจของการพัฒนาการขนส่งทางรางในเขตเมือง ในขณะที่หัวข้อ 2.1.2 จะเป็นการอธิบายความพยายามใน การสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทางรางในเขตเมืองในประเทศไทย ตามวิถีการพัฒนาเฉพาะและแตกต่างจากประเทศอื่นๆ อี่างไร และท้ายสุดในหัวข้อ 2.1.3 จะเป็นการอธิบายคุณลักษณะเฉพาะของการนำ PPP มาใช้ในการพัฒนาการขนส่งทางรางในเขตเมือง

2.1.1 คุณลักษณะทางธุรกิจของการพัฒนาการขนส่งทางรางในเมือง

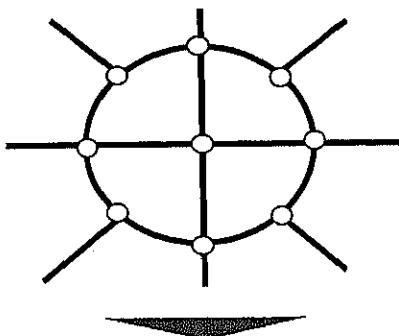
คุณลักษณะของการพัฒนาการขนส่งทางรางในเมืองจะแตกต่างกันมากขึ้นอยู่กับขนาดและความหนาแน่นของเมือง นั้น ดังที่ได้อธิบายในรูปที่ 2.1.1 เมืองที่มีขนาดใหญ่และมีความหนาแน่นของประชากรสูงมักเลือกที่จะสร้าง "โครงข่ายระบบขนส่งทางรางในเมือง" ที่ประกอบด้วยสันทางหลักสาย (โดยทั่วไปมีมากกว่า 4 สายทาง) และเชื่อมต่อกันด้วยสถานีต้นทางปลายทาง (terminal station) ขนาดใหญ่หลายแห่ง กรุงเทพมหานครก็เป็นอีกเมืองหนึ่งที่เลือกที่จะสร้างโครงข่ายการขนส่งมวลชนในลักษณะนี้ สำหรับการวางแผนเมืองเพื่อสร้างโครงข่ายในลักษณะนี้ มีข้อสำคัญยิ่งที่ควรคำนึงถึงดังต่อไปนี้

- การประมาณจำนวนผู้โดยสารของเส้นทางในช่วงต้นของการสร้างโครงข่ายเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เนื่องจากกำหนดเวลาในการก่อสร้างโครงข่ายในส่วนอื่นจะมีผลกระทบอย่างมากต่อจำนวนผู้โดยสาร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ จำนวนผู้โดยสารของแต่ละเส้นทางจะขึ้นอยู่กับจำนวนผู้โดยสารของเส้นทางอื่นๆ มาก ซึ่งเป็นคุณลักษณะของโครงข่ายที่มีการเรื่อมต่อ กัน
- การทาระบบที่มีมาตรฐานเดียวกันเป็นกุญแจของความสำเร็จ ยกตัวอย่างกรณีของระบบจัดเก็บค่าโดยสารอัตโนมัติ (Automatic Fare Collection (AFC)) ผู้ใช้บริการต้องการใช้บัตรโดยสารเพียงใบเดียวสำหรับการเดินทางทั่วทั้งโครงข่าย ซึ่งหากเป็นนั้นแล้วก็จะเป็นโครงข่ายที่ประสบความสำเร็จ สำหรับเรื่องนี้แม้จะง่ายแต่ก็เป็นเรื่องยากในการปฏิบัติหากแต่ละเส้นทางดำเนินการโดยหน่วยงานต่างกัน รัฐบาล (หรือหน่วยงานคู่สัญญา) จำเป็นต้องทำหน้าที่ในการนำและสนับสนุนความพยายามเพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกัน
- สถานีปลายต้นทางปลายทางต้องเป็นสถานีที่มีขนาดใหญ่และสามารถรองรับการขนส่งมวลชนหลายรูปแบบ (multi-modal transport) ในการออกแบบสถานีจำเป็นต้องคำนึงถึงความสะดวกสบายของผู้โดยสารในการเชื่อมต่อระหว่างรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน ระบบขนส่งมวลชนขนาดเบา (Light Rail Transit (LRT)) รถโดยสารเสริม (feeder bus) และระบบขนส่งรูปแบบอื่นๆ นอกจากนี้สถานีนี้ต้องมีศักยภาพที่จะเปลี่ยนเป็นศูนย์การค้าขนาดใหญ่

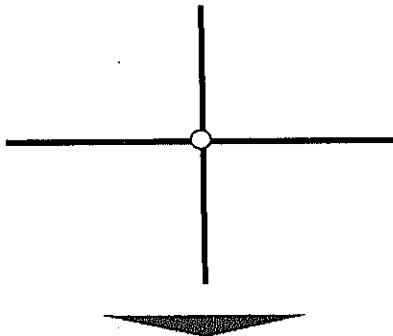
ใหญ่ และมีอาคารสถานีที่เป็นอาคารสูงระฟ้า ประกอบด้วย โรงเรม สำนักงาน ห้างสรรพสินค้า คอนโดมิเนียมอยู่อาศัย เป็นต้น

- การวางแผนเมืองอาจต้องถูกปรับให้สอดคล้องกับแผนของโครงสร้างระบบขนส่งทางราง โดยพึ่งรั้งของศูนย์กลาง ย่ออย่างเมืองควรได้รับการออกแบบให้อยู่ในบริเวณรอบๆ สถานีปลายทาง ในขณะที่ชุมชนที่อยู่อาศัยควรได้รับการพัฒนาตามแนวเส้นทางของระบบรางที่ต่อขยายออกไป

โครงสร้างระบบขนส่งทางรางในเมือง

เส้นทางระบบขนส่งทางรางในเมือง

คำอธิบาย:

- มีเส้นทางจำนวนมาก (มากกว่า 4 สาย)
- เชื่อมต่อกันด้วยสถานีปลายทางขนาดใหญ่
- หนาแน่นเมืองที่มีขนาดใหญ่และมีความหนาแน่นของประชากรสูง เช่น โตเกียว ญี่ปุ่น

- มีหลายเส้นทาง (1 ถึง 3 สาย)
- หนาแน่นเมืองขนาดกลางและมีความหนาแน่นของประชากรปานกลาง เช่น อิหริษima

คุณลักษณะ:

- จำนวนผู้โดยสารมักเพิ่มสูงขึ้นมาในช่วงหลังของการพัฒนาโครงสร้าง
- การทาระบบที่มีมาตรฐานเดียวกัน (standardization) เป็นเรื่องที่สำคัญต่อความสะดวกสบายของผู้โดยสาร เช่น ระบบจัดเก็บค่าโดยสารอัตโนมัติ
- การออกแบบสถานีปลายทางว่ากันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการต่อเชื่อมเข้ามายังเส้นทาง
- เป็นระบบขนส่งนำและมีความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงรูปแบบของเมือง

- การประเมินการจำนวนผู้โดยสารในช่วงต้นมีความซับซ้อน
- การทำให้มีมาตรฐานเดียวกันไม่มีความจำเป็นมากนัก
- เป็นระบบขนส่งเสริมให้กับระบบขนส่งรูปแบบอื่น

(ที่มา : คณะผู้ศึกษาจากใจ)

รูปที่ 2.1.1 แสดงการเปรียบเทียบคุณลักษณะของระบบขนส่งทางรางในเขตเมือง

ในอีกด้านหนึ่งเมืองที่มีขนาดกลางและมีความหนาแน่นปานกลางส่วนใหญ่จะพัฒนาระบบขนส่งทางรางเพียงไม่กี่เส้นทางเท่านั้น (1-3) ในกรณีนี้จะเป็นต้องพิจารณาการพัฒนาระบบรางในลักษณะของโครงสร้าง สำหรับเมืองอื่นนอกกรุงเทพอาจต้องอยู่ในประเทศไทยนี้

นอกจากคุณลักษณะของระบบขนส่งทางรางตามประเภทของเมืองที่ได้อธิบายแล้ว คุณลักษณะทางการเงินของระบบขนส่งทางรางดังต่อไปนี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาด้วย

- อุดร่องรอยที่ใช้เงินลงทุนสูง : ระบบขนส่งทางรางใช้เงินลงทุนสูงในช่วงแรกสำหรับการก่อสร้างงานโยธาและระบบไฟฟ้าและเครื่องกลโดยที่กระแสเงินสดจะเป็นวงหลังจากที่ได้เดินรถไปแล้วหลายปี จำนวนผู้โดยสารจะเพิ่มขึ้นอย่างร้าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงแรกของการสร้างโครงข่าย ดังนั้นรัฐบาลจึงมีความจำเป็นต้องจัดทำแผนการให้ความช่วยเหลือทางด้านการเงินให้แก่บริษัทเดินรถโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงแรกของการดำเนินงาน
- เมื่อได้มีการติดตั้งโครงสร้างพื้นฐานแล้วความแตกต่างของค่าใช้จ่ายจากประเพณีภูมิภาคการดำเนินกิจการไม่มีนัยสำคัญ ทั้งนี้เนื่องจากแรงงานที่จำเป็นในการดำเนินงานมีจำนวนไม่นักและค่อนข้างที่จะคงที่ไม่ได้因为โครงสร้างพื้นฐานที่ก่อสร้างมาแล้วจะต้องมีการซ่อมบำรุงอย่างต่อเนื่อง
- ค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงต้องพิจารณาจากค่าใช้จ่ายตลอดอายุโครงการ อุปกรณ์ที่มีราคาถูกอาจทำให้เกิดค่าใช้จ่ายในงานซ่อมบำรุงรากฐานที่สูงในภายหลัง ดังนั้นรัฐบาลจะต้องคำนึงถึงประเด็นนี้ด้วยในการพิจารณาเลือกระบบไฟฟ้าและเครื่องกล
- การดำเนินกิจการระบบขนส่งทางรางในเมืองที่ประสบความสำเร็จโดยทั่วไปจะได้รับการสนับสนุนจากแหล่งรายได้ที่นอกเหนือจากการเดินรถ (non-rail revenue) โดยปกติแล้วรายได้จากการค่าโดยสารเพียงอย่างเดียวจะไม่สามารถทำให้กิจการมีความยั่งยืนทางการเงิน

2.1.2 ลักษณะของการพัฒนาระบบขนส่งทางรางในเมืองของประเทศไทย

ตามที่ได้อธิบายไว้ข้างต้นระบบขนส่งทางรางในเมืองในกรุงเทพฯ จะต้องมีลักษณะเป็นโครงข่ายเนื่องจากขนาดและความหนาแน่นของประชากร ในการนี้คณะกรรมการศึกษาจากใจกลางได้สังเกตพบว่าคุณลักษณะในด้านต่างๆ ของกรุงเทพมหานครเป็นดังนี้

1) จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและมีความต้องการระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนอย่างมาก

จำนวนประชากรในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา โดยเพิ่มขึ้นจาก 8.6 ล้านคนในปี 2533 เป็น 12 ล้านคนในปี 2551 ทำให้มีความหนาแน่นของประชากรสูง จึงเป็นเรื่องธรรมชาติที่ภาครัฐที่ติดขัดจะส่งผลกระทบในทางลบในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ให้ความสำคัญสูงสุดต่อการก่อสร้างระบบขนส่งมวลชน

2) งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด

ทึ่งแม่ว่ารัฐบาลจะให้ความสำคัญสูงสุดกับการพัฒนาระบบขนส่งในเมือง แต่รัฐบาลก็ประสบกับปัญหางบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ค่าใช้จ่ายลงทุนส่วนใหญ่มาจากภาษีรวมถึงการได้รับความช่วยเหลือจากผู้บริจาค ซึ่งไม่เพียงพอ กับค่าใช้จ่ายลงทุนที่ต้องการ ดังนั้นรัฐบาลจึงตัดสินใจนำร่องทางการเงินระบบ PPP มาใช้ เพื่อเพิ่มความสามารถทางการเงินของรัฐบาลในการลงทุน

3) หน่วยงานภาครัฐสามารถหน่วยงานทำภารพัฒนาระบบขนส่งมวลชนทางราง

ในกรุงเทพมหานครมีหน่วยงานภาครัฐสามหน่วยงานที่ดำเนินการพัฒนาระบบขนส่งทางรางในเมือง ซึ่งได้แก่ กรุงเทพมหานคร, กระทรวงคมนาคม และกรุงเทพมหานคร ไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานตั้งใหม่ หน่วยงานทั้งสามแห่งนี้ต่างกันได้ทำการพัฒนาและวางแผนเส้นทางระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนต่างสายกันโดยมีการประสานงานกันอย่างจำกัด จึงนำมาซึ่งประเด็นปัญหาของการบูรณาการโครงข่าย (เช่น การไม่มีตัวร่วม) ซึ่งจะได้อธิบายต่อไปในบทที่ 3

4) มีการพึงพาผู้จัดหาจากต่างประเทศอย่างมาก

นอกจากนี้จากงานโยธา เทคโนโลยีที่จำเป็นในการพัฒนาระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนไม่สามารถหาได้ในประเทศไทย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพึงพาผู้จัดหา (supplier) จากต่างประเทศ อย่างไรก็ได้หลังจากผ่านไป 10 ปี ยังคงมีการพึงพาผู้จัดหาจากต่างประเทศอย่างมากเกินไป ทั้งนี้เนื่องจากการขาดการถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ ขาดการเปิดเผยข้อมูล และขาดความตั้งใจที่จะไม่พึ่งพา

5) ขาดการบูรณาการกับการวางแผนเมือง

ระบบขนส่งทางรางในเมืองถูกสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์และ การพัฒนาเมือง อย่างไรก็ตามได้พบว่าไม่มีการพิจารณาอย่างจริงจังเพื่อที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าจะมีการบูรณาการกับการวางแผนเมือง

2.1.3 คุณลักษณะของ PPP โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทย

PPP (Public Private Partnership) ซึ่งมีจุดกำเนิดจาก PFI ของสหราชอาณาจักรในปลายยุคทศวรรษที่ 80 เป็นที่นิยมทั่วโลกในการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา ในทวีปเอเชีย PPP เป็นที่คุ้นเคยตั้งแต่ช่วงกลางทศวรรษที่ 90 ในหัวข้อนี้ จะได้มีการทบทวนคุณลักษณะของ PPP โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับระบบขนส่งในเมืองในกรุงเทพมหานคร

1) ประเทศที่ประสบปัญหาการขาดแคลนงบประมาณมักจะเลือกใช้ PPP ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

วัตถุประสงค์หลักของน่า PPP มาให้ในการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานก็เพื่อที่จะให้ได้เงินลงทุนที่จำเป็นจากภาคเอกชนพร้อมทั้งทักษะด้านการบริหาร หลักการของความคุ้มค่าของเงิน (Value for Money (VfM)) มักถูกนำมาใช้เป็นเหตุผลในการพิจารณาเลือกใช้ระบบ PPP สำหรับการลงทุนในภาคที่กำลังมี คุณลักษณะที่สำคัญที่สุดคือ การระบุบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานในโครงการที่เกี่ยวข้องในรูปของข้อตกลงระหว่างภาครัฐและเอกชนบนพื้นฐานของความเสมอภาคของคู่ความร่วมมือ ในขณะที่ PPP เป็นที่คุ้นเคยในประเทศไทยกำลังพัฒนา ในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกรณีที่ประสบความลำเอียงกับมีน้อยกว่าที่คาดไว้

2) การสนับสนุนจากรัฐบาลและกรอบของกฎหมายเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง

เพื่อให้โครงการ PPP ประสบความสำเร็จ นโยบายของภาครัฐและกรอบของกฎหมายเพื่อสนับสนุน PPP มีความสำคัญยิ่ง ในการนี้จึงมีความจำเป็นต้องจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลอิสระ ซึ่งในประเทศไทยมีหน่วยงานประเภทนี้ไม่เพียงพอ

3) ข้อสังเกตของโครงการที่มีการนำนโยบายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนมาใช้

โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่มีการนำ PPP มาใช้ล้ำดับหนึ่งคือ โครงการด้านโทรคมนาคม ล้ำดับสองคือ โครงการด้านพลังงาน และล้ำดับสามคือโครงการด้านถนน น้ำ และอื่นๆ ขึ้นอยู่กับแต่ละประเทศ แต่ไม่ค่อยพบว่า โครงการระบบขนส่งในเขตเมืองจะอยู่ในล้ำดับต้นๆ ที่นำ PPP มาใช้ เนื่องจากล้ำดับเรื่องนี้รวมทั้งกรณีในต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จและล้มเหลวจะได้มีการอธิบายต่อไปในบทที่ 5

4) วิธีการแบ่งในแนวตั้ง (vertical separation method) ได้ถูกนำมาใช้ในโครงการ PPP ภายใต้เงินกู้ ODA

การสนับสนุนเงินกู้จาก ODA ถูกจำกัดให้สำหรับรัฐบาลของประเทศไทยรับเท่านั้น ดังนั้นเงินกู้ดังกล่าวจึงมักถูกจัดสรรให้เฉพาะส่วนของการก่อสร้างที่รัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน เช่น การก่อสร้างงานโยธาของรถไฟฟ้าและน้ำตาลชน ในขณะที่ภาคเอกชนจะเป็นผู้ลงทุนงานระบบไฟฟ้าและเครื่องกล

2.2 กรอบของกฎหมายและนโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้องกับโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในประเทศไทย

2.2.1 กรอบของกฎหมายของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน

(1) หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน

หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและโครงการด้านการขนส่งมวลชนระบบรางในเขตเมือง มีดังนี้

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนช.) กระทรวงคมนาคม มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดแผนการขนส่งและจราจร และข้อกำหนดด้านความปลอดภัยในการขนส่ง รวมถึงนโยบายในการขนส่งและจราจรของประเทศไทย โดย สนช. จะเสนอความเห็นต่อกomite จัดระบบการจราจรทางบก เกี่ยวกับการบัญญัติและแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก และการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการขนส่งและจราจร

คณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (คจจ.) ซึ่งมีสมาชิกประกอบด้วยรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยมี สนช. เป็นฝ่ายเลขานุการ มีหน้าที่ให้คำแนะนำและวางแผนต่างๆ เพื่อปรับปรุงระบบคมนาคมขนส่ง สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (สจจ.) เคยเป็นหน่วยงานอิสระในกระทรวงคมนาคม แต่ปัจจุบันได้ถูกยุบรวมเป็นส่วนหนึ่งของ สนช.

การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) เป็นรัฐวิสาหกิจที่กำกับดูแลโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) ให้สำนักนายกรัฐมนตรี แต่ปัจจุบันย้ายไปสังกัดกระทรวงคมนาคม ตามพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2543 รฟม. มีอำนาจในการดำเนินกิจการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งจังหวัดอื่นหรือระหว่างจังหวัด และดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจการรถไฟฟ้า' รฟม. ได้ให้สัมปทานรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนให้กับสายแรกในกรุงเทพมหานคร หรือรถไฟฟ้าสายสี่สิบ หก กับบริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (BMCL) โดย รฟม. ต่อทุน 20 เมอร์เซนต์ ของ BMCL

กรุงเทพมหานคร (กทม.) เป็นรัฐวิสาหกิจท้องถิ่นของกรุงเทพมหานคร กทม. ได้ให้สัมปทานระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ กับบริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ภายใต้สำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ในการกำหนดแผนพัฒนา 5 ปีของประเทศไทย รวมทั้งกำหนดนโยบายและกลยุทธ์สำหรับการพัฒนาที่สำคัญ วิเคราะห์คำของประมาณจากรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง สำหรับโครงการ PPP ที่เป็นศูนทรัพย์ใหม่ จะต้องมีการจัดทำและนำเสนอรายงานการศึกษาความเหมาะสมของโครงการต่อ สศช.

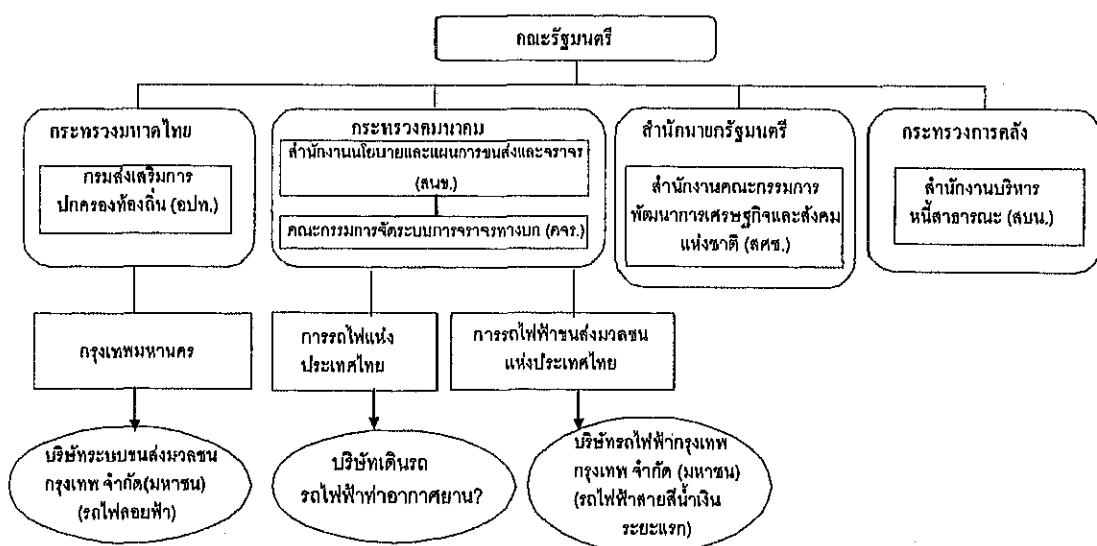
¹ เว็บไซต์ของ รฟม. (http://www.mrtia.co.th/eng/about_mrtia.htm)

สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (สบน.) ภายใต้กระทรวงการคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบงานทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการบริหารหนี้สาธารณะและการกำกับดูแล

การรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) เป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงคมนาคม มีหน้าที่ดำเนินกิจกรรมการรถไฟของประเทศไทย

กทม., รฟม., และ รพท. เป็นหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ (รถไฟฟ้า BTS), รถไฟฟ้าใต้ดิน (MRT), ระบบขนส่งทางรางเชื่อมท่าอากาศยาน (Airport Link) และรถไฟฟ้าสายสีแดง ตามลำดับ

ผังองค์กรของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแสดงดังรูปข้างล่างนี้

รุป 2.2-1 หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวกับระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในประเทศไทย

² P. Sayeg, D. Bray, G. Ellis, S. Manibhandu, and H. Na Pombejra, "Project Number: 40138 Thailand: Infrastructure Investment Advisory Assistance (Phase II)," Asian Development Bank, July 2007

(2) กฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับภาคการขนส่งทางรางในประเทศไทย

รฟท. มีประวัติความเป็นมาถึง 150 ปี โดยได้มีการก่อตั้งตามพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 โดยก่อนหน้าพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการตราพระราชบัญญัติรถไฟและทางหลวง พ.ศ. 2464 กฎหมายดังกล่าวเป็นรากฐานของการก่อสร้างและดำเนินกิจกรรมไฟฟ้าในประเทศไทย

รฟม. ก่อตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2543 โดยพระราชบัญญัติดังกล่าวประกอบด้วย 93 มาตรา ใน 8 หมวด ต่อจากส่วนของคำนิยาม หมวดที่ 1 และ 2 ว่าด้วยเรื่องการจัดตั้ง ทุน และทุนสำรอง คณะกรรมการและผู้ว่าการ ที่ 3 ว่าด้วยเรื่องการจัดสร้างระบบรถไฟฟ้า การเดินรถ และการนำร่องรักษา หมวดที่ 4 ว่าด้วยเรื่องสัมปทาน หมวดที่ 5 ว่าด้วยเรื่องหน้าที่รับผิดชอบของคนโดยสารและ รฟม. และหมวดที่ 6 ถึง 8 ว่าด้วยเรื่องเกี่ยวกับองค์กร อาทิ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ การกำกับและความคุ้ม แลบทกำหนดให้

(3) ความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐ

ความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐในการพัฒนาระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนมีขอบเขตเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนไปจนถึงขั้นตอนการเดินรถ ความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐในแต่ละขั้นตอนแสดงในตารางที่ 2.2-1 ฯลฯ. เป็นผู้ออกข้อกำหนดต่างๆ สำนักใหญ่ในระดับล่างรวมถึงข้อตกลงสัมปทานกับภาคเอกชน ในการนี้ของรถไฟฟ้าบีทีเอส กรุงเทพมหานครได้มีบทบาทหนึ่งกับ รฟม.

ตาราง 2.2-1 หน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐ

หัวข้อ	หน้าที่	หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ
(ก) แผนแม่บทการขนส่งหลัก รายเพ็บ	โครงสร้างการคมนาคมขนส่งหลักยุปแบบ ของประเทศไทยของภารานส่ง : รถโดยสารประจำทาง, รถยนต์ส่วนบุคคล, และรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน	- สนช.
(ข) แผนแม่บทระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน ; การจัดทำดับความสำคัญของโครงการ	แผนการพัฒนาโครงสร้างระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน ; การจัดทำดับความสำคัญของโครงการ	- สนช. .
(ค) กระบวนการดำเนินงาน	การเห็นชอบโครงการตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 และการถูกจ้างภายนอกในและภายนอกประเทศไทย	- ศศช., ศบบ., กกม.
(ง) การออกแบบ	งานออกแบบ ภาระภาคตราชาก และภาระภายนอก	- รฟม. (รถไฟฟ้าสายสั้นนำเงินและสายสีม่วง) - กรุงเทพมหานคร (รถไฟฟ้าบีทีเอส) - รฟท. (แอร์พอร์ทลิงค์ และรถไฟฟ้าสายสีแดง)
(ก) การจัดหา	- การจัดกรรมสิทธิ์ดิน	- รฟม. (รถไฟฟ้าสายสั้นนำเงินและสายสีม่วง) - กรุงเทพมหานคร (รถไฟฟ้าบีทีเอส) - รฟท. (แอร์พอร์ทลิงค์ และรถไฟฟ้าสายสีแดง)
	- การก่อสร้างงานโยธา	- รฟม. (รถไฟฟ้าสายสั้นนำเงินและสายสีม่วง) - รฟท. (แอร์พอร์ทลิงค์ และรถไฟฟ้าสายสีแดง)
	- งานระบบไฟฟ้าและเครื่องกล	- รฟท. (แอร์พอร์ทลิงค์ และรถไฟฟ้าสายสีแดง)
	- ตัวรถไฟฟ้า	- รฟม. (รถไฟฟ้าสายสั้นนำเงินและสายสีม่วง) - กรุงเทพมหานคร (รถไฟฟ้าบีทีเอส)
	- ผู้ดำเนินกิจการ	- รฟม. (รถไฟฟ้าสายสั้นนำเงินและสายสีม่วง) - กรุงเทพมหานคร (รถไฟฟ้าบีทีเอส)

หัวข้อ	หน้าที่	หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ
(๑) การดำเนินการและบัญชีรักษา	- การจัดตั้งบัญชีเดินรอด - กฎระเบียบในการเดินรอด - แผนการเดินรอด - มาตรฐานความปลอดภัย - ตารางงานซ่อมบำรุง	- รฟท. (แอร์พอร์ทลิงค์ และรถไฟฟ้าสายสีแดง)
(๒) ค่าโดยสาร	- โครงสร้างค่าโดยสาร	- รฟท. (แอร์พอร์ทลิงค์ และรถไฟฟ้าสายสีแดง)

หมายเหตุ : กาน. ได้กำหนดกรอบการดำเนินงานสำหรับไฟฟ้าบีทีอีสกอร์ที่จะมีการออกพะชาบัญญัติการดังไฟฟ้าบันส่งมวลชนแห่งประเทศไทย

2.2.2 กรอบด้านกฎหมายของโครงการ PPP

(1) กฎหมาย PPP ของประเทศไทย

พระราชบัญญัติฯ ด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 (กฎหมาย PPP) เป็นกฎหมายพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้เงินลงทุนของภาคเอกชน, การเงิน, และความรู้ด้านการดำเนินงานและการบริหารในการดำเนินโครงการของรัฐ พระราชบัญญัติดังกล่าวด้วย 25 มาตราใน 5 หมวด หมวดที่สำคัญได้แก่ หมวดที่ 2, 3, และ 4 ซึ่งว่าด้วยเรื่องการเสนอโครงการ การดำเนินโครงการ และกำกับดูแลและติดตาม

(2) ขั้นตอนการดำเนินโครงการ PPP ตามกฎหมาย PPP

พระราชบัญญัติฯ ด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 หรือกฎหมาย PPP ได้บัญญัติกรอบและขั้นตอนการดำเนินงานของรัฐในโครงการ PPP ที่มีเงินหรือทรัพย์สินดังแต่นี้นั่นพันล้านบาทขึ้นไป (มาตรา 5 ของพระราชบัญญัติ) กฎหมาย PPP ได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินโครงการไว้ ดังนี้

ก. การขออนุมัติโครงการ

ให้หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในโครงการใด เสนอผลการศึกษาและวิเคราะห์โครงการโดยละเอียดต่อกระทรวงเจ้าสังกัด กรณีที่วงเงินของโครงการหรือทรัพย์สินสูงเกินกว่าห้าพันล้านบาท หน่วยงานเจ้าของโครงการต้องว่าจ้างที่ปรึกษามาให้คำปรึกษา และที่ปรึกษาต้องจัดทำรายงานเป็นเอกสาร ให้กระทรวงเจ้าสังกัดของหน่วยงานเจ้าของโครงการ พิจารณาเสนอผลการศึกษาและวิเคราะห์โครงการต่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อพิจารณาสำหรับโครงการใหม่ และต่อกระทรวงการคลัง สำหรับโครงการที่มีทรัพย์สินอยู่แล้ว (ของพระราชบัญญัติ 8 มาตรา)

หากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือกระทรวงการคลังเห็นด้วยกับโครงการ ให้เสนอคณารัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการของโครงการ

ศศช. หรือกระทรวงการคลัง จะต้องพิจารณาโครงการให้เสร็จลั้นภายใน 60 วันนับจากวันที่ได้รับรายงาน หากพันกำหนดดังกล่าวให้ถือว่า ศศช. และกระทรวงการคลัง เห็นด้วยกับโครงการดังกล่าว

หาก ศศช. หรือกระทรวงการคลังไม่เห็นด้วยกับโครงการ หน่วยงานเจ้าของโครงการสามารถเสนอความเห็น หรือคำชี้แจงเพิ่มเติมต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เพื่อเสนอคณารัฐมนตรีพิจารณาตัดสิน

ข. การดำเนินโครงการ

เมื่อคณารัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในโครงการได้แล้ว ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการร่างประกาศเชิญชวน

เอกสารเข้าร่วมงานหรือดำเนินการร่วมขอนเขตของโครงการและเงื่อนไขสำคัญที่จะต้องมีในสัญญาร่วมงานหรือดำเนินการ

ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการแต่งตั้งคณะกรรมการคนหนึ่ง ประจำตอบด้วยผู้แทนกระทรวงเจ้าสังกัด (ซึ่งเป็นผู้ราชการประจำ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานหน่วยงานแขวงรัฐ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น) เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทน ศศช. ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนกระทรวงอื่นอีกสองกระทรวง กระทรวงละหนึ่งคน ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ และให้มีผู้แทนหน่วยงานเจ้าของโครงการหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ

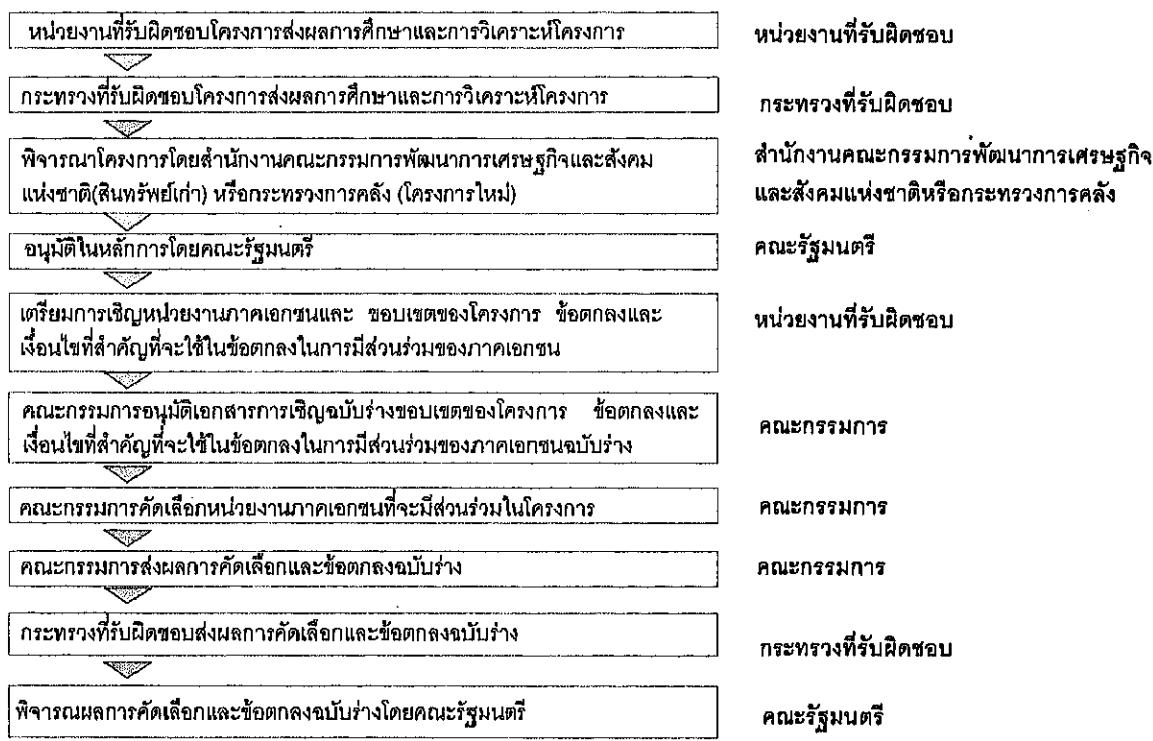
คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ 1) พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างประกาศใช้กฎหมายเอกสารเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ ร่างขอบรรบทของโครงการ และเงื่อนไขสำคัญที่จะต้องมีในสัญญาร่วมงานหรือดำเนินการ 2) กำหนดหลักประกันของและหลักประกันสัญญา 3) พิจารณาคัดเลือกเอกสารเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ รวมทั้งพิจารณาดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการตามที่เห็นสมควร

ในการประชุมเพื่อพิจารณาคัดเลือกข้อเสนอและเจรจาต่อรองของคณะกรรมการ ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่มาประชุม (ต้องมีกรรมการเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด) ให้สำนักงานอัยการสูงสุดตรวจสอบร่างสัญญาร่วมงานหรือดำเนินการก่อนลงนาม

ให้คณะกรรมการนำผลการคัดเลือกพร้อมเหตุผล ประเด็นที่เจรจาต่อรองเรื่องผลประโยชน์ของรัฐ ร่างสัญญา และเอกสารทั้งหมดเสนอต่อรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัด เพื่อนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณา

ภายใต้เงื่อนไขดังนี้

หากคณะกรรมการนำผลการคัดเลือกพร้อมเหตุผล ประเด็นที่เจรจาต่อรองเรื่องผลประโยชน์ของรัฐ ร่างสัญญา และเอกสารทั้งหมดเสนอต่อรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัด เพื่อนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณา พิจารณาเสนอให้คณะกรรมการรัฐมนตรีตัดสินใจ

รูป 2.2-2: การอนุมัติโครงการความร่วมมือของภาครัฐและเอกชน

2.2.3 สถานการณ์ของแผนงานรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน, แผนงานการขนส่งสาธารณะอื่น ๆ และผังเมืองที่เกี่ยวข้อง

(1) สถานการณ์ปัจจุบันของการขันส่งทางรางในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ดังแต่ปี 2513 รัฐบาลไทยและกรุงเทพมหานคร (กทม.) ได้จัดทำและประชาสัมพันธ์แผนการพัฒนาเส้นทางรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในเขตกรุงเทพและปริมณฑล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการจราจรและปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ปัจจุบันมีรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนให้บริการอยู่สองเส้นทาง และอีกหนึ่งเส้นทางจะเปิดให้บริการในปี พ.ศ. 2553 เส้นทางรถไฟฟ้าสายแรกในกรุงเทพมหานคร คือ ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ (รถไฟฟ้าบีทีเอช หรือบางครั้งเรียกว่า รถไฟฟลอยด์ฟ้า หรือรถไฟฟ้าสายสีเขียวระยะแรก) ซึ่งเริ่มให้บริการอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2542 โดย เป็นการลงทุนจากภาคเอกชนทั้งหมด ภายใต้ชื่อตกลงสัมปทานระหว่างกรุงเทพมหานครกับบริษัทระบบขนส่งมวลชน กรุงเทพ จำกัด (มหาชน) รถไฟฟ้าสายที่สองคือสายสีน้ำเงิน เปิดให้บริการเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2547 โดยเป็นการ ลงทุนร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยภาครัฐเป็นผู้ลงทุนในการก่อสร้างงานโยธาและเอกสาร ซึ่งคือบริษัทรถไฟฟ้า กรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (BMCL) ลงทุนงานระบบไฟฟ้าและเครื่องกลและตัวรถ BMCL เดินรถภายใต้ชื่อตกลง สัมปทานกับภาครัฐไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.)³ ระบบขนส่งทางรถไฟฟ้ามีท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เชื่อมต่อท่าอากาศยานสุวรรณภูมิกับพื้นที่เบื้องในกรุงเทพมหานคร โดยมีการรถไฟฟ้าแห่งประเทศไทย (รฟท.) เป็น เจ้าของและเป็นผู้ดำเนินกิจการ และวางแผนที่จะเริ่มให้บริการในปี พ.ศ. 2552

³ ศศิ. ธนากรกิจ, "Thailand Infrastructure Annual Report 2008", 2551

(2) ความเป็นมาของการพัฒนาแผนแม่บทการขนส่งทางรางในมหภาคกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

แม่บทการขับเคลื่อนส่งทางร่างในเมืองของกรุงเทพมหานครและปริมณฑลฉบับแรก หรือ "โครงการการศึกษาการออกแบบเบื้องหลังการเพื่อนำแผนแม่บทระบบขนส่งมวลชนไปสู่การปฏิบัติแนวความคิดในการสร้างรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน" (CMIP) "ได้จัดทำขึ้นในปี พ.ศ. 2539 โดยสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (สจจ.)

ในปี พ.ศ. 2544 สร. ได้ร่วม CMIP เข้ากับ แผน "การศึกษาพัฒนาระบบขนส่งมวลชนขนาดรอง" จัดทำเป็น แผนแม่บทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ (URMAP1) โดยแผน URMAP1 ได้กำหนดกรอบการวางแผนและการศึกษา ด้านวิศวกรรมที่จะดำเนินการต่อไป รวมทั้งวิธีการและช่วงเวลาการดำเนินงานของแต่ละโครงการ โดย URMAP1 ได้มี การใช้ประโยชน์จากเส้นทางระบบรางที่มีอยู่ในปัจจุบันรวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อระบบ การขนส่งมวลชนทางรางสำหรับที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ในเดือนกันยายน พ.ศ. 2547 สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ได้จัดทำแผนแม่บทฉบับดังมา คือ URMAP2 จาก URMAP1 ซึ่งรัฐบาลได้อนุมัติแผนแม่บทฉบับใหม่นี้ จากนั้นหลังจากที่ได้มีการทบทวนอย่างละเอียดอีกครั้งคณะกรรมการรัฐมนตรีได้อนุมัติแผนแม่บทฉบับปรับปรุงในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2548 โดยแผนแม่บทนี้มีเป้าหมายที่จะพัฒนาเส้นทาง 7 สาย ได้แก่ ส่วนท่อขยายของรถไฟฟ้าบีทีเอส และรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน และพัฒนาเส้นทางใหม่ คือ รถไฟฟ้าสายสีเขียวเข้ม สายสีแดง เนื้อ-ใต้ สายสีแดง ตะวันออก-ตะวันตก (แอร์พอร์ตเรลลิงค์) รถไฟฟ้าสายสีส้มและสายสีม่วง รวมระยะทาง 277 กม. โดยมีกำหนดแล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. 2555 โดย รฟท. รับผิดชอบ 138 กม รฟม. 94 กม. และ กทม. 45 กม. การพัฒนาภายใต้แผนแม่บทที่ 2 นี้มีค่าใช้จ่ายรวม 556 พันล้านบาท (เที่ยงเท่ากับ 14 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) โดยคาดว่ารัฐบาลจะเป็นผู้รับผิดชอบเงินลงทุนสำหรับงานโยธาทั้งหมด ส่วนงานระบบไฟฟ้าและเครื่องกลและตัวรถไฟฟ้า คาดว่าจะเป็นการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชนผู้รับสัมภาระ ซึ่งในขณะนี้ยังไม่ได้มีการระบุเอกชนผู้รับสัมภาระในเส้นทางต่างๆ เหล่านี้

แผนแม่บทฉบับนี้ได้ให้ความสำคัญในระดับสูงกับการปรับปรุงระบบรางเพื่อรองต่อระหว่างพื้นที่ใจกลางกรุงเทพมหานครกับพื้นที่พัฒนาใหม่บริเวณท่าอากาศยานสุวรรณภูมิที่ตั้งอยู่ชานเมืองด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร (แอร์พอร์ตเรลลิงค์ 28 กม.) และเส้นทางเชื่อมต่อท่าอากาศยานชาติดอนเมืองที่ตั้งอยู่ชานเมืองด้านเหนือของกรุงเทพมหานคร (สายสีแดง 21 กม.) นอกจากนี้ตามแผนคาดว่าการต่อขยายเส้นทางรถไฟฟ้าสายสีเขียวเจ็นให้เป็นวงแหวน และการต่อขยายเส้นทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ (รถไฟฟ้าสายสีม่วง) และทิศตะวันตกเฉียงใต้ (รถไฟฟ้าสายสีแดง) จะเป็นเส้นทางหลัก (backbone) ของโครงข่ายระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ปัจจุบัน สนข. ได้มีการจัดทำแผนแม่บทฉบับล่าสุดต่อจาก URMAP2 เรียกว่า M-MAP (แผนแม่บทระบบขนส่งมวลชนทางรางในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล)

ตาราง 2.2-2: สถานการณ์ปัจจุบันของระบบรางรถไฟฟ้าในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

Project owner	Lines	Specifications			Availability of FS	Status Financial cabinet approval	Construction works
		Mode	Gauge etc	Operator			
BMA	Airport link	MRT	1435mm, catenaries	Subsidiary company of SRT	Yes		Soon opening
	Red	West			Yes	Govt approved Finance fixed	Contractors selected for civil works
	North	MRT, Intercity trains	1000mm, catenaries		Yes	Govt approved, Japanese ODA fixed for all assets	Not yet
	Missing Link				Preliminary design completed	Not yet	Not yet
BMA/MRTA	East			BTSC	Not yet	Not yet	Not yet
	Blue				Yes	Private finance	Opened
	Yellow				Yes (Thai version)	Govt approved	Partially opened, the rest under construction
	Dark Green1	MRT	1435mm, third rail		Not fixed	Govt approved	Not yet
BMA/MRTA	Dark Green2			BMCL	Not fixed	Not yet	Not yet
	Green				Yes	Infra, ODA, E&M, PPP	Opened
	Expo extension	MRT	1435mm, third rail		Not fixed	Cabinet approved on civil works	Not yet
	Orange				Not fixed	Cabinet approved ODA loan fixed for civil works	Contractors selected for some civil works
BMA	Orange	MRT		Depot for Orange Line common with that for Blue	Not fixed	Not yet	Not yet
	Brown	MRT			Not fixed	Soon FS Completed	Not yet
	Red	West section	Monorail		Not fixed	Not yet	Not yet
	Red	East section			Not fixed	Completed	Not yet
Yellow	Dark section	MRT(LRT)	1435mm, catenaries		Not fixed	Soon FS	Not yet
	Light				Not fixed	Completed	Not yet

ที่มา : ประมาณโดยคณะกรรมการจากใจจากการสำรวจสภาพภูมิภาคสถานในประเทศไทยครั้งแรก

(3) สถานการณ์ปัจจุบันของแผนแม่บทระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนฉบับล่าสุด

ตามเอกสารล่าสุดที่เกี่ยวข้องกับ URMAP3 ณ เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2552 แผนแม่บทฉบับนี้ จะประกอบด้วย

ก) ทิศทางการพัฒนาเมือง : จากการบททวนแผนต่างๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาเมือง และโครงการต่างๆ ใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดยรอบ อาทิ วิสัยทัศน์การพัฒนากรุงเทพมหานคร 12 ปี แผนครอบคลุมการพัฒนา ด้านต่างๆ (comprehensive plans) สำหรับกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียงโครงการพัฒนา กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โครงการการศึกษาแผนสนับสนุนระบบการจราจรและขนส่งและพัฒนาเมือง (IMAC) เส้นทางระบบรางได้ถูกวางแผนให้ครอบคลุมพื้นที่ศูนย์กลางเศรษฐกิจหรือศูนย์กลางพาณิชย์ และต่อขยายฝ่ายฝั่นศูนย์กลางพาณิชย์อยู่ ไปยังศูนย์กลางอุตสาหกรรมเมืองปอย รวมทั้งได้มีการวางแผนที่จะจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกสำหรับเชื่อมต่อการเดินทางและระบบขนส่งเสริม (feeder system) ในพื้นที่ที่มีความหนาแน่น้อย เพื่อให้มีการเข้าถึงเส้นทางหลักได้โดยสะดวก

ข) การบททวนโครงสร้างพื้นฐาน : โครงสร้างพื้นฐานส่งมวลชน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ เส้นทางสาย หลัก เส้นทางสายรอง และเส้นทางสนับสนุน โดยโครงสร้างแต่ละประเภทมีการวางแผนที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนขนาดใหญ่สำหรับเส้นทางหลัก ระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนขนาดเบาหรือรถโดยสารประจำทางด่วนพิเศษ (BRT) สำหรับเส้นทางสายรอง และรถโดยสารประจำทางหรือรถโดยสารสำหรับเส้นทาง สนับสนุน และเพื่อที่จะกระตุ้นให้มีการใช้ระบบขนส่งมวลชน แผนดังกล่าวจึงได้เสนอแนะให้มีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนถูกแบบการเดินทางที่สถาปัตย์-ปลายทางและสถานีหลัก รวมทั้งระบบขนส่งเสริมและที่จอดรถ นอกจากนี้ได้มีการเสนอแนะระบบตัวโดยสารร่วมและโครงสร้างค่าโดยสารเดียวกันให้ครอบคลุมทั้ง โครงข่าย

- ค) โครงข่ายเส้นทางระบบขนส่งมวลชนทางราง : โครงข่ายของเส้นทางระบบขนส่งทางราง ประกอบด้วย 12 เส้นทาง มีระยะทางรวม 490 กม. โดย 8 เส้นทางเป็นเส้นทางหลัก และอีก 4 เส้นทาง เป็นเส้นทางรอง เส้นทางหลักทั้ง 8 เส้นทางประกอบด้วย รถไฟฟ้าเมือง (Commuter Train (CT)) 3 เส้นทาง ดำเนินการโดย รฟท. (สายสีแดงเข้ม สายสีแดงอ่อน และสายเขียวต่อท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ) และเส้นทางรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนอีก 5 เส้นทาง (สาย สีเขียวเข้ม สายสีเขียวอ่อน สายสีน้ำเงิน สายสีม่วง และสายสีส้ม) โดยได้มีการพัฒนาการจัดวางเส้นทางให้เป็น สองคันล้อกับแผนแม่บทบันกอนหรือให้อู่ในรูปแบบของเส้นรัศมีและเส้นวงรอบ (radial and circumferential pattern)
- ง) แผนการพัฒนา : นอกเหนือจากเส้นทางระบบราง 3 ช่วงที่อยู่ระหว่างกรุงเทพฯ-สระบุรี เส้นทางที่ได้ก่อสร้างแล้วทั้ง 12 เส้นทางซึ่งดันได้ถูกแบ่งออกเป็น 21 ช่วง และถูกจัดแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามลำดับความสำคัญในการพัฒนา ได้แก่ แผนเร่งด่วน (ภายใน พ.ศ. 2559) แผน 10 ปีแรก (ภายใน พ.ศ. 2562) และแผน 10 ปีหลัง (ภายใน พ.ศ. 2572) โดยแผนเร่งด่วนประกอบด้วย 5 เส้นทาง แบ่งเป็น 7 ช่วง มีระยะทางรวม 145 กม. ประกอบด้วยรถไฟฟ้าเมือง และรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน แผน 10 ปีแรกประกอบด้วย 8 ช่วง มีระยะทางรวม 146.2 กม. ซึ่งเป็นส่วนต่อขยายของ รถไฟฟ้าขนส่งมวลชน และรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนขนาดเบาที่จะสร้างขึ้นใหม่ และสุดท้ายคือแผน 10 ปีหลัง ประกอบด้วยส่วนที่เหลือ 6 ช่วง มีระยะทางรวม 107.4 กม.
- จ) ประมาณการจำนวนผู้โดยสาร : ในปี พ.ศ. 2551 จำนวนผู้โดยสารของรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน เท่ากับ 0.6 ล้านเที่ยว ต่อวัน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 3.9 ของความต้องการในการเดินทางทั้งหมดในกรุงเทพมหานครและพื้นที่ชั้นเคียง มีการคาดการณ์ว่าในปี พ.ศ. 2557 จำนวนผู้โดยสารรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนจะอยู่ที่ 1.8 ล้านเที่ยวต่อวัน และ 4.4 ล้านเที่ยวต่อวันในปี พ.ศ. 2562 และ 7.7 ล้านเที่ยวต่อวันในปี พ.ศ. 2572 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 15, 28, และ 35 ของความต้องการในการเดินทางทั้งหมดในกรุงเทพมหานครและพื้นที่ชั้นเคียงในปี พ.ศ. 2557, 2562, และ 2572 ตามลำดับ
- ฉ) การประมาณค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง: ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างทั้ง 12 เส้นทางรวมระยะทาง 404.6 กิโลเมตรคาดว่าจะใช้เงินประมาณ 794 พันล้านบาท (ราคาน้ำจูบันในปี 2552) ค่าใช้จ่ายดังกล่าวประกอบด้วยค่าใช้จ่ายในการเงินคืนที่ดิน ค่าจ้างโยธา ค่าระบบไฟฟ้าและเครื่องจักรกล ค่าขวนรถ ระบบราง และโครงสร้างพื้นฐานของสิ่งอำนวยความสะดวก ค่าจ้างในการออกแบบและควบคุมงานก่อสร้างและค่าก่อสร้างสถาปัตย์
- ช) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ : อัตราผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ (EIRR) ของโครงการตามแผนแต่ละช่วงเป็นดังนี้ ร้อยละ 22.83 สำหรับแผนเร่งด่วน ร้อยละ 20.64 สำหรับแผน 10 ปีแรก และร้อยละ 20.77 สำหรับแผน 10 ปีหลัง ทั้งนี้โดยมีสมมุติฐานว่าทั้ง 12 เส้นทางจะเปิดให้บริการในปี พ.ศ. 2562
- ฉ) การวิเคราะห์ทางการเงิน : จากมุมมองความเป็นไปได้ทางการเงิน ทุกเส้นทางไม่มีความเหมาะสมหากรัฐบาลลงทุนทั้งงานโยธาและงานระบบไฟฟ้าเครื่องกล ในการที่จะทำให้โครงการมีความเป็นไปได้จำเป็นต้องมีการลดภาระทางการเงินของรัฐบาล โดยการใช้รูปแบบ PPP ตามที่ได้ก่อสร้างไว้แล้วในนโยบายของรัฐบาล
- ญ) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน : จากการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (Initial Environmental Evaluation (IEE)) ของทั้ง 12 เส้นทาง พนวจการก่อสร้างและการให้บริการเดินรถของระบบขนส่งมวลชนจะมีผลกระทบมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับระบบของตัวรถไฟฟ้าที่ใช้ นอกจากนี้ในการจัดทำ URMAP3 ได้มีการทำหนดขอบเขตในการดำเนินการด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น การให้ข้อมูลแก่ ผู้เช่าและผู้รับฟังความคิดเห็นสาธารณะ และการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน

๔) แผนการดำเนินงาน : ได้มีการเสนอให้จัดตั้งคณะกรรมการอิกราการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน (Mass Rapid Transit Commission ((MRTC)) รับผิดชอบการพัฒนาและการวางแผนโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน การจัดทำเงินทุน การจัดแผนการลงทุน การกำหนดนโยบายค่าโดยสาร การบริหารจัดการเงินรายได้จากค่าโดยสาร การวางแผนเป็น มาตรฐานการก่อสร้างและความปลอดภัยรวมถึงมาตรฐานการให้บริการ เพื่อให้การดำเนินการพัฒนารถไฟฟ้า ขนส่งมวลชนที่วางแผนไว้ประสบความสำเร็จอย่างราบรื่น โดย MRTC ประกอบด้วย 3 หน่วยงานย่อย ได้แก่ หน่วยงานพัฒนาการขนส่งมวลชน หน่วยงานสนับสนุนด้านการเงิน และหน่วยงานกำกับดูแลการขนส่งสาธารณะ โดยความร่วมมือจากกระทรวงคมนาคม กระทรวงการคลัง การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) และ รัฐบาลห้องดิน

(3) สถานการณ์ปัจจุบันในการบรรณาการกับการวางแผนเมือง

สำหรับพื้นที่กรุงเทพมหานคร ไฟฟ้าขันส่งมวลชน กรุงเทพมหานคร (กทม.) และกรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย เป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาผังเมืองของกรุงเทพมหานครและปริมณฑล หน่วยงานดังกล่าวเป็นจัดทำแผนระดับนโยบาย อาทิ แผนการใช้ที่ดิน อย่างไรก็ได้น่วยงานเหล่านี้มีได้มีการเตรียมแผนการดำเนินงานที่จะขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินการจริงตามแผนระดับนโยบายดังกล่าว แต่สิ่งที่ขัดแย้งกับสภาพการชักดูด้านคือ กทม. กำลังดำเนินโครงการนำร่องในการพัฒนาเมืองใหม่ที่บริเวณที่สถานีคลองด่าน (3.2 ตร.กม.) ซึ่งเป็นสถานีของส่วนต่อขยายเส้นทางรถไฟฟ้าสายสีเขียวอ่อนในอนาคต ซึ่งตามข้อมูลของ กทม. แสดงให้เห็นว่ามีความจำเป็นในการออกแบบหมายการวางผังเมืองเพื่อให้ได้รับงบประมาณในการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในเมืองใหม่ที่กำลังพัฒนาขึ้นนี้

จากมุมมองของการบูรณาการกันระหว่างการวางแผนผังเมืองและแผนการก่อสร้างรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน หน่วยงานด้านการวางแผนผังเมืองจะต้องแลกเปลี่ยนความคุ้นเคยทางภูมิศาสตร์ของเมืองซึ่งอยู่โดยรอบสถานีต้น-ปลายทางในแผนงานระดับนโยบาย อย่างไรก็ตามพบว่าในกระบวนการวางแผนผังเมืองมิได้มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานด้านการพัฒนาการไฟฟ้าขนส่งมวลชนแต่อย่างใด

จากมุมมองของหน่วยงานเอกชนผู้ให้บริการเดินรถไฟฟ้า บริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (BTSC) มีความสนใจที่จะพัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานีอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามนักเดินทางเหล่านี้ไม่สามารถก่อภูมายในการวางแผนพัฒนาพื้นที่สถานีให้เป็นศูนย์กลางการค้าชั้นรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ประกอบกับปัจจุบันไม่มีนโยบายหรือกฎหมายใดสนับสนุนการร่วมพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน

ในปี พ.ศ. 2548 สำนักงานนโยบายและแผนการพัฒนาสังคมฯ (สนข.) ได้ดำเนินโครงการศึกษาแผนสนับสนุนการพัฒนาระบบราชการและชุมชนส่งและพัฒนาเมืองในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลและพื้นที่โดยรอบ (IMAC) ในการศึกษาครั้งนี้ได้มีการออกแบบเชิงหลักการวางแผนพื้นที่โดยรอบสถาณีที่สำคัญ 10 แห่ง ตามแผนการพัฒนาเขตไฟฟ้าขั้นสูง มวลชน ในมิติของการจัดตั้งสถาบันหรือองค์กร ได้มีการเสนอแนะให้จัดตั้งองค์กรพัฒนาเมือง (Urban Development Authority (UDA)) ทำหน้าที่รับผิดชอบการพัฒนาศูนย์กลางย่อยของเมือง อย่างไรก็ตามถึงปัจจุบันยังไม่ได้จัดตั้งหน่วยงานดังกล่าวขึ้น

(4) สถานการณ์ปัจจุบันของการบูรณาการกับการขนส่งรูปแบบอื่น

เพื่อให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีระบบการขนส่งสาธารณะเป็นฐาน การประสานกันเป็นอย่างดีระหว่างระบบขนส่งมวลชนกับระบบการคมนาคมขนส่งรูปแบบอื่นเป็นสิ่งที่จำเป็น ทั้งนี้สถานการณ์ปัจจุบันของการบูรณาการกับระบบขนส่งแผนงานระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนและการขนส่งรูปแบบอื่น เป็นดังนี้

- ก) ระบบรถโดยสารเดริม (Feeder Bus System) : ระบบรถโดยสารเดริมที่มีการจัดการอย่างต่อเนื่องระหว่างสถานีและพื้นที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการที่จะให้ผู้โดยสารเปลี่ยนจากการใช้รถส่วนบุคคลมาเป็นใช้ระบบขนส่งสาธารณะ ทั้งนี้ปัจจุบันงานศึกษาระบบรถโดยสารเดริมอยู่ระหว่างขั้นตอนการศึกษาและไกล์จะแล้วเสร็จ โดยได้รับการสนับสนุนทางการเงินจาก สนช.
- ข) รถโดยสารประจำทางด่วนพิเศษ (Bus Rapid Transit (BRT)) : BRT เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ ในการที่จะช่วยเสริมโครงข่ายรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนโดยใช้ลงทุนไม่มาก กทม. เป็นผู้จัดทำ BRT และได้มีการกล่าวอ้างอิงถึงในงานศึกษา IMAC อย่างไรก็ตามจากข้อมูลของ สนช. ดูเหมือนว่าจะยังไม่มีการประสานงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดกับแผนงานของรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน
- ค) ที่จอดรถ : ปัจจุบันมีที่จอดรถสำหรับผู้ใช้บริการรถไฟฟ้าอยู่หลายแห่งตามเส้นทางของสถานีรถไฟฟ้าบีทีเอส (รถไฟฟ้าโดยฟ้า) และรถไฟฟ้า MRT (รถไฟฟ้าใต้ดิน) อาทิ สถานีดันทางปลายทางหม้อชิต สถานีลาดพร้าว โดย กทม. ได้เสนอ กอสสร้างที่จอดรถอีก 1 แห่ง ในเส้นทางต่อขยายของรถไฟฟ้าบีทีเอส แต่ความสามารถในการรองรับค่อนข้างจำกัด ซึ่งจะต้องมีการพิจารณาร่วมกันถึงขนาดความจุที่ต้องการระหว่างผู้ให้บริการเดินรถและหน่วยงานด้านการวางแผนเมือง
- จ) นโยบายด้านอัตราค่าค่าโดยสาร : ในขณะที่กรุงเทพมหานครกำลังจะเปลี่ยนเป็นเมืองที่มีระบบการขนส่งสาธารณะเป็นฐาน จึงควรที่จะมีการพัฒนาโครงสร้างอัตราค่าโดยสารสำหรับให้ร่วมกัน เพื่อให้การเปลี่ยนรูปแบบการเดินทางมาเป็นการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะเป็นไปอย่างราบรื่น ทั้งนี้ในปัจจุบันนโยบายในเรื่องนี้ยังไม่ได้รับการพัฒนา
- ฉ) การบริหารจัดการความต้องการในการเดินทาง (Transportation Demand Management (TDM)) : การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการใช้ถนนเป็นวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการลดจำนวนพานะในพื้นที่กลางเมืองและเปลี่ยนให้มีการใช้ระบบขนส่งสาธารณะเพิ่มมากขึ้น สนช. ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการใช้ถนน ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการรออยู่ในการพัฒนาโครงข่ายระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแล้วเสร็จเพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้เดินทาง

2.3 รูปแบบ PPP ของโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในประเทศไทย

2.3.1 รูปแบบ PPP ของโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในปัจจุบัน

คุณลักษณะที่สำคัญของรูปแบบ PPP ใน 2 เส้นทางปัจจุบัน แสดงดังตารางที่ 2.3-1⁴

⁴ ขอบเขตด้านการเงินและเงื่อนไขสัมปทานของทั้งสองเส้นทางที่เปิดให้บริการแห่งอิบายในบทที่ 5

ตารางที่ 2.3-1 : รูปแบบ PPP ของโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในปัจจุบัน

ลักษณะ	รถไฟฟ้าบีทีโอเอ (สายสีเขียว)	รถไฟฟ้ามหานครระยะแรก (สายสีน้ำเงินตะวันออก.)
ได้ให้บริการ	ธันวาคม 2542	กรกฎาคม 2547
ประเภทของสัมปทาน	- Build-Transfer-Operate (BTO) สำหรับงานโยธา - Build-Operate-Transfer (BOT) สำหรับระบบไฟฟ้าและเครื่องกล	- รฟม. มอบโครงการสร้างงานโยธาให้ BMCL สำหรับการใช้งาน - Build-Operate-Transfer (BOT) สำหรับระบบไฟฟ้าและเครื่องกล
หน่วยงานของรัฐที่ให้สัมปทาน	กรุงเทพมหานคร (กทม.)	การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.)
ผู้รับสัมปทาน	บริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (BTSC)	บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (BMCL)
ระยะเวลาสัมปทาน	เป็นสัญญาที่เปิดให้บริการอย่างเป็น 30 ทางการ	เป็นสัญญาที่ก่อสร้างแล้วเสร็จ 25
การแปลงรายได้	ไม่มีการแปลงรายได้ให้กทม.	มีการแปลงรายได้ระหว่าง รฟม. กับ BMCL
ความเสี่ยงด้านจำนวนผู้โดยสาร	ผู้รับสัมปทาน	ผู้รับสัมปทาน
ผลการปฏิบัติงาน	ไม่มีการอ้างอิง	ตัวชี้วัดความจุของรถไฟฟ้า, ความพร้อมของการให้บริการ, และความปลอดภัย
การซื้อขายสัมปทาน	ไม่มีการอ้างอิง	มีการอ้างถึงความร่วมมือในการในการให้เช่าส่วนและรูปแบบการถ่ายเทขายของผู้โดยสาร รวมถึงการใช้ศูนย์ซ้อมนำร่องร่วมกับผู้ให้บริการเดินรถในเส้นทางต่อขยาย
การต่ออายุสัมปทาน	BTSC จะเป็นผู้จัดซื้อต่ออายุสัญญา ก่อนสัมปทานหมดอายุ ปี 5-3	ไม่มีการอ้างอิง
เส้นทางส่วนต่อขยาย/การขยายระบบ	BTSC ได้รับสิทธิ์ที่จะปฏิเสธการเดินรถต่อรองกับ กทม.สำหรับเส้นทางใหม่.	"เป็นไปได้ในทางปฏิบัติเพื่อความสะดวกในการต่อขยายเส้นทางและการทดสอบประสิทธิภาพโครงการ ภาคผนวก 7, ส่วนที่ 2,2"

ที่มา : คณะกรรมการฯได้แก้

ข้อสังเกตที่นำไปของรูปแบบ PPP ในปัจจุบัน มีดังนี้

- ผู้รับสัมปทานเป็นบริษัทด้านการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์หรือด้านการก่อสร้าง ซึ่งไม่มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจระบบขนส่งมวลชนทางราง
- เป็นที่น่าสังเกตว่า ความเสี่ยงด้านจำนวนผู้โดยสารอยู่ในระดับสูงมากเกินกว่าที่จะทำให้การดำเนินธุรกิจรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนเป็นไปอย่างยั่งยืน ภายใต้รูปแบบการให้สัมปทานแบบ Net-Cost บริษัทผู้รับสัมปทานเป็นผู้รับความเสี่ยงด้านจำนวนผู้โดยสาร หรือจากล่าวยังไง ความเสี่ยงส่วนใหญ่หันด้านการเงินคืนที่ดินถูกกฎหมาย ไปให้กับบริษัทผู้รับสัมปทาน ในขณะที่ผู้รับสัมปทานได้รับรายได้จากค่าโดยสารและรายได้จากการแบ่งอื่นๆ ซึ่งไม่แน่นอนเนื่องมาจากการประมูลจำนวนผู้โดยสารที่ผิดพลาดและการตกลงของเศรษฐกิจ
- ความเสี่ยงในการก่อสร้างงานโยธาตกอยู่กับหน่วยงานที่ได้รับสัมปทาน

- ไม่มีข้อความหรือบทที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขหรือบทหวานข้อตกลงสัมปทาน ปัจจุบันยังไม่มีการแก้ไขข้อตกลงสัมปทานใหม่่าจะในส่วนของ BTSC หรือ BMCL
- ไม่มีข้อความใดในข้อตกลงสัมปทานกล่าวเกี่ยวกับการต่ออายุสัมปทานสำหรับ BMCL: ระยะเวลาของสัมปทานที่จำกัดโดยไม่มีการกล่าวถึงการต่ออายุสัมปทานอาจส่งผลให้ผู้รับสัมปทานไม่ต้องการที่จะพัฒนาการให้บริการ
- สิทธิในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ให้กับผู้รับสัมปทานมีจำกัด
- สิทธิของหน่วยงานเจ้าของสัญญา (เจ้าของโครงการ) ในกระบวนการคุณข้อกำหนดเฉพาะทางเทคนิค อาทิ ระบบอาณติสัญญาณ ขนาดรถ ระบบเก็บค่าโดยสารอัตโนมัติ (Automatic Fare Collection (AFC)) เป็นต้น มีได้มีการระบุให้ในข้อตกลงสัมปทาน
- ไม่มีข้อความใดในข้อตกลงสัมปทานที่กล่าวถึงระดับของผลกระทบปฏิบัติงานขั้นต่ำที่ยอมรับได้ หรือให้อ่านจากหน่วยงานเจ้าของสัญญาในการติดตามคุณภาพและการดำเนินงานของหน่วยงานของผู้รับสัมปทาน รวมทั้ง
- ไม่มีการอธิบายอย่างละเอียดและชัดเจนในข้อตกลงสัมปทานเกี่ยวกับการประสานความร่วมมือหรือการประสานการดำเนินงานร่วมกันในอนาคตกับผู้รับสัมปทานรายอื่น

2.3.2 การให้สัมปทานรูปแบบ PPP ที่เสนอแนะโดยความช่วยเหลือด้านเทคนิคของธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank (ADB))

(1) โครงสร้างความช่วยเหลือด้านเทคนิคของ ADB

ADB ได้ให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิค (TA 4904: ความช่วยเหลือด้านคำแนะนำในการลงทุนสร้างโครงสร้างพื้นฐาน-ขั้นที่สอง) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนให้การพัฒนาระไฟฟ้าขนส่งมวลชนสายใหม่และการบูรณะการประับน้ำ ครอบคลุมกว้างมากขึ้นในประเทศไทย ความช่วยเหลือด้านเทคนิคนี้ถูกให้ฝ่ายคณะกรรมการอันวยการโครงการระบบขนส่งมวลชน และคณะกรรมการด้านการเงินและการเดินรถ กล่าวโดยทั่วไปความช่วยเหลือด้านเทคนิคประกอบไปด้วยการสนับสนุนด้านการวิเคราะห์และให้คำแนะนำให้แก่สำนักงานบริหารน้ำต่างๆ (สบน.) และ สนช. โดยมีเป้าหมายหลักคือการจัดทำโครงสร้างของสัมปทานที่ให้แก่ภาคเอกชนในการเดินรถและซ้อมนำร่องไฟฟ้าสายใหม่ และการบูรณะการโครงป้ายรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนฝ่ายการให้ระบบตัวใบเดียว⁵

ในความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคนี้ ได้มีการวิเคราะห์และประเมินผลรูปแบบการให้สัมปทานสำหรับโครงการรถไฟฟ้าใน 4 ทางเลือก นอกเหนือนั้นยังมีผลการศึกษาอื่นๆ ดังนี้

- การจัดเตรียมเอกสารเรื่องเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการศึกษารถไฟฟ้าขนส่งมวลชนภายใต้กฎหมาย PPP
- การพัฒนาแบบแผนสัญญาสัมปทานบนพื้นฐานของการบทหวานข้อกำหนดด้านกฎหมายและมาตรฐาน วิธีการให้สัมปทาน
- การระบุความต้องการในการใช้ตัวโดยสารร่วมในกรุงเทพมหานคร
- ทางเลือกในการจัดหาระบบทั่วโดยสาร: การประเมินผลของแต่ละทางเลือก

⁵ P. Sayeg, D. Bray, G. Ellis, S. Manibhandu, and H. Na Pombejra, "Project Number: 40138 Thailand: Infrastructure Investment Advisory Assistance (Phase II)," Asian Development Bank, July 2007

- แผนปฏิบัติการการดำเนินงานระบบตัวโดยสารร่วม การให้สัมปทาน และเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน เป็นต้น

(2) การประเมินผลรูปแบบของสัมปทาน

คณะกรรมการด้านการเงินและการเดินรถได้กำหนดฐานรูปแบบของสัมปทานไว้ 3 รูปแบบ (Net Cost, Gross Cost, และ Partial Gross Cost) สำหรับทำการศึกษา และได้มีการเพิ่มรูปแบบ Revised Net Cost อีก 1 รูปแบบ เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบ

คำอธิบายความหมายฐานรูปแบบของสัมปทานทั้ง 4 รูปแบบ ดังแสดงในตารางที่ 2.3-2

ตารางที่ 2.3-2 คำอธิบายความหมายฐานรูปแบบของสัมปทาน

Model รูปแบบ	Definition การอธิบายความหมาย
Current Net Cost Concession	รัฐบริหารจัดการเพื่อส่งมอบโครงสร้างงานโยธาโดยให้ผู้รับเหมาเอกชน; รัฐรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียให้ผู้รับเหมาเอกชน รูปแบบของสัมปทานให้จัดหาสินทรัพย์ด้านระบบไฟฟ้าและเครื่องจักร (E&M) รวมถึงตัวรถไฟฟ้าและค่าเดินรถและบำรุงรักษา (O&M); รัฐให้ผู้รับสัมปทานดำเนินการสร้างค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียให้ผู้รับเหมาเอกชน เช่น ค่าไฟฟ้าและค่าเดินรถ ค่าบำรุงรักษา ค่าเชื้อเพลิง ค่าเช่าที่ดิน ค่าเช่าที่ดินที่ต้องจ่ายเพิ่มเติมให้กับผู้รับสัมปทานเพื่อให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายหากจำเป็นรายได้ต้องลดลง และในทางกลับกันผู้รับสัมปทานต้องแบ่งรายได้ให้รัฐหากมีรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่าย
Revised net cost concession	มีลักษณะเช่นเดียวกันกับสัมปทานรูปแบบ Current Net Cost แต่มีการเพิ่มเงื่อนไขการปรับเปลี่ยนราคาระบบที่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามที่มีการยื่น呈ประชามติ และ (อาทิ การใช้ระบบตัวใบเดียว) การให้สัมปทาน
Simple Gross Cost Concession	รัฐบริหารจัดการเพื่อส่งมอบโครงสร้างงานโยธาทั้งหมดโดยให้ผู้รับเหมาเอกชน; รัฐรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียให้ผู้รับเหมาเอกชน รูปแบบของสัมปทานให้จัดหาสินทรัพย์ด้านระบบไฟฟ้าและเครื่องจักร (E&M) รวมถึงตัวรถไฟฟ้าและค่าเดินรถและบำรุงรักษา (O&M); รัฐกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยและมาตรฐานบริการ ระดับของการให้บริการ และโครงสร้างและระบบด้านค่าโดยสาร; รัฐจ่ายค่าจ้างให้กับผู้รับสัมปทานเป็นจำนวนเท่ากับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากภาระที่ให้มีบริการตามที่ตกลงกันไว้โดยผ่านการประgodครหาที่มีการแข่งขันและมีการคำนึงถึงคุณภาพเป็นที่สูง; รัฐเป็นผู้จัดเก็บรายได้ทั้งหมด
Modified Gross Cost Concession	มีลักษณะเช่นเดียวกันกับสัมปทานแบบ Simple Gross Cost Concession แบบไม่มีการกระจาย (ความเสี่ยง ต่างกันตรงที่จำนวนเงินที่รัฐจ่ายให้กับผู้รับสัมปทานขึ้นอยู่กับจำนวนของผู้โดยสาร ด้วย ซึ่งสัมปทานในลักษณะนี้มีผลให้รัฐบาลไม่ต้องมีการติดตามประเมินคุณภาพของภาระบริการ มากนัก

ที่มา : P. Sayeg, D. Bray, G. Ellis, S. Maribhandu, and H. Na Pombejra, "Project Number: 40138 Thailand: Infrastructure Investment Advisory Assistance (Phase II)," Asian Development Bank, July 2007

ลักษณะเด่นของสัมปทานทั้ง 4 รูปแบบ และความจำเป็นของภาครัฐในการกำกับดูแล แสดงไว้ในตารางที่ 2.3-3

ตารางที่ 2.3-3 การเปรียบเทียบรูปแบบของสัมปทาน ระหว่าง Net Cost และ Gross cost

	Net Cost	Gross Cost
โครงสร้างพื้นฐาน การกระจายความเสี่ยง รายได้	รัฐก่อสร้างโครงสร้างงานโยธาทั้งหมด รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ ผู้รับสัมปทานจัดหารดไฟฟ้าและสินทรัพย์อื่นที่เกี่ยวข้อง ผู้รับสัมปทานรับความเสี่ยงทั้งหมดในด้านจำนวนผู้โดยสาร และแบ่งกำไรส่วนเกินกับรัฐ (ตัวเมือง) ผู้รับสัมปทานเก็บรายได้ทั้งหมด	รัฐและผู้รับสัมปทานร่วมกันรับความเสี่ยง โดยหากมีการแบ่งความเสี่ยงที่เหมาะสมที่สุดจะทำให้ต้นทุนของสัมปทานลดลง รายได้จากการโดยสารซึ่งส่งให้กับรัฐ
การบริการ ค่าตอบแทน บทบาทของภาครัฐ	ผู้รับสัมปทานเป็นผู้กำหนดคุณภาพเบ็ดเสร็จ ให้บริการโดยมีพื้นฐานเพื่อการสร้างกำไร ¹ ผู้รับสัมปทานได้รับค่าตอบแทนการลงทุนจากรายได้ในการบริการ รัฐจัดให้มีการยื่นประมูลและคัดเลือกผู้รับสัมปทาน จากนั้นมอบหมายให้ผู้รับสัมปทานตามอัตราราทีได้มีการตกลงกันไว้ในข้อตอนของการประ韶ตราค่า ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณและคุณภาพของบริการ รัฐจัดให้มีการยื่นประมูลและคัดเลือกผู้รับสัมปทาน จากนั้นรัฐยังคงบทบาทในการจัดการข้อตกลงสัมปทาน และสามารถเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของสัมปทานได้หากต้องการ	รัฐกำหนดมาตรฐานการให้บริการ และผู้รับสัมปทานกำหนดคุณภาพการให้บริการตามมาตรฐานที่รัฐกำหนด รัฐจัดให้มีการยื่นประมูลและคัดเลือกผู้รับสัมปทาน จากนั้นรัฐยังคงบทบาทในการจัดการข้อตกลงสัมปทาน และสามารถเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของสัมปทานได้หากต้องการ

ที่มา: P. Sayeg, D. Bray, G. Ellis, S. Manibhandu, and H. Na Pombejra, "Project Number: 40138 Thailand: Infrastructure Investment Advisory Assistance (Phase II)," Asian Development Bank, July 2007

ตารางที่ 2.3-4: ความจำเป็นในการดูแลตรวจสอบรัฐบาลแบ่งตามประเภทของสัมปทาน

ข้อมูลของการดำเนินความเสี่ยง	รูปแบบของสัมปทาน		
	Net cost	Gross cost แบบมีการดำเนินความเสี่ยง	Gross cost แบบไม่มีการดำเนินความเสี่ยง
ระดับความจำเป็นในการบริหารของผู้รับสัมปทาน			
การควบคุมที่ต้องเป็นความเรื่องที่ในการดำเนินการของหน่วยงาน (1)			
บริการขององค์กรบริการ (เช่น ระบบทางการให้บริการต่อประชาชน)	ไม่จำเป็น	จำเป็นมาก	จำเป็นมาก
คุณภาพของกระบวนการบริการ (ผู้ใช้บริการผู้โดยสารสูงสุด, ความสะดวกสบาย)	ไม่จำเป็น	ปานกลาง	จำเป็นมาก
จำนวนผู้โดยสาร	ไม่จำเป็น	จำเป็นมาก	ไม่จำเป็น
การควบคุมเพิ่มเติมที่จำเป็นสำหรับการดำเนินกิจกรรมตามสัญญาโดยทั่วไป			
ปริมาณของกระบวนการบริการ	ไม่จำเป็น	ไม่จำเป็น	ปานกลาง
คุณภาพของกระบวนการบริการ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
จำนวนผู้โดยสาร	ปานกลาง	ไม่จำเป็น	ปานกลาง

ที่มา: P. Sayeg, D. Bray, G. Ellis, S. Manibhandu, and H. Na Pombejra, "Project Number: 40138 Thailand: Infrastructure Investment Advisory Assistance (Phase II)," Asian Development Bank, July 2007

บทสรุปจากการศึกษาภายใต้ความช่วยเหลือด้านเทคนิค (TA) ของ ADB มี ดังนี้⁶

- สัมปทานรูปแบบ Net Cost รวมถึงรูปแบบที่มีการปรับแก้เพื่อการบูรณาการโครงข่ายรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน ยังคงมีข้อจำกัดอย่างมาก เนื่องจากสัมปทานรูปแบบนี้จำเป็นต้องให้ความมั่นคงของสถานการณ์ต่างๆ แก่ผู้รับสัมปทาน ในระดับสูงเพื่อให้เที่ยงพอดกับระดับความเสี่ยงสูงที่ผู้รับสัมปทานต้องรับไป ซึ่งทำให้รัฐมีข้อจำกัดด้านความยืดหยุ่น เมื่อพิจารณาถึงการพัฒนารถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในอนาคต หรือหากมีการเปลี่ยนแปลงของนโยบาย รวมทั้งรัฐอาจจำเป็นต้องมีการเจรจาต่อรองข้อตกลงของสัมปทานใหม่หากต้องการเปลี่ยนแปลง
- รูปแบบสัมปทานแบบ Gross Cost จะช่วยให้รัฐสามารถบูรณาการโครงข่ายรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครได้อย่างเต็มที่ ซึ่งทำให้สามารถปรับให้เข้ากันสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อเป็นที่ทราบกันว่าพิจารณาถึงว่าเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ที่จะระบุได้ส่วนหนึ่งถึงการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในช่วง 30 ปีของอายุสัมปทาน
- สำหรับรูปแบบสัมปทานแบบ Gross Cost ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องด้วยโอนความเสี่ยงบางส่วนให้กับผู้รับสัมปทาน เพื่อให้มั่นใจว่าค่าใช้จ่ายถูกทำให้ลดลงที่สุด ผู้รับสัมปทานได้รับการจูงใจให้ผลิตผลงานที่ดี และลดระดับความจำเป็นของรัฐในการรักษาภาระผู้รับสัมปทาน
- การกำกับดูแลสัมปทานควรนำไปที่ปัจจัยหลักที่จะทำให้มั่นใจได้ว่ารัฐจะบรรลุผลสัมฤทธิ์ด้านความคุ้มค่าของเงิน

จากการศึกษาของ TA รัฐบาลไทยตระหนักร่วมกับการนำสัมปทานรูปแบบ Gross Cost มาประยุกต์ใช้ตามแนวทางมาตรฐานโดยไม่คำนึงถึงว่าเป็นหน่วยงานใดดำเนินการเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อที่จะบรรลุผลสำเร็จในการบูรณาการโครงข่ายรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในอนาคตด้วยค่าใช้จ่ายต่ำที่สุด ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2550 กระทรวงการคลังและกระทรวงคมนาคมได้ตัดสินใจเลือกใช้สัมปทานรูปแบบ Gross Cost สำหรับการให้สัมปทานรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในอนาคตทุกแห่งทั่ว

รัฐบาลไทยได้นำเอกสาร "ร่างแนวทางการสร้างมาตรฐาน" (Draft Standardization Directive) ซึ่งรวมอยู่ในรายงานการศึกษาของ TA มาให้เป็นแนวปฏิบัติในการประเมินโครงการเด่นทางรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน ทั้งนี้ร่างแนวทางดังกล่าวปรากฏอยู่ในภาคผนวก 2 โดยได้มีการกล่าวถึงทางเลือกที่ควรนำมาพิจารณาเป็นทางเลือกทางการเงินของ PPP ดังนี้

การลงทุนและการดำเนินกิจการ

- การให้เอกชนดำเนินกิจการโดยรัฐเป็นผู้ลงทุน (Public Sector Comparator (PSC)) : เอกชนผู้รับสัมปทานรับภาระค่าใช้จ่ายเฉพาะส่วนของการดำเนินกิจการและการบำรุงรักษา โดยรัฐเป็นผู้ลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมด
- การร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน (Public Private Partnership (PPP)) : เอกชนผู้รับสัมปทานลงทุนงานระบบไฟฟ้า และเครื่องกล และตัวรับไฟฟ้า รวมทั้งรับภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการและการบำรุงรักษา โดยภาครัฐลงทุนโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่เหลือ

ทางเลือกในการจ่ายผลตอบแทนให้กับผู้รับสัมปทาน:

- สัมปทานรูปแบบ Net Cost (รูปแบบปัจจุบัน)

⁶ P. Sayeg, D. Bray, G. Ellis, S. Manibhandu, and H. Na Pombejra, "Project Number: 40138 Thailand: Infrastructure Investment Advisory Assistance (Phase II)," Asian Development Bank, July 2007

- ต้นทุนรูปแบบ Gross Cost
- ต้นทุนรูปแบบ Modified Gross Cost (มีการกระจายความเสี่ยงบางส่วน)

ตารางที่ 2.3-5 ตารางทางเลือก PPP สำหรับการประเมินโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน

รายการ	ต้นทุนทั้งหมด				ต้นทุนที่หักหัน		
	ต้นทุนทั้งหมด ที่หักหัน โดยรวม	ต้นทุนที่หักหัน โดยรวม	ต้นทุนที่หักหัน โดยรวม	ต้นทุนที่หักหัน โดยรวม	ต้นทุนทั้งหมด Net Cost ที่หักหัน	ต้นทุนที่หักหัน โดยรวม Cost	ต้นทุนที่หักหัน โดยรวม Modified Gross Cost
หมายเหตุ: ก. การให้เอกสารนี้เป็นเกณฑ์ โดยสรุปเป็นส่วนหนึ่ง ของการให้บริการ. ก. การให้เอกสารนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของการให้บริการ.	การให้เอกสารนี้เป็นเกณฑ์ โดยสรุปเป็นส่วนหนึ่ง ของการให้บริการ.	รู้	รู้	รู้	ทราบ		

ที่มา: P. Sayeg, D. Bray, G. Ellis, S. Manibhandu, and H. Na Pombejra, "Project Number: 40138 Thailand: Infrastructure Investment Advisory Assistance"

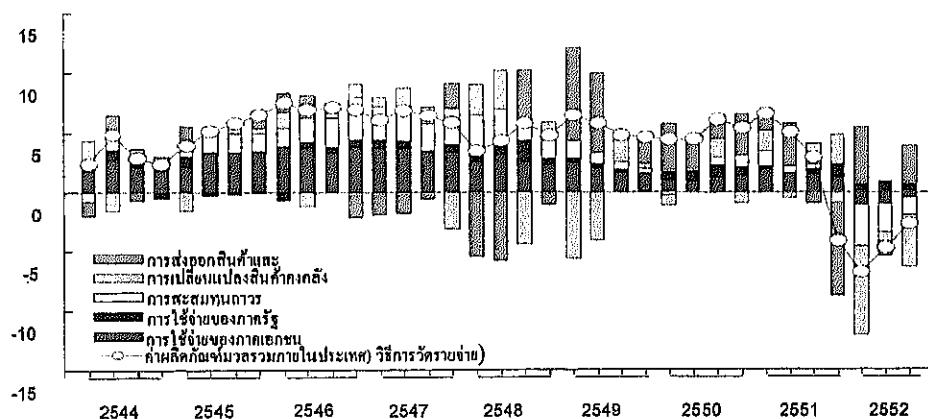
2.4 สถานการณ์ทางการเงินและการคลังของประเทศไทย

สภาพทางการเงินและการคลังจะส่งผลกระทบต่อกรอบทางการเงินของโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในอนาคตของประเทศไทยตัวอย่างเช่น การกู้ยืมเงินของรัฐเพื่อมาดำเนินโครงการรถไฟฟ้าอาจถึงเพดานของระดับหนี้สาธารณะสูงสุด ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ และกรอบการรักษาเสถียรภาพทางการคลังของประเทศไทย อย่างไรก็ต้องระดมเงินทุนจากภาคเอกชนจะได้รับอิทธิพลจากสภาพของตลาดการเงินในขณะนั้น ในหัวข้อนี้จะทำการวิเคราะห์สถานการณ์ทางการเงินและการคลังของประเทศไทยจากมุมมองที่กว้างมากแล้ว

2.4.1 สถานการณ์ทางการเงินของประเทศไทย

(1) สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ไตรมาสที่สามของปี พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นผลมาจากการวิกฤตการณ์เศรษฐกิจโลก ดังแสดงในรูปที่ 2.3-1 อัตราการเติบโต (เทียบปีต่อปี) ที่แท้จริงของค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product (GDP)) โดยคิดตามวิธีการวัดรายจ่าย ลดลงเหลือร้อยละ -4.2 ในไตรมาสสุดท้ายของปี พ.ศ. 2551 และลดลงต่อเนื่องลงถึงร้อยละ -6.9 ในไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2552 นอกจากนี้ในไตรมาสที่สี่ของปี พ.ศ. 2551 ตัวเลขการสะสมทุน固定资产และตัวเลขการส่งออกสูงที่ทำสถิติลดลง (เทียบปีต่อปี) ถึงแม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะได้รับแรงหนุนจากบริษัทการใช้จ่ายที่คงที่ในภาคเอกชนและการเพิ่มขึ้นของสินค้าคงคลังในภาคการผลิต การค้าปลีก และค้าส่ง ในไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2552 ความชบเชาของเศรษฐกิจแสดงให้เห็นเด่นชัดมากขึ้น จะเห็นได้จากการติดลบของตัวเลขปริมาณการใช้จ่ายในภาคเอกชนและตัวเลขการสะสมทุน固定资产ที่ติดลบ ในไตรมาสที่สองและสามอัตราการเติบโตของ GDP (เทียบปีต่อปี) ยังคงติดลบ การหดตัวของเศรษฐกิจเป็นผลมาจากการลดลงของการสะสมทุน固定资产และการส่งออก รวมถึงสินค้าคงคลังในภาคการผลิต การค้าปลีก และค้าส่ง

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
รูป 2.4-1 แนวโน้มของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

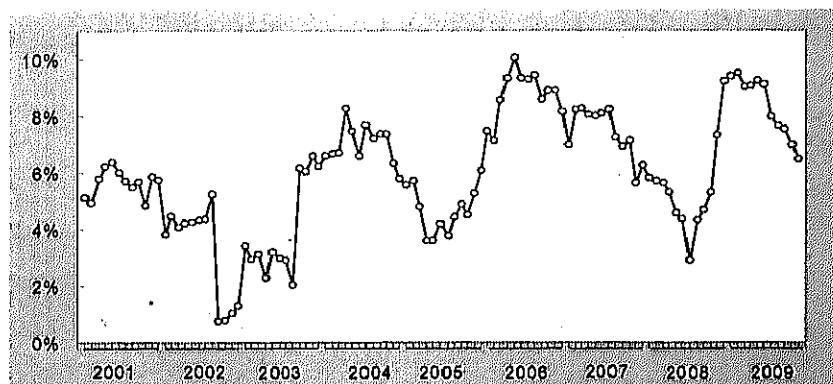
(2) ปริมาณเงินหมุนเวียน

อัตราการเติบโตของปริมาณเงินที่หมุนเวียนในมือประชาชนในประเทศไทย ดังแสดงในรูป 2.4-2

การเพิ่มขึ้นของปริมาณเงินที่หมุนเวียนในมือประชาชนที่ฝ่าฝืนมาตั้งแต่ครึ่งปีหลังของ พ.ศ. 2548 เป็นผลมาจากการฟอกเงินที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามอัตราการเพิ่มขึ้นของเงินที่หมุนเวียนในมือประชาชน (เพียบเป้อปี) มีแนวโน้มลดลงในกลางปี พ.ศ. 2549 ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้เห็นว่าเหตุผลหลักคือการที่ดอกเบี้ยอัตราคงที่และความเชื่อมั่นต่อภาคเอกชนลดลง นอกจานี้ในปี พ.ศ. 2550 การลดลงของอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก และการจัดทำตัวเลขเงินของธนาคารพาณิชย์แทนการฝากเงินแบบปกติ ล้วนส่งผลกระทบทางลบให้อัตราการเพิ่มขึ้นของปริมาณเงินหมุนเวียนในมือประชาชนลดลง

ตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของปี พ.ศ. 2551 ปริมาณเงินที่หมุนเวียนในมือประชาชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากนักลงทุนมีการถ่ายเงินทุนมาเป็นการฝากเงินเนื่องจากความไม่แน่นอนของสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และยังมีเหตุผลอื่นอีกสำหรับการเพิ่มขึ้นนี้ ซึ่งได้แก่ การเปลี่ยนความหมายของปริมาณเงินที่หมุนเวียนในมือประชาชนเพื่อให้ครอบคลุมตัวเลขเงิน กองทุนรวมตลาดการเงิน และเงินฝากในสหกรณ์ออมทรัพย์ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล⁷ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2552 อัตราการเพิ่มขึ้นของปริมาณเงินที่หมุนเวียนในมือประชาชนมีแนวโน้มลดลง ในเดือนพฤษจิกายน พ.ศ. 2552 ปริมาณเงินที่หมุนเวียนในมือประชาชนอยู่ที่ร้อยละ 6.5 ตามฐานเมื่อเทียบปีต่อปี

⁷ Monetary Policy Group "Thailand's Economic and Monetary Conditions in 2008," March 2009, Bank of Thailand

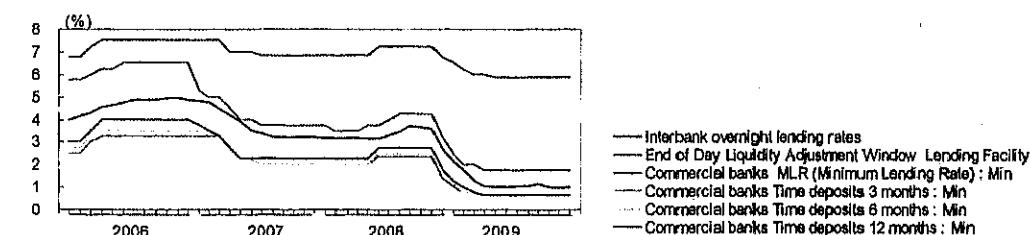
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

รูป 2.4-2 อัตราการเติบโตของปริมาณเงินที่หมุนเวียนในมือประชาชน (ใช้ฐานปีต่อปี)

ในช่วงครึ่งปีแรกของ พ.ศ. 2550 คณะกรรมการนโยบายการเงิน (Money Policy Committee (MPC)) ประกาศลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายตั้งแต่ครั้งแรกร้อยละ 5 ต่อปี ณ สิ้นเดือนมกราคม พ.ศ. 2549 เป็นร้อยละ 3.25 ต่อปี ณ สิ้นเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2550 เพื่อเป็นการบรรเทาความต้องการในประเทศ โดยคณะกรรมการนโยบายการเงินได้รักษาอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 3.25 ต่อปีนี้ ตลอดช่วงครึ่งปีแรกของ พ.ศ. 2551 อย่างไรก็ตามหลังจากที่มีการประเมินความเสี่ยงของเงินเพื่อได้มีการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 3.75 ต่อปีในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2551 ต่อมาคณะกรรมการนโยบายการเงินได้ประกาศลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายอีกครั้งในเดือนมกราคม พ.ศ. 2551 เป็นร้อยละ 2.75 ต่อปี เพื่อรับมือกับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกและความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่ลดลงจากนั้นยังมีการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงต่ออีกเป็นร้อยละ 2.00 ต่อปี เมื่อวันที่ 14 มกราคม ร้อยละ 1.50 ต่อปี เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ และร้อยละ 1.25 ต่อปี เมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2552

อัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยในตลาดเงินระยะสั้นใน พ.ศ. 2551 ลดลงจากปีก่อนหน้าไปตามกันไปกับอัตราดอกเบี้ยนโยบาย อัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคารในหนึ่งวันเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3.35 ต่อปี ใน พ.ศ. 2551 ลดลงจากร้อยละ 3.79 ต่อปี ใน พ.ศ. 2550

อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารพาณิชย์ให้อ้างอิง ทั้งอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ย้ายมาให้ในระบบเดียวกัน อัตราดอกเบี้ยนโยบาย

หมายเหตุ: อัตราดอกเบี้ยจากธนาคารพาณิชย์ 5 แห่ง

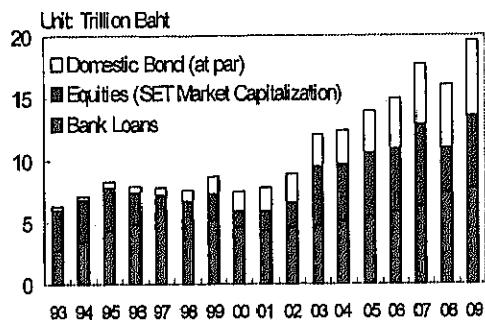
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

รูป 2.4-3 แนวโน้มของอัตราดอกเบี้ยที่สำคัญ

(3) ตลาดการเงิน

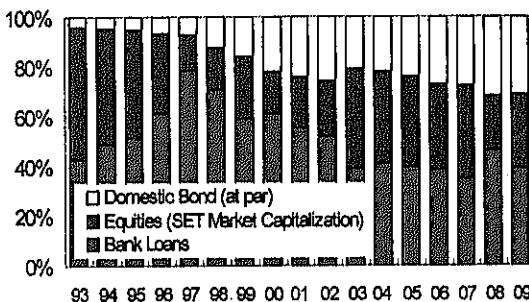
ระบบการเงินของประเทศไทยประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์ ระบบการเงินเฉพาะกิจของรัฐบาล ตลาดทุน และตัวกลางทางการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร ขนาดของการเงินมีแนวโน้มที่ขยายตัวในช่วงทศวรรษที่ 2540 โดยมีการเติบโตอย่างน่าพึง

พอย่างของการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์และการออกพันธบัตร โดยเงินกู้จากธนาคารมีส่วนแบ่งการตลาดประมาณร้อยละ 40

ที่มา: สมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย

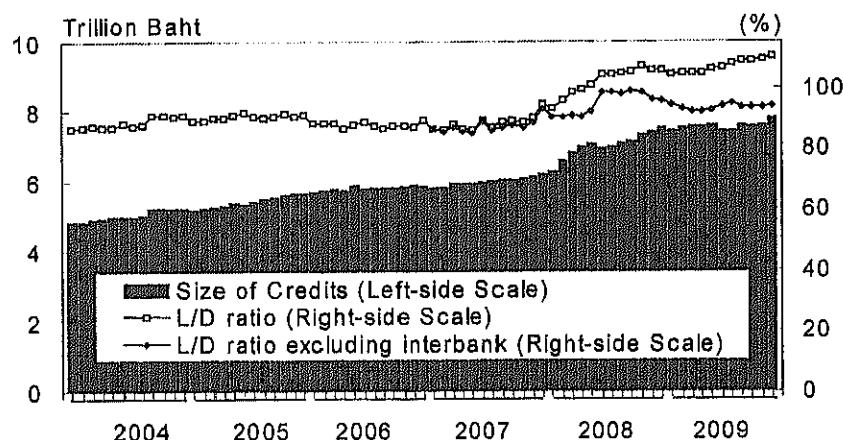
รูป 2.4-4 ขนาดของตลาดเงินในประเทศไทย

ที่มา: สมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย

รูป 2.4-5 ส่วนแบ่งของตลาดเงินในประเทศไทย

ณ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2552 มีธนาคารพาณิชย์ที่เปิดให้บริการในประเทศไทยทั้งหมด 32 แห่ง ประกอบด้วย ธนาคารพาณิชย์ของประเทศไทย 17 แห่ง และ สาขาของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศ 15 แห่ง โดยธนาคารพาณิชย์หลักของประเทศไทย ได้แก่ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารกรุงเทพ และธนาคารกสิกรไทย ขนาดของเงินกู้มีแนวโน้มใหญ่ขึ้น ตั้งแต่ พ.ศ. 2551 อัตราส่วนของเงินกู้ต่อเงินฝากมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในครึ่งปีหลังของ พ.ศ. 2550 เนื่องจากมีการเพิ่มขึ้นของการกู้ยืมระหว่างธนาคาร

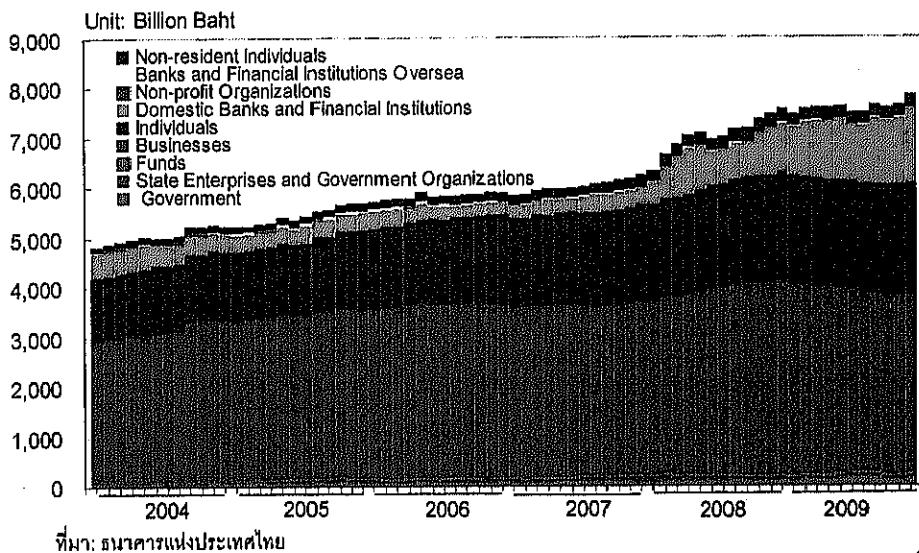

หมายเหตุ: รวมเงินฝากและเงินกู้ระหว่างธนาคาร

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

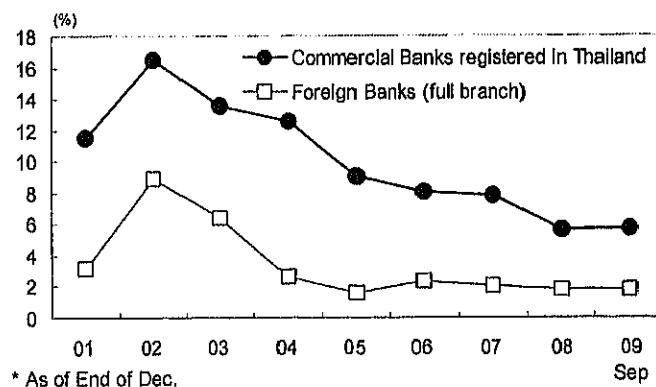
รูป 2.4-6 ขนาดของเครดิตและอัตราส่วนของเงินกู้ต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์

ในวงเงินเครดิตทั้งหมดของธนาคารพาณิชย์ เกือบครึ่งหนึ่งให้กับภาคธุรกิจ ตามมาด้วย บุคคลทั่วไป ธนาคารในประเทศ และสถาบันทางการเงิน ตามที่ได้กล่าวมาแล้วเงินกู้ที่ให้กับ ธนาคารภายในประเทศและสถาบันทางการเงิน เพิ่มขึ้นลดลงช่วง พ.ศ. 2551 ถึง 2552 โดยมีสัดส่วนของเงินกู้ที่ให้กับรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐ น้อยที่สุด

รูป 2.4-7 จำนวนเงินที่จ่ายเข้าบัญชีของธนาคารพาณิชย์แยกตามประเภทลูกหนี้

อัตราส่วนของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans (NPLs)) ต่อหนี้ทั้งหมดของธนาคารพาณิชย์ มีการลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ พ.ศ. 2544 โดย ณ เดือนกันยายน พ.ศ. 2552 มีอัตราส่วนของ NPLs คิดเป็นร้อยละ 5.7 ของหนี้ทั้งหมดในธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย และร้อยละ 1.8 สำหรับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ

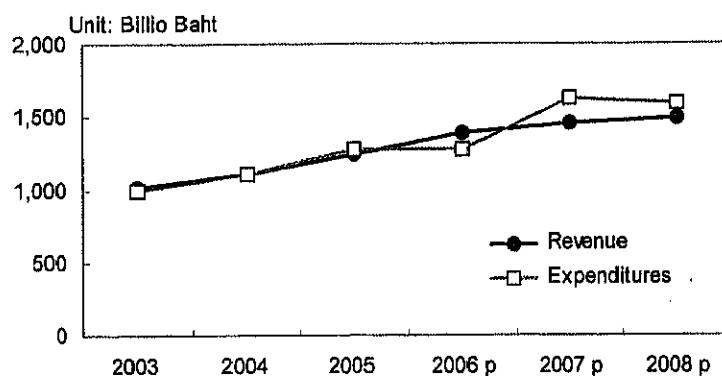
รูป 2.4-8 อัตราส่วนของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ต่อหนี้ทั้งหมด

2.4.2 สถานการณ์การคลัง

(1) การเงินของรัฐบาล

ดุลการคลังของรัฐบาลกลางมีความสมดุลจนกระทั่ง พ.ศ. 2549 อย่างไรก็ตามรัฐบาลได้มีการตั้งงบประมาณแบบขาดดุลในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เพื่อรองรับการคาดการณ์เศรษฐกิจตกต่ำ โดยรัฐบาลได้ตั้งรายจ่ายไว้ที่ 1,660 พันล้านบาทเทียบกับรายได้สุทธิ 1,495 พันล้านบาท โดยประมาณการคาดดุลไว้ที่ร้อยละ 1.8 ของ GDP สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 รัฐบาลยังคงตั้งงบประมาณขาดดุลต่อเนื่องภายใต้ผลกระทบจากสภาพเศรษฐกิจโลกชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง งบประมาณรายจ่ายสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 อยู่ 1,951.7 พันล้านบาท ซึ่งรวมงบประมาณสำรองอีก 116.7 พันล้านบาท เทียบกับงบประมาณการรายได้สุทธิจำนวน 1,604.6 พันล้านบาท การขาดดุลคาดว่ามีมูลค่า 347.1 พันล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.7 ของ GDP

ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2552 รัฐบาลจัดสรรงบจำนวน 116.7 พันล้านบาท ในรูปของการให้เงินสด การจ่ายเดือนภาษี และเงินสนับสนุน เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยมีกิจกรรมเป้าหมายเป็นประชาชนที่มีรายได้ต่ำ ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2552 คณะกรรมการบริหารหนี้รัฐมนตรีได้อนุมัติการกระตุ้นเศรษฐกิจและลดลงโดยให้เงินเพื่อเป็นสวัสดิการสังคมจำนวน 1.43 ล้านล้านบาทสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2555 ซึ่งก้อนเงินดังกล่าวเป็นเงินที่เพิ่มขึ้นจากงบประมาณประจำปี

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

รูป 2.4-9 การเงินของรัฐบาลไทย

(2) หนี้สาธารณะ

พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ เริ่มนึ้การประกาศใช้ใน พ.ศ. 2548 พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการวางแผนกำหนดเกี่ยวกับการบริหารจัดการหนี้สาธารณะของประเทศไทย ภายใต้กระบวนการคิดลังหน่วยงานหลักในการบริหารหนี้สาธารณะ คือ คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ และสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (สบบ.)

คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธาน มีอำนาจ และหน้าที่ในการบริหารหนี้สาธารณะรวมทั้งรายงานสถานะของหนี้สาธารณะให้กับคณะกรรมการบริหารหนี้สาธารณะสำหรับแต่ละปีงบประมาณเพื่อให้คณะกรรมการบริหารหนี้สาธารณะ ดำเนินด้วยตนเองที่ในการเพิ่มเงินกู้ การค้ำประกัน และการจ่ายคืน รวมถึงหลักเกณฑ์ในการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ เป็นต้น⁸

สบบ. มีหน้าที่รับผิดชอบงานโดยทั่วไปของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ โดยหน้าที่ในการบริหารหนี้โครงสร้างหนี้สาธารณะ รวมรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับประมาณการความต้องการเม็ดเงินของภาครัฐและการบริหารหนี้สาธารณะ และบริหารหนี้สาธารณะ ซึ่งรวมถึงการจัดหาเงินกู้ การกระจายเงินกู้เงิน และการชำระหนี้ เป็นต้น⁹

พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะได้กำหนดหลักปฏิบัติของหนี้สาธารณะไว้ ดังนี้

- ก) ในแต่ละปีงบประมาณ กារกู้เพื่อชดเชยภารชาติคงบประมาณให้กระทรวงการคลังกู้เป็นเงินบาท ไม่เกินวงเงิน
 - 1) ร้อยละ 20 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
 - 2) ร้อยละ 80 ของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระบัญชีเงินดัน (มาตรา 21)

⁸ กำหนดไว้ในส่วนที่ 35 ของพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548

⁹ กำหนดไว้ในส่วนที่ 36 ของพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548

๙) การถูกเงินเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้กระทำได้เมื่อมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินนอกเหนือจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี และต้องใช้เป็นเงินตราต่างประเทศ หรือ จำเป็นต้องถูกเงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินของประเทศไทยให้กระทำการคลังถูกเป็นเงินตราต่างประเทศ¹⁰ ได้ไม่เกิน

- ร้อยละ 10 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี (มาตรา 22)

นอกจากนี้ตามมติของคณะกรรมการรัฐมนตรี กระทำการคลังมีกรอบการดำเนินงานเพื่อรักษาเสถียรภาพทางการคลัง ดังนี้

- ก) หนี้สาธารณะที่ค้างชำระต้องไม่เกินร้อยละ 50 ของ GDP
- ข) อัตราส่วนภาระการชำระหนี้ต่องบประมาณทั้งหมดต้องไม่เกินร้อยละ 15
- ค) งบประมาณลงทุนต้องไม่น้อยกว่าห้าร้อยละ 25 ของงบประมาณทั้งหมด

จากข้อมูลสถิติของ ศบvn.¹¹ ณ ต้นเดือนเมษายน พ.ศ. 2552 มีหนี้สาธารณะรวมจำนวน 3,799 พันล้านบาท ซึ่งหนี้จำนวนนี้ประกอบด้วย หนี้โดยตรงของรัฐบาล จำนวน 2,448 พันล้านบาท หนี้ของหน่วยงานของรัฐที่ไม่เกี่ยวกับการเงินจำนวน 1,036 พันล้านบาท หนี้จากการค้าประวันของสถาบันทางการเงินพิเศษ จำนวน 205 พันล้านบาท หนี้จากการลงทุนเพื่อการพัฒนาสถาบันทางการเงิน จำนวน 108 พันล้านบาท และหนี้จากหน่วยงานอิสระอีกจำนวน 3,683 พันล้านบาท

ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2552 สัดส่วนของหนี้สาธารณะต่อ GDP เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 43 ซึ่งเป็นผลมาจากการถูกยืมเงินของภาครัฐที่เพิ่มขึ้นเพื่อใช้ในการขยายนโยบายการคลังในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 อย่างไรก็ตามระดับของการถูกยืมเงินยังต่ำกว่าร้อยละ 50 ของเพดานหนี้สาธารณะภายใต้กรอบการรักษาเสถียรภาพทางการคลังของประเทศไทย

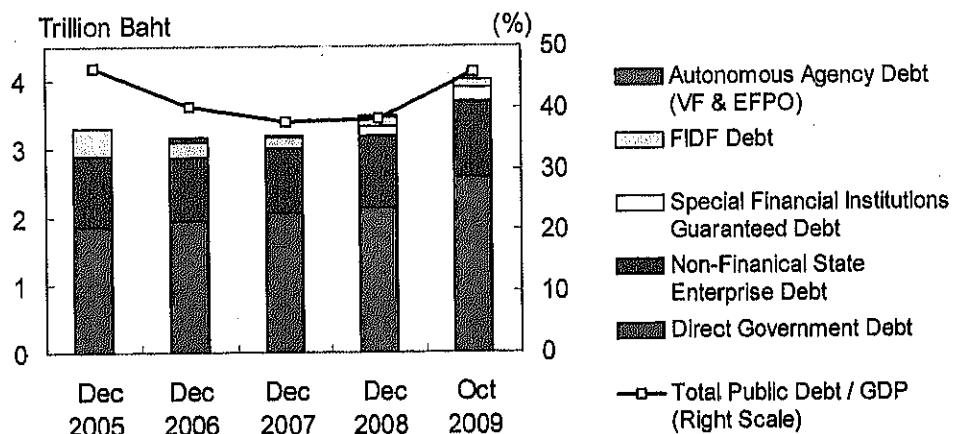
ในปี 2552 รัฐบาลมีความจำเป็นต้องเพิ่มการถูกเงินเพื่อให้เป็นเงินทุนในโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะ 3 ปี ในเดือนพฤษภาคม 2552 สถาบันราษฎร์ได้ฝ่ากฏหมายสองฉบับให้อำนาจรัฐบาลในการถูกเงิน จำนวน 800 พันล้านบาท ในเดือนมิถุนายน 2552 ศาลรัฐธรรมนูญได้พิพากษาว่าพระราชบัญญัติก็จะกับการบริหารของรัฐบาลในการถูกเงินจำนวน 400 พันล้านบาทจากธนาคารในประเทศไทยเป็นสิ่งที่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะเป็นการถูกยืมเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทยตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ ในการนี้ สน. ได้วางแผนที่ถูกเงิน 200 พันล้านบาทแรกในปี 2552 โดยการออกพันธบัตรรัฐบาลระยะยาวและตัวเงินคลัง สำหรับ 170 พันล้านที่เหลือ¹² จากการมีหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้นจากการถูกเงินจำนวน 400 พันล้านบาท รัฐบาลคาดว่าสัดส่วนของหนี้สาธารณะต่อ GDP จะต่ำกว่าเพดานหนี้สาธารณะอยู่ที่ร้อยละ 47¹³

¹⁰ ด้านภาวะของตลาดดัชนีตราสารและเงื่อนไขทางการที่ต้องมีและจะเป็นผลต่อการใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยน การคลังของรัฐและภาคตุน กระทำการคลังสามารถถูกยืมเป็นหนี้โดยเงินมากโดยท่องเที่ยวได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการรัฐมนตรี

¹¹ <http://www.pdmo.mof.go.th/pdebt.php?pltype=dob>

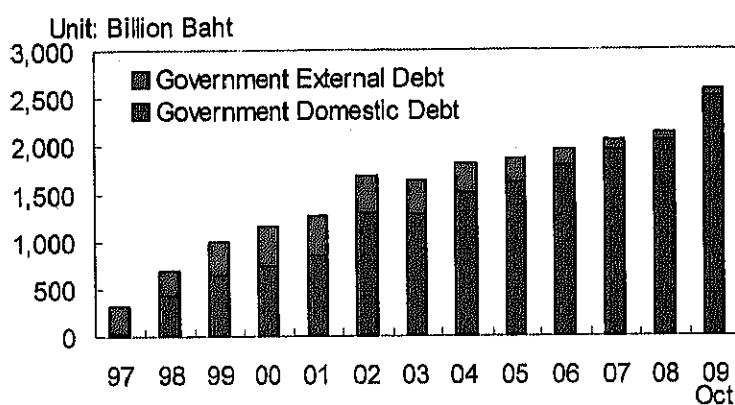
¹² Chalathip Thirasoonthrakul, "Thai court upholds borrowing decree for stimulus," June 3, 2009, Reuters

¹³ National news bureau of Thailand, "Special Report: Necessity of Bi400-billion-loan Executive Decree for economic stimulation," May 23, 2009

ที่มา: สำนักงานเบิกพาณิชย์พาณิชย์

รูป 2.4-10 แสดงการแบ่งส่วนหนี้สาธารณะและอัตราส่วนของหนี้สาธารณะต่อ GDP

Note: ณ จุดล่าสุด

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

รูป 2.4-11 แสดงการแบ่งส่วนหนี้โดยตรงของรัฐบาล

2.5 การทบทวนรถไฟฟ้ามูลชนที่ให้บริการอยู่ในปัจจุบัน

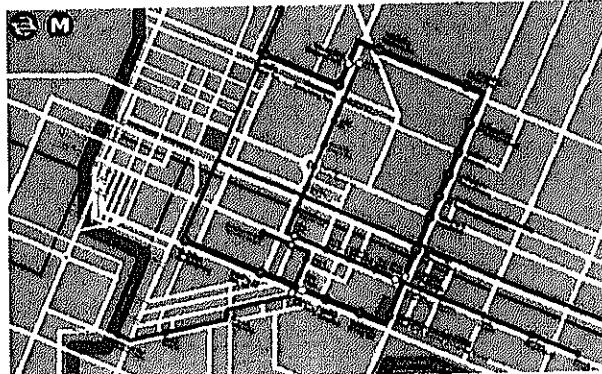
ในหัวข้อนี้จะเป็นการศึกษาและทบทวนโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในเขตเมืองที่ให้บริการอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งได้แก่ รถไฟฟ้ามานครสายสีน้ำเงินระยะแรก และรถไฟฟ้าบีทีเอส (รถไฟฟ้าคล้อยฟ้า) เพื่อให้มีความเข้าใจถึงกรอบทางการเงินที่เลือกใช้ ระดับผลกระทบดำเนินงานในปัจจุบัน และความมีประสิทธิภาพทางการเงิน และเพื่อให้สามารถระบุบทเรียนสำหรับนำไปใช้กับการดำเนินโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในอนาคตของประเทศไทย

2.5.1 การทบทวนรถไฟฟ้ามานคร สายเฉลิมรัชมงคล

(1) โครงสร้างของเส้นทาง

รถไฟฟ้ามานครสายเฉลิมรัชมงคล (หรือ MRT หรือ รถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน ระยะแรก) เป็นระบบรถไฟฟ้าใต้ดินสายแรกของประเทศไทย รถไฟฟ้าสายนี้เชื่อมระหว่างหัวลำโพงกับบางซื่อ ระยะทาง 21 กม. มีสถานี 18 สถานี ชนสังผู้โดยสารเฉลี่ย 194,230 คนต่อวันทำการ

รถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินเริ่มต้นจากสถานีรถไฟกรุงเทพ (หัวลำโพง) ไปตามถนนพระรามที่ 3 ข้ามสีแยกสามย่าน สีแยกสีลม และสีแยกเด่นชัย แล้วข้ายกระดับสู่ถนนรัชดาภิเษกที่แยกพระรามสี ฝันดุนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ไปยังสีแยกอโศก-สุขุมวิท สีแยกโอดา-เพชรบุรี สีแยกพระรามเก้า สีแยกห้วยขวาง และสีแยกสุทธิสาร จากนั้นเลี้ยวข้ายกระดับบนลาดพร้าว ที่สีแยกรัชดาภิเษก-ลาดพร้าว มุ่งตรงไปยังสีแยกลาดพร้าว ถนนพหลโยธิน สวนจตุจักร สถานีขนส่งสายเหนือหมอชิต (เก่า) และเลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนกำแพงเพชร ผ่านตลาดองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (อต.ก.) และสิ้นสุดที่สถานีรถไฟบางซื่อ¹⁴

Source: BMCL
ที่มา: บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

รูป 2.5-1 แผนที่เส้นทางการเดินรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน ระยะแรก

(2) ครอบทางการเงิน

ได้มีการลงนามข้อตกลงสัมปทานระหว่างการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) และบริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (BMCL) เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2543

ก. ประเภทของสัมปทาน

วิธีการ BTO ได้ถูกนำมาใช้สำหรับงานระบบไฟฟ้าและเครื่องกล โดย รฟม. รับผิดชอบงานโยธา สิ่งก่อสร้างงานโยธาได้ถูกโอนให้กับ BMCL สำหรับการใช้งานภายหลังการก่อสร้างแล้วเสร็จ BMCL ได้รับสิทธิ์เต็มที่ของผู้เดียวในการออกแบบ ผลิต ติดตั้ง ทดสอบ และใช้งานอุปกรณ์งานระบบ และให้บริการเดินรถรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินระยะแรก (รถไฟฟ้ามหานครสายเฉลิมรัชมงคล หรือ MRT)

ข. ผู้รับสัมปทาน

ผู้รับสัมปทานคือ : บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

ค. ระยะเวลาของสัมปทาน

ระยะเวลาของสัมปทาน คือ 25 ปี นับแต่วันที่ รฟม. ออกหนังสือไม่คัดค้านการเริ่มให้บริการที่ก่อให้เกิดรายได้

ง. ข้อข้อที่สำคัญของสัญญา

ข้อข้อที่สำคัญของสัญญาได้แสดงในตารางที่ 2.5-1

¹⁴ เทบไชร์ของบริษัทรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

ตารางที่ 2.5-1 หัวข้อสำคัญของสัญญา

หัวข้อ	รายละเอียด	
ก. การแบ่งรายได้ : BMCL จะต้องจ่ายค่าตอบแทน ต่อไปนี้ให้กับ พนักงาน	1) รายได้จากค่าโดยสาร 2) รายได้จากการพัฒนา เชิงพาณิชย์ 3) รายได้จากการลิขสิทธิ์ เรียกเก็บ	-จำนวนเงินรายปี จำนวน 43.567 พันล้านบาทต่อปี โดยเริ่มจากปีที่ 11 นับจากปีที่ เริ่มบริการที่ก่อให้เกิดรายได้มีนับตั้งแต่ปีที่ 25 (ต้นสุดระยะเวลาตามสัญญา) - จำนวนเงินเป็นร้อยละจากรายได้ค่าโดยสารในแต่ละปี ตลอดระยะเวลา 25 ปี : ร้อยละ 1 ตั้งแต่ปีที่ 1 ถึงปีที่ 14, ร้อยละ 2 ในปีที่ 15, ร้อยละ 5 ตั้งแต่ปีที่ 16 ถึงปีที่ 18, ร้อยละ 15 ตั้งแต่ปีที่ 19 ถึงปีที่ 25
ข. การพัฒนาเชิงพาณิชย์ของที่ดิน	ขึ้นได้ตามของอาคารที่จอดรถสถานีลาดพร้าว ภายใต้สถานีที่กำหนด 13 แห่ง	
ค. การถ่ายทอดเทคโนโลยี	BMCL ตกลงที่จะถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับ พนักงาน	
ง. การให้ความช่วยเหลือกับ ระบบขนส่งอื่นๆ	1) การให้ความช่วยเหลือที่เกี่ยวข้องกับการจัดให้มีระบบจราจรนายทั่วทั่วไป และการประสานความช่วยเหลือทางด้านความปลอดภัย การสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ดีที่สุด 2) การอนุญาตให้ผู้ดำเนินการส่วนต่อขยายใช้ศูนย์ซ้อมนำร่องสำหรับทดสอบไฟฟ้าได้	
จ. การต่ออายุสัญญา	ไม่มีการกล่าวถึง	
ฉ. การขยายเส้นทางเดินรถ /การขยายระบบ	กำหนดไว้ว่า “นี้เป็นปีตามที่เกิดขึ้นจริงเพื่อให้เจ้ายังต่ออายุสัญญาและร่วมกันของโครงการ” (ภาคผนวก 7, ส่วนที่ 2, วรค 2)	
ช. การเปลี่ยนแปลง	การเพิ่มเติม แก้ไข หรือ เปลี่ยนแปลง สัญญานี้ จะมีผลกฎหมายเมื่อได้ทำเป็นหนังสือและลงนามโดยผู้แทนผู้มี อำนาจของแต่ละฝ่าย	
ธ. ผลการดำเนินงาน	ไม่มีการกล่าวถึง	
ณ. ข้อมูลที่ต้องส่งให้	ตัวชี้วัด: ความจุในการขนส่ง ประสิทธิภาพบนรถ ความปลอดภัย	

หมายเหตุ: คณิตศาสตร์ศึกษาจากใจก้า

(3) การทบทวนการดำเนินกิจการเดินรถและระดับของบริการ

ก. สถานภาพการเดินรถในปัจจุบัน

1) คุณลักษณะโดยสังเขป

ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่เปิดให้บริการ รถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินระยะแรกได้ก่อตัวเป็นระบบการขนส่งที่ขาดไม่ได้ สำหรับคนกรุงเทพ มีห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ อาคารชุดที่อยู่อาศัย และอาคารสำนักงาน ได้สร้างขึ้นบริเวณโดยรอบสถานี ความต้องการของตลาดไฟฟ้าสายนี้สูงกว่าการจราจรทางถนนมาก โดยรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินระยะแรกนี้ได้วิ่งผ่านศูนย์กลางยอดต่างๆ ของเมือง ทั้งเป็นที่โปรดักต์ว่าการให้บริการของรถไฟฟ้าสายนี้นำมาซึ่งการพัฒนาพื้นที่โดยรอบ

2) จำนวนผู้โดยสารและรายได้จากค่าโดยสาร

จำนวนผู้โดยสารยังคงน้อยกว่าที่ได้ประมาณการไว้ อย่างไรก็ตามในช่วงชั่วโมงเร่งด่วนตอนเช้า รถไฟฟ้ามีความแออัดมากทำให้ในบางครั้งผู้โดยสารจำเป็นต้องรอรถนานวันต่อไป และจำนวนผู้โดยสารที่เพิ่มขึ้นทำให้รายได้จาก

ค่าโดยสารเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ตามข้อมูลจากการของผู้ว่าราชการ รฟม. (ดร.เยี่ยมชาญ) อัตราค่าโดยสารเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 22 บาท ซึ่งเป็นราคาที่สูงกว่าที่น่าจะเป็น โดยมีราคาเกือบท่ากับค่าอาหารมื้อกลางวัน 1 มื้อ ของคนที่มีรายได้น้อย

ตารางที่ 2.5-2 การคาดการณ์จำนวนผู้โดยสารในแผนงานเดิม

	ปี 2545	ปี 2553	ปี 2563
ประมาณการจำนวนผู้โดยสารที่ให้บริการ (ร้อยละต่อปี)	321,600	793,000	984,500

ที่มา: กระทรวงไฟฟ้าและส่วนราชการแห่งประเทศไทย, "รายงานฉบับสมบูรณ์ของโครงการ"

ตารางที่ 2.5-3 จำนวนผู้โดยสารจริงและรายได้ต่อวัน

ปี	จำนวนเตี้ยง (ร้อยละต่อปี)	รายได้จากการให้บริการต่อวัน (ล้านบาท)	จำนวนเตี้ยง (ร้อยละต่อปี)	รายได้ต่อวัน (ล้านบาท)	ต่อวัน
					จำนวนเตี้ยง (ร้อยละต่อปี)
2547	151,255 (100%)	2.53 (100%)	147,458	2.43	
2548	179,145 (118%)	3.02 (119%)	163,403	2.83	
2549	179,563 (118%)	3.65 (144%)	158,396	3.37	
2550	188,643 (125%)	3.92 (155%)	164,507	3.48	
2551	194,230 (128%)	4.22 (169%)	169,813	3.76	

ที่มา: กระทรวงไฟฟ้าและส่วนราชการแห่งประเทศไทย, "รายงานประจำปี พ.ศ. 2551-2562"

3) ความปลดปล่อย

เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2548 มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นในระบบ รถไฟฟ้าที่ไม่ได้อยู่ระหว่างการให้บริการ ได้พุ่งเข้าชนชานชาติที่จอดอยู่ที่สถานีศูนย์วัฒนธรรมฯ โดยผู้โดยสารราว 200 คนที่อยู่ในชานชาติดังกล่าวได้รับบาดเจ็บ สาเหตุของอุบัติเหตุเกิดจากการห้ามล้อที่ไม่เหมาะสมของพนักงานขับ พนักงานขับรถไฟฟ้าชานชาติที่ไม่ได้อยู่ระหว่างการให้บริการ ปลดเบรคโดยไม่ได้รับคำสั่งจากศูนย์ควบคุมการเดินรถ (Operations Control Centre (OCC)) โดยที่ที่ชานชาตินี้จอดอยู่บริเวณที่มีความลาดชันสูง หลังเหตุการณ์ครั้งนั้น รฟม. และ BMCL ได้จัดให้มีการอบรมพนักงานขับรถเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุขึ้นในลักษณะนี้

โดยเหตุการณ์ครั้งนี้เกิดจากความผิดพลาดของมนุษย์ อย่างไรก็ตามโดยปกติแล้วอุปกรณ์ที่ไม่ได้คุณภาพจะอยู่เบื้องหลังของความผิดพลาดด้วย อนึ่งคณะผู้ศึกษาไม่พบข้อความที่กล่าวถึงการปรับปรุงอุปกรณ์เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุเช่นนี้ในรายงานประจำปีแต่ยังไงใด

4) การต่อขยายเส้นทางรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน

งานต่อขยายเส้นทางรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินยังมิได้มีการเริ่มต้น โดยสถานะปัจจุบันเป็นดังนี้

- เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2551 คณะกรรมการตีความต้องมีต่อไปนี้ให้ รฟม. ดำเนินการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินส่วนต่อขยายจากหัวลำโพงถึงบางแค ในกรอบวงเงิน 56 พันล้านบาท
- ในเดือนกรกฎาคม 2551 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้อนุมัติการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment (EIA)) ของโครงการ
- การจัดหาเงินทุนได้ยกพักไว้ชั่วคราว

๑. สถานะปัจจุบันของประสิทธิภาพการเดินรถ

๑) การเดินรถ

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานในระบบ

ตารางดังไปแสดงระยะเวลาของขบวนรถที่วิ่งต่อพนักงานขับรถและจำนวนพนักงานในหนึ่งสถานีของรถไฟฟ้า บนส่วนกลางในกรุงเทพและญี่ปุ่น โดยปกติแล้วระบบการให้บริการของรถไฟฟ้าลอยฟ้า (รถไฟฟ้าบีทีเอส) และรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน (รถไฟฟ้ามหานครสายเฉลิมรัชมกุล หรือ MRT) จะเหมือนกัน ระยะเวลาของขบวนรถที่วิ่งต่อพนักงานขับของรถไฟฟ้าบีทีเอสน้อยกว่าของรถไฟฟ้ามหานครสายเฉลิมรัชมกุล ทั้งนี้เนื่องจากระยะเวลาในการเดินทางของรถไฟฟ้าบีที เอสสายสีลมได้เพิ่มขึ้นจากการต่อขยายในระบบงานเดียวที่สถานีสีลมพานาไดกินถึงวงเวียนใหญ่ แต่ตัวเลขนี้เกือบจะเท่ากันกับของรถไฟฟ้าใต้ดินในญี่ปุ่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพการให้บริการของรถไฟฟ้าบีทีเอสและรถไฟฟ้ามหานครสายเฉลิมรัชมกุลอยู่ในเกณฑ์ดี

ตารางที่ 2.5-4 ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานขับรถและพนักงานประจำสถานี

ตัวชี้วัด	ประเทศไทย		ประเทศญี่ปุ่น	
	รถไฟฟ้ามหานครสายเฉลิมรัชมกุล	รถไฟฟ้าบีทีเอส	รถไฟฟ้าใต้ดินในโตเกียว	รถไฟฟ้าใต้ดินในโอซาก้า
ระยะทาง (.กม)	20.1	25.7	183.2	129.9
ขบวน/กม. ต่อวัน	8,749	11,833	85,729	47,562
จำนวนพนักงานขับรถ	95	180	1,252	746
ขบวน/กม. ต่อคนขับ	92.1	65.7	68.5	63.8
จำนวนพนักงานประจำสถานี	594	674	2,734	2,177
จำนวนสถานี	18	25	169	133
จำนวนผู้โดยสารต่อสถานี 1	33	27	17	17

หมาย: สถิติประจำปีของระบบรางรถไฟ 2549(MLIT ญี่ปุ่น) บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และบริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

จำนวนพนักงานต่อ 1 สถานีของรถไฟฟ้ามหานครสายเฉลิมรัชมกุลมากกว่ารถไฟฟ้าบีทีเอส โดยกล่าวกันว่า โครงสร้างของสถานีใต้ดินจำเป็นต้องใช้จำนวนพนักงานมากสถานีละอย่างต่ำ 8 คน อย่างไรก็ได้จำนวนพนักงานประจำสถานีของรถไฟฟ้าในประเทศไทยหั้ง 2 สาย สูงกว่าในญี่ปุ่นมาก ซึ่งอาจเนื่องมาจากการที่มีการติดตั้งเครื่องจ่านายด้วยอัตโนมัติอย่างมาก

การใช้พลังงาน

ตารางที่ 2.5-5 แสดงจำนวนหน่วยของพลังงานที่ใช้ในการขับเคลื่อนขบวนรถและจำนวนการใช้พลังงานต่อ สถานีของรถไฟฟ้ามหานครสายเฉลิมรัชมกุล และรถไฟฟ้าบีทีเอส

โดยทั่วไปคุณสมบัติของขบวนรถไฟฟ้ามหานครสายเฉลิมรัชมกุล (รถไฟฟ้าใต้ดิน) จะเหมือนกันกับรถไฟฟ้าบีทีเอส จำนวนหน่วยของพลังงานที่ใช้ในการขับเคลื่อนขบวนรถ/ขบวน/กม. ของทั้ง 2 สาย จึงมีใกล้เคียงกันมาก พลังงานที่ใช้ใน 1 สถานีเกิดจากการนำพลังงานที่ใช้รวมทั้งหมดลบออกด้วยพลังงานที่ใช้ในการขับเคลื่อนขบวนรถ ทั้งนี้เพื่อระบุวัดด้วยว่าพลังงานที่ใช้สำหรับสถานี รวมถึงพลังงานที่ใช้ต่อศูนย์ซ้อมบำรุงสถานีและสำนักงานใหญ่ด้วย

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนพลังงานที่ใช้ต่อสถานีของรถไฟฟ้าใต้ดินสายเฉลิมรัชมกุลกับและรถไฟฟ้าบีทีเอส จะพบว่าปริมาณการใช้พลังงานของรถไฟฟ้าใต้ดินสายเฉลิมรัชมกุลสูงกว่าของรถไฟฟ้าบีทีเอสมาก ทั้งนี้เนื่องจากการมี

ระบบปรับอากาศในสถานีได้ดิน คณบุคคลศึกษา มีความเห็นว่าการลดปริมาณการใช้พลังงานเป็นอีกหนึ่งวิธีเพื่อเพิ่มกำไรของ รถไฟฟ้าได้ดินสายเฉลี่ยรัชมกคล และเพื่อให้สามารถลดการใช้พลังงานสำหรับระบบปรับอากาศที่สถานีคงได้ โครงการสร้าง ขึ้นสถานานี้จึงควรได้รับการออกแบบอย่างระมัดระวัง

ตารางที่ 2.5-5 ปริมาณการใช้พลังงาน/ต่อขันวนรถ/gm./สถานี

รายการ	หน่วย	ต่อไฟฟ้าได้ดินค่าเฉลี่ย	ต่อไฟฟ้าผู้เช่า
พลังงานที่ใช้ในการซื้อเคลื่อนขันวนรถ	กิโลวัตต์-ชม./บันภารต-กม.	8.9	9.4
พลังงานที่ใช้ในสถานี	กิโลวัตต์/วัน/สถานี	5,348.0	236.2

ที่มา: บริษัทรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และบริษัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

2) การซ่อมบำรุง

ถึงแม่ว่างานในการซ่อมบำรุงทั้งหมดของรถไฟฟ้าได้ดินสายเฉลี่ยรัชมกคลจะเป็นภาระสำหรับผู้ให้บริการภายนอก (outsourcing) ค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงกลับอยู่ในระดับสูงเนื่องจากมีการกำกับดูแลโดยชาวต่างชาติ ดร. สมบัติ กิจจา ผู้อำนวยการผู้จัดการ BMCL กล่าวว่าค่าซ่อมบำรุงรักษาสำหรับ 5 ปีข้างหน้าจะไม่ลดลงจากค่าซ่อมของช่วง 5 ปีแรก อย่างไรก็ตามคณบุคคลศึกษาได้พิจารณาเห็นว่ายังอาจมีข้อให้ต่อรองกันได้เนื่องจากจำนวนผู้เชี่ยวชาญต่างชาติสำหรับการ จ้างซ่อม 5 ปีหลังนั้นมีจำนวนน้อยกว่าในช่วง 5 ปีแรก

ค. สถานะปัจจุบันของระดับการให้บริการ

1) ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ

ตารางที่ 2.5-6 แสดงผลจากการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บริการซึ่งดำเนินการโดยสถานบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จากผลการสำรวจพบว่าผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจการให้บริการในภาพรวมของรถไฟฟ้าได้ดิน สายเฉลี่ยรัชมกคล อย่างไรก็ตามหัวข้อ "อัตราค่าโดยสาร" และ "ความปลอดภัย" ได้คะแนนน้อยกว่าหัวข้ออื่นๆ ความเห็น ของผู้สำรวจ รฟม. เกี่ยวกับอัตราค่าโดยสารที่ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ มีความสอดคล้องกับผลการสำรวจ สำหรับหัวข้อ ความปลอดภัย BMCL ได้ทำการตรวจเช็คส่วนภาระเพื่อความปลอดภัยที่ทุกประดิษฐ์ทางเข้าสถานี โดยผู้โดยสารจะได้รับการ ห้องขอให้เปิดประตู/สัมภาระให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ซึ่งอาจทำให้ผู้โดยสารบางส่วนรู้สึกไม่สะดวกใจ

ตารางที่ 2.5-6 ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ

หัวข้อ	จำนวนผู้ตอบ
ในภาพรวม	96.7%
บริการเดินรถ	97.4%
สถานี	97.1%
พนักงาน	97.3%
อัตราค่าโดยสาร	94.9%
ที่ดินรถ	96.6%
ความปลอดภัย	95.4%

ที่มา: การศึกษาของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปี 2551 (การไฟฟ้านครหลวง)

2) จำนวนของขบวนรถที่ให้บริการ

จากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2548 ส่งผลให้รถไฟฟ้าของขบวนได้รับความเสียหาย โดยรถไฟ 1 ใน 2 ขบวนได้รับการซ่อมแซมและกลับมาให้บริการแล้วเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2549 สำหรับอีกขบวนที่เหลือได้รับการซ่อมแซมและนำกลับมาให้บริการเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2550 ความแปรเปลี่ยนของจำนวนของขบวนรถที่ให้บริการในปี 2550 ที่แสดงในตาราง 2.5-7 แสดงให้เห็นสภาพการณ์ในช่วงที่มีการซ่อมรถไฟทั้ง 2 ขบวน อย่างไรก็เป็นรถไฟทุกขบวนถูกนำมาให้บริการทุกวันดังแสดงในคอลัมน์ปี 2551 ของตาราง 2.5-7

อัตราส่วนการใช้ประโยชน์ของขบวนรถต่อความจุผู้โดยสารสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 50 และดูเหมือนว่าขบวนรถที่ให้บริการในช่วงข้างต้นเรցตัวลงมีปริมาณที่เพียงพอ จากตัวเลขเหล่านี้กล่าวได้ว่าแผนการเดินรถของรถไฟฟ้าได้ดินสาย เคลื่อนรัฐมคงคล้มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2.5-7 ความจุสูงสุดของรถไฟฟ้าและจำนวนผู้โดยสารจริง

	2550		2551
	31. ค.ม. 1 พ.ศ.	31. ธ.ค. 1 พ.ศ.	31. ค.ม. 1 พ.ศ.
จำนวนวันที่ให้บริการ (วัน)	243	122	366
จำนวนขบวนรถที่ให้บริการ (ขบวน)	18	19	19
ความจุสูงสุดของผู้โดยสารต่อวัน (คน)	318,960	336,680	336,680
ความจุสูงสุดของระบบรถไฟฟ้าได้ดิน (คน)	77,507,280	41,074,960	123,224,880
	118,582,240		
จำนวนผู้โดยสารที่ให้บริการจริง (คน)	60,045,076		62,151,665
อัตราการใช้ประโยชน์ต่อความจุสูงสุดของผู้โดยสาร	50.64%		50.44%

หมายเหตุ: รายงานประจำปี 2551 ของบริษัทรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

3) ความเชื่อถือได้และความตรงต่อเวลา

จากข้อมูลผลการให้บริการของ BMCL พบฯ ในปี 2551 อัตราส่วนของขบวนรถที่มาถึงสถานีภายใน 2 นาที อยู่ที่ร้อยละ 99.76 ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าความตรงต่อเวลาของการให้บริการอยู่ในเกณฑ์ยอดเยี่ยม

จากข้อมูลความพึงพอใจของผู้ใช้บริการพบว่าคะแนนในหัวข้อการให้บริการอยู่ในระดับสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานเดินรถเป็นไปในทิศทางที่ดี

4. ประเด็นที่ควรปรับปรุงแก้ไข

รถไฟฟ้าได้ดินสายเคลื่อนรัฐมคงคล้มีการดำเนินงานในการให้บริการและนำร่องรักษาที่ดีโดยจะเห็นได้จากการติดตามของบริการ พนักงานประจำสถานีมีความเป็นกันเองกับผู้โดยสาร สถานีและขบวนรถมีความสะอาด อย่างไรก็มีบางเรื่องที่ต้องได้รับการพัฒนา โดย รฟม. และ BMCL เป็นผู้ปั้งน้ำเรื่องเหล่านี้

1) อัตราค่าโดยสาร

ถึงแม้จำนวนผู้โดยสารจะเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ปริมาณผู้โดยสารยังคงต่ำกว่าตัวเลขที่ได้ประมาณการไว้ ตามที่ได้กล่าวแล้วว่าอัตราค่าโดยสารโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 22 บาท ซึ่งเกือบจะเท่ากับค่าอาหารกลางวัน 1 มื้อสำหรับคนที่มีรายได้น้อย อัตราค่าโดยสารยังคงสูงเกินกว่าความสามารถในการจ่ายได้สำหรับผู้ที่มีรายได้น้อย ตารางที่ 2.5-8 แสดงให้เห็นว่าค่า

โดยสารรถไฟฟ้าขึ้นต่ำที่สุดในกรุงเทพมหานครยังคงสูงกว่าค่าโดยสารในเมืองอื่นๆ ระบบขนส่งมวลชนทางรางในเมืองนั้นเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำหรับเมืองใหญ่ทั่วไป การลดค่าโดยสารรถไฟฟ้าของกรุงเทพมหานครนั้นจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาเช่นเดียวกันกับภารกิจนำระบบค่าโดยสารร่วมมาใช้

ตารางที่ 2.5-8 ค่าโดยสารขึ้นต่ำของรถไฟฟ้าในเอเชีย

เมือง	ราย	ค่าโดยสารขึ้นต่ำ	
		บาทเดียวต่อผู้โดยสาร	สกุลเงินหน่วยเดียว
มนติลา	สาย 1 รถไฟฟ้าบีทีเอส	บาท 12 บาท 16	0.55 1.00
	รถไฟฟ้าใต้ดินสาย เนลิมรัชมนกคล	บาท 15	0.94
สิงคโปร์	SMRT	ต่อตัวเดียว 1	0.93
	ส่องกง	ต่อตัวเดียว 1	0.71
นิวเดลี	รถไฟฟ้าใต้ดินเดลี	รูปี 6	0.41

*หมายเหตุ: แปลงเป็นสกุลเงินสนธิรัฐอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ขอโดยเปลี่ยนเที่ยบ
ที่มา: คณบัญชีต่อ

2) การเพิ่มประสิทธิภาพ

ถือแม้ว่า BMCL จะอ้างว่าเป็นการยกที่จะต่อรองค่าจ้างสัญญาซื้อมบำรุงสำหรับช่วง 5 ปีหลัง แต่อาจมีวิธีการอญ្យบั้งในการเพิ่มประสิทธิภาพของการซ่อมบำรุงโดยลดค่าจ้างสำหรับผู้เชี่ยวชาญชาวต่างชาติ และในการที่จะทำให้นั้น การถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการนำร่องรักษารถไฟฟ้าให้กับพนักงานคนไทยจึงเป็นเรื่องต่อไป ประเด็นนี้จะมีความสำคัญมากที่โครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในอนาคตของประเทศไทย ดังนั้น รฟม. และ BMCL ต้องมีการศึกษาเพิ่มขึ้นในหัวข้อนี้

3) การเพิ่มความปลอดภัย

เพื่อให้มีมาตรฐานรองรับการเกิดอุบัติเหตุรถไฟฟ้าชนกับ BMCL ได้จัดให้มีการฝึกอบรมพนักงานขับรถอีกครั้งหนึ่ง และตามที่ได้กล่าวแล้วว่าอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ไม่ได้คุณภาพนับเป็นสาเหตุหนึ่งของอุบัติเหตุ เมื่อจากความผิดพลาดของมนุษย์เป็นเรื่องที่มาจากการลึกเล็กถึงได้หากอุปกรณ์หรือเครื่องมือทำงานได้อย่างสมบูรณ์โดยอุบัติเหตุมีแนวโน้มที่จะเกิดในจุดที่เประบังของระบบรถไฟฟ้า ซึ่งหากไม่มีการปรับปรุงอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่เกี่ยวข้อง อุบัติเหตุอาจเกิดขึ้นอีกได้ ดังนั้นคณบัญชีศึกษาจึงได้เสนอแนะ รฟม. และ BMCL ให้ทบทวนตรวจสอบมาตรการในการรับมือกับอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นซึ่งรวมถึงการตรวจสกัดอุปกรณ์และเครื่องมือด้วย

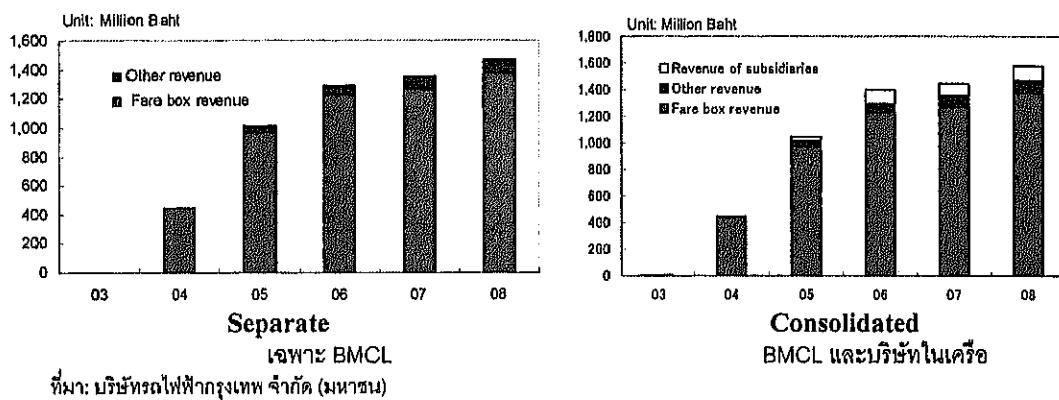
(4) การวิเคราะห์สถานะทางการเงิน

ในช่วงแรกของการลงทุนที่ทำการสำรวจในประเทศไทย คณบัญชีศึกษาได้รวบรวมรายงานประจำปีของ BMCL ในช่วงปี 2546 จนถึง 2551 โดย BMCL มีบริษัทในเครือ 3 บริษัท ดังนั้น BMCL จึงมีการจัดทำงบการเงินทั้งในแบบรวมและแยกบริษัท

ก. งบกำไรขาดทุน

BMCL ตั้งให้บริการเดินรถอย่างเป็นทางการในเดือนสิงหาคม 2547 การเติบโตของรายได้ในปี 2548 และ 2549 อยู่ในระดับค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตามการเติบโตของรายได้ในปี 2550 และ 2551 ค่อนข้างลดระดับลง โดยมีอัตราการเติบโตของรายได้เฉลี่ยต่อปีค่อนข้างต่ำกว่าในปี 2548 ถึงปี 2551 เพื่อกัน ร้อยละ 14.7 รายได้จาก

ค่าโดยสารค่านวนแบบรวมปริมาณในเครื่องในปี 2551 อยู่ที่ 1,578.9 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 87.1 ของรายได้รวมรายได้แยกตามประเภทได้แสดงในตาราง 2.5-9 ในส่วนของรายได้ด้านอื่นๆ รายได้จากการโฆษณาสัดส่วนมากที่สุดคือร้อยละ 7.25 นอกจากนี้รายได้จากการให้บริการให้รัฐมนตรีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในปี 2551

ที่มา: บริษัทรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

รูป 2.5-1 ทิศทางรายได้ของ BMCL

ตารางที่ 2.5-9 รายได้แยกตามประเภทของกลุ่มบริษัท BMCL

ประเภทของรายได้	ดำเนินงานโดย	2549		2550		2551	
		รายได้ (ล้านบาท)	สัดส่วน (ร้อยละ)	รายได้ (ล้านบาท)	สัดส่วน (ร้อยละ)	รายได้ (ล้านบาท)	สัดส่วน (ร้อยละ)
รายได้จากการดำเนินงานรถไฟฟ้า	บริษัทรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	1,229.50	87.89	1,270.41	87.87	1,374.59	87.07
รายได้จากการโฆษณา	กลุ่มบริษัท Triads	101.62	7.26	103.86	7.18	114.46	7.25
รายได้จากการบริการให้รัฐมนตรี	บริษัทเครื่อง BMCL	-	-	11.96	0.83	48.92	3.1
รายได้จากการให้เช่าพื้นที่	บริษัทเมโทร แอร์พอร์ตเอนเพอร์	23.02	1.65	17.32	1.2	19.27	1.22
รายได้จากการให้บริการซื้อขายเงินสดในมติ และโทรศัพท์สาธารณะ	บริษัทรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	20.41	1.46	20.29	1.4	17.29	1.09
รายได้อื่นๆ	BMCL และบริษัทในเครือ	24.39	1.74	21.99	1.52	4.19	0.27
รวม		1,398.94	100	1,445.83	100	1,578.72	100

ที่มา: บริษัทรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

ในช่วงห้าปีหลัง ค่าใช้จ่ายรวมได้เพิ่มขึ้นสูงกว่ารายได้รวมอย่างต่อเนื่อง BMCL ได้รายงานการขาดทุนก่อนหักต้นทุนการเงินและภาษีเงินได้นิติบุคคลทุกปี จำนวนเงินที่ขาดทุนก่อนหักต้นทุนการเงินและภาษีเงินได้นิติบุคคลคิดเป็นร้อยละ 37 ของรายได้รวมในปี 2550 และร้อยละ 31.7 ในปี 2551 ต้นทุนทางการเงินมีมูลค่าสูง เช่นกันโดยคิดเป็นร้อยละ

60 รายได้รวม ดังนั้น BMCL จึงได้รายงานการขาดทุนสุทธิจำนวนมากทุกๆ ปี โดยมูลค่าการขาดทุนสุทธิในปี 2551 เท่ากับ 1,457.0 ล้านบาทคิดเป็นร้อยละ 92.3 ของรายได้รวม

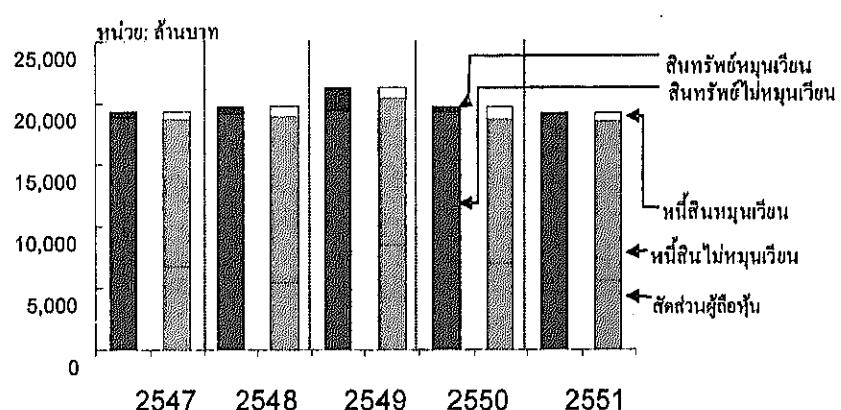
ตารางที่ 2.5-10 งบกำไรขาดทุนของ BMCL และบริษัทในเครือ

	หน่วย: ล้านบาท				
	2547	2548	2549	2550	2551
รายได้รวม	445.9	1,046.0	1,398.9	1,445.8	1,578.7
รายจ่ายรวม	1,045.5	1,960.7	2,012.4	1,981.3	2,078.8
ขาดทุนก่อนหักค่าใช้จ่ายด้านการเงินและภาษีเงินได้ net บุคคล	-599.6	-914.6	-613.4	-535.5	-500.1
ต้นทุนการเงิน	375.9	811.0	1,061.0	946.6	953.6
ภาษีเงินได้ net บุคคลของบริษัทในเครือ	0.0	0.0	2.9	2.9	3.3
ขาดทุนสุทธิในปี	-975.5	-1,725.6	-1,677.3	-1,485.0	-1,457.0
ค่าตัดจำนำป้ายของศูนย์คงกราก	125.0	171.7	156.6	194.3	218.8

ที่มา: บริษัทรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

๔. งบดุล

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2551 สินทรัพย์ทั้งหมดของ BMCL และบริษัทในเครือมีมูลค่า 19,187.6 ล้านบาท เพิ่ยน กับ 19,705.3 ในปี 2550 จำนวนหนึ่งสิบห้าพันบาทในปี 2550 เป็น 13,680.7 ล้านบาทในปี 2551 ในทางตรงกันข้ามส่วนทุนของผู้ถือหุ้นลดลงจาก 6,967.8 ล้านบาทในปี 2550 เป็น 5,506.9 ล้านบาทในปี 2551 การลดลง ของสินทรัพย์ส่วนใหญ่มีผลมาจากการลดลงของเงินสด รายการเที่ยบเท่าเงินสด และค่าใช้จ่ายตัดจ่ายของค่าใช้จ่าย โครงการ ในด้านเครติตการขาดทุนจำนวนมากถูกชดเชยด้วยเงินกู้ระยะยาว ส่วนทุนของผู้ถือหุ้นของ BMCL เพิ่มขึ้นอย่าง มีนัยสำคัญในปี 2549 ซึ่งเป็นผลมาจากการเพิ่มทุน อย่างไรก็ตามส่วนทุนของผู้ถือหุ้นได้มีการลดลงอย่างต่อเนื่อง เมื่อออกจากขาดทุนในระยะต่อมา

หมายเหตุ: ณ จุดสิ้นปี
แหล่งที่มา: บริษัทรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

รูป 2.5-2: แสดงงบดุลของ BMCL และบริษัทในเครือ

รายการหลักสินทรัพย์คือค่าใช้จ่ายของโครงการในสินทรัพย์ที่ไม่หมุนเวียน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 96.7 ของ สินทรัพย์ทั้งหมด ณ ปลายเดือนธันวาคม 2551 BMCL มีต้นทุนสุทธิของโครงการแยกตามประเภท ดังแสดงในตารางที่ 2.5-11

ตารางที่ 2.5-11 ค่าใช้จ่ายโครงการแยกตามประเภทของ BMCL (รวมบริษัทในเครือ)

	2547		2549		2551	
	จำนวน	อัตรา%	จำนวน	อัตรา%	จำนวน	อัตรา%
(ล้านบาท)	(%)	(ล้านบาท)	(%)	(ล้านบาท)	(%)	
อุปกรณ์ระบบไฟฟ้าและเครื่องจักร	11,949	64.3	12,381	65.2	12,470	64.2
ค่าวัสดุและเบี้ยเช่าสำหรับโครงการตามข้อตกลง	2,464	13.3	2,464	13.0	2,464	12.7
ค่าวัสดุและเบี้ยเช่าสำหรับบริษัทฯ	601	3.2	607	3.2	607	3.1
อาชญากรรมชุมชนภายในและอาชญากรรมทั่วไป	1,255	6.8	1,256	6.6	1,257	6.5
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	1,265	6.8	1,265	6.7	1,265	6.5
อื่นๆ	1,040	5.6	1,011	5.3	1,353	7.0
รวม	18,574	100.0	18,984	100.0	19,416	100.0
หัก: ค่าตัดจำหน่ายของต้นทุนโครงการสะสม	-125		-453		-866	
ค่าใช้จ่ายโครงการสุทธิ	18,449		18,530		18,550	

หมาย: บริษัทหอดไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

จากหนี้สินทั้งหมดเงินกู้ระหว่างรายการรวมดอกเบี้ยและเงินกู้ระยะยาวจากผู้ถือหุ้นรวมดอกเบี้ยคิดเป็นร้อยละ 92.1 BMCL ได้เพิ่มทุนในเดือนธันวาคม 2544 ภายใต้ข้อตกลงเงินกู้ระยะยาวกับกบกคุณธนาคารพาณิชย์ 4 แห่ง จำนวนเงินรวม 11,000 ล้านบาท สำหรับการชำระค่าใช้จ่ายของโครงการ โดยมีอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 7.75% สำหรับ 2 ปีแรกนับจากวันที่มี การทำข้อตกลง อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ขั้นต่ำบวกร้อยละ 0.25 ในปีที่สามจนกว่าโครงการจะแล้วเสร็จ¹⁵ และอัตราดอกเบี้ย เงินกู้ขั้นต่ำหักจ้างจากการแล้วเสร็จ เนื่องไปจากการชำระคืนคือจ่ายรายได้รวมสัตหี้แต่เดือนมีนาคม 2549 จนถึงเดือน ธันวาคม 2559 ต่อมา BMCL จะได้รับการขยายเวลาการชำระเงินดันจนถึงเดือนธันวาคมปี 2555 ซึ่งเวลาการชำระคืน หลังจากที่มีการปรับปรุงคือจากเดือนมีนาคม 2556 ถึงเดือนธันวาคม 2567 โดย ณ เดือนธันวาคม 2551 คงเหลือจำนวน เงินกู้ระหว่างยาวและดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น เท่ากับ 10,780.2 ล้านบาท

BMCL ได้ทำข้อตกลงการสนับสนุนจากผู้อุปถัมภ์สำหรับการสนับสนุนสภาพคล่องกับผู้ถือหุ้นในส่วนสามรายได้ แก่ บริษัท ช. การซ่าง จำกัด (มหาชน) บริษัท แอนเซอร์ พร็อกซ์ จำกัด (มหาชน) บริษัท ไบค์รีท ผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยี จำกัด โดย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2551 จำนวนเงินกู้ระหว่างยาวคงเหลือจาก บริษัท ช. การซ่าง จำกัด (มหาชน) และดอกเบี้ย มีมูลค่า 1,821.6 ล้านบาท

¹⁵ ณ สิ้นเดือนมีนาคมปี 2552 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารกรุงเทพ ธนาคารพาณิชย์ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย คือ ร้อยละ 6

ค. อัตราส่วนทางการเงิน

แนวโน้มของอัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญแสดงในตารางที่ 2.5-12 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนดีขึ้นอย่างมาก ในปี 2549 เนื่องจากมีการเปิดจองห้องโถงหุ้นสามัญเพิ่มทุน อย่างไรก็ตามอัตราส่วนนี้มีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัดตั้งแต่นั้น เป็นต้นมา เนื่องจากอัตราส่วนของสินทรัพย์总资产ต่อทุนอยู่ที่ร้อยละ 100 ตันทุนของโครงการระยะยาวจะใช้เงินทุนใน กองทุนระยะยาว ด้วยขาดทุนสูงที่ก่อนมีการจ่ายดอกเบี้ยมีค่าเป็นลบเช่นเดียวกับอัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ ดังนั้นอัตราส่วนในเรื่องของการทำกำไรทั้งอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ทั้งหมดและอัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นล้วนมีค่าเป็นลบตามไปด้วย ด้วยวัสดุเหล่านี้คงยกว่า BMCL ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้และดอกเบี้ยของเงินกู้ ระยะยาว นอกจากนี้ BMCL จำเป็นจะต้องมีการระดมทุนฝ่ายภายนอกยืมและ/or การออกหุ้นเพื่อเพิ่มทุนให้เพียงพอ กับการเงินที่ขาดดุลในขณะนี้

ตาราง 2.5-12 อัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญของบริษัทไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

อัตราส่วน	2004	2005	2006	2007	2008
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	78.0%	76.6%	218.7%	44.9%	27.4%
อัตราส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายคงที่ต่อรายได้ รวมทั้งหมด	279.5%	351.9%	228.8%	275.7%	344.7%
อัตราส่วนของสินทรัพย์总资产	100.6%	100.8%	94.8%	103.0%	102.7%
อัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ การหมุนเวียนของสินทรัพย์	-0.61	-0.53	-0.37	-0.36	-0.35
อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน	-	0.023	0.051	0.068	0.074
อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของผู้ถือหุ้น	-	-5.0%	-8.4%	-8.2%	-7.6%
อัตราส่วนหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	1.87	2.64	1.52	1.83	2.48

ที่มา: คำานวนโดยคณะกรรมการการเงินของบริษัทไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

4. การเปลี่ยนแปลงของทุนเรือนหุ้น

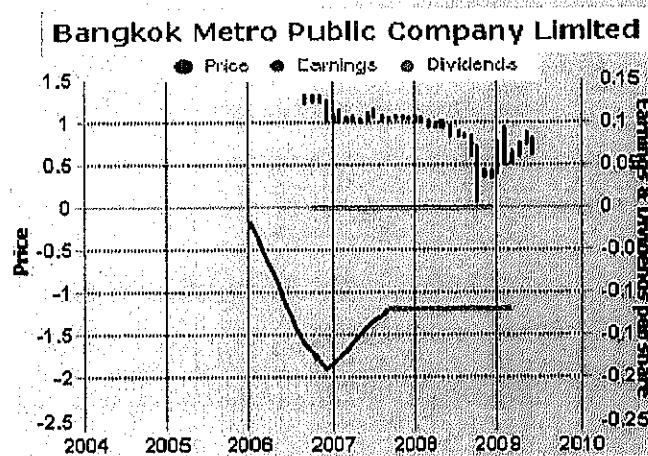
BMCL ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2541 ด้วยเงินจดทะเบียนจำนวนหนึ่งล้านบาท และได้เปลี่ยนเป็น บริษัทไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2547

ตารางที่ 2.5-13 สัดส่วนของผู้ถือหุ้นหลัก

ผู้ถือหุ้น		2549	2549	2550	2551
		พ.ศ.	ก.ย.	มี.ค.	เม.ย.
การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย(มหาชน)		-	25.00	25.00	25.00
บริษัท กาชาด จำกัด (มหาชน)	กลุ่ม ราชการ	28.23	15.80	24.61	24.61
บริษัท ทางศูนย์กลางเพลท จำกัด (มหาชน)		18.89	9.99	11.93	11.93
บริษัท ไอล์ฟ โปรดักส์และเทคโนโลยี จำกัด		-	-	-	6.68
บริษัทหลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)		-	-	-	4.85
ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)		9.48	-	-	3.94
บริษัท มหาสาริ สยาม จำกัด	กลุ่ม ราชการ	11.91	3.68	6.88	3.68
บริษัท แมเนชอร์ล พาร์ค จำกัด (มหาชน)	กลุ่ม แมเนชอร์ล พาร์ค	13.94	8.92	6.86	3.38
บริษัท ชินเต็ค คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	กลุ่ม แมเนชอร์ล พาร์ค	4.81	3.08	3.08	3.08
ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)		4.81	2.00	2.30	2.12
ธนาคารนานาชาติ เมริวิ คิมเบอร์		-	-	3.97	-
ธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน)	กลุ่ม ธนาคารกรุงไทย	-	3.94	3.94	-
บริษัท ในมูงะ ซิงคโปร์ จำกัด		-	-	0.84	-
ธนาคาร นครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)		2.30	0.96	-	-
บริษัท โตเกียว คอนสตรัคชั่น จำกัด		1.31	0.84	-	-
บริษัท หวานชิก เอ็กเพรส จำกัด	กลุ่ม ราชการ	0.12	0.08	-	-
กองทุนเปิดกรุงไทยกวนภรณ์	กลุ่ม ธนาคารกรุงไทย	0.07	-	-	-
อื่นๆ		4.13	25.71	10.59	10.73
รวม		100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา: บริษัทรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

มูลค่าของหุ้นจดทะเบียน ณ ต้นปี 2546 มีจำนวน 6.8 พันล้านบาท เนื่องจากมีทุนที่เรียกชำระ 3.0 พันล้านบาทระหว่างปี 2546 ณ สิ้นปี 2536 ทุนที่ออกและเรียกชำระแล้วมีมูลค่า 6.4 พันล้านบาท ณ สิ้นปี 2547 บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ได้มีทุนที่ออกและเรียกชำระแล้วเพิ่มเป็น 7.25 พันล้านบาท เนื่องจากเงินลงทุนที่เพิ่มขึ้น และการเรียกชำระเงินค่าหุ้น ในปี 2547 มูลค่าที่ตราไว้ของหุ้นลดลงจาก 100บาทเป็น 1 บาท ดังนั้นจำนวนทุนที่ออกและเรียกชำระแล้วเพิ่มขึ้นจาก 64 ล้านในปลายปีที่ 2546 เป็น 7,250 ล้านในปลายปี 2547 ในปี 2548 ทุนที่ออกและเรียกชำระแล้วเพิ่มขึ้นเป็น 7.35 พันล้านบาทโดยการจัดสรรหุ้นสามัญให้กับผู้ถือหุ้นเก่าที่ราคา 3 บาท

ที่มา : Corporate Information (<http://www.corporateinformation.com/>)
รูป 2.5-3 ทุนเรือนหุ้นของ BMCL

ในวันที่ 21 กันยายน พ.ศ.2549 บริษัทรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด ได้เข้าอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (มหานคร) โดยได้เสนอขายหุ้นเพิ่มขึ้นจำนวน 1,315.8 ล้านหุ้น ที่ราคาหุ้นละ 1.31 บาท หุ้นของ BMCL จัดอยู่ในหมวดหุ้นส่งและโลจิสติกส์ ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเวลาเดียวกันหุ้นสามัญมูลค่า 2,987.5 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 25 ของ ทุนที่ออกและเรียกชำระแล้ว) ได้ถูกจัดสรรให้กับการไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย โดยมีมูลค่าที่ตราไว้ 1 บาท ใน วันที่ 31 ธันวาคม ปี 2551 ทุนจดทะเบียนและทุนที่เรียกชำระแล้วของ BMCL มีมูลค่า 11,950 ล้านบาทโดยมีมูลค่าที่ตราไว้ 1 บาทต่อหุ้น

(5) ธุรกิจนอกราชีวิภาคและการเดินรอดของ BMCL

ก. เงื่อนไขของธุรกิจที่นอกราชีวิภาคและการเดินรอดในชือตกลงสัมปทาน

1) สิทธิในการพัฒนาเชิงพาณิชย์

ในชือตกลงสัมปทานระบ่วง รฟม. กับ BMCL ("8.2 สิทธิในการพัฒนาเชิงพาณิชย์") BMCL ได้รับสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการพัฒนาเชิงพาณิชย์ รวมถึงการโฆษณา การให้เช่า อาทิ ร้านค้าปลีก และกิจกรรมทางการค้าอื่นๆ ใน สถานีทั้ง 18 แห่ง และตัวรถทั้งหลาย ทั้งนี้การพัฒนาเชิงพาณิชย์ในรูปของร้านค้าปลีกจะทำได้เฉพาะสถานีที่กำหนดให้จำนวน 13 สถานี

ในส่วนของที่จอดและจราจรบริเวณสถานี BMCL มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการพัฒนาเชิงพาณิชย์เฉพาะ พื้นที่ซึ่นได้ดิน สำหรับการบริหารและการนำร่องรักษารากคาตระหง่านที่จอดรถจะอยู่ในความรับผิดชอบของ รฟม.

2) ค่าธรรมเนียมสัมปทานสำหรับการพัฒนาเชิงพาณิชย์

ในชือตกลงสัมปทานระบ่วง รฟม. กับ BMCL ("8.5 การจ่ายเงินตอบแทนให้แก่ รฟม.") BMCL จะจ่าย ค่าธรรมเนียมสัมปทานสำหรับการพัฒนาเชิงพาณิชย์ให้แก่ รฟม. ดังต่อไปนี้

1) จำนวนเงินรายปี

930 ล้านบาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว) ตลอดระยะเวลาตามสัญญา ประกอบด้วย : 10 ล้านบาทต่อปี ตั้งแต่ปีที่ 1 ถึงปีที่ 8 นับจากปีที่เริ่มบริการที่ก่อให้เกิดรายได้ ; และ 50 ล้านบาทต่อปี ตั้งแต่ปีที่ 9 ถึงปีที่ 25 นับจากปีที่เริ่มบริการที่ก่อให้เกิดรายได้

2) จำนวนเงินเป็นร้อยละ

ร้อยละ 7 ต่อปี ซึ่งรวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว ตั้งแต่ปีที่เริ่มบริการที่ก่อให้เกิดรายได้เป็นต้นไปจนถึงสุดระยะเวลาตามสัญญา

๙. ประเภทของธุรกิจที่นอกเหนือจากการเดินรถไฟฟ้า

BMCL ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเชิงพาณิชย์นอกเหนือจากรายได้จากค่าโดยสาร โดยรายได้จากการพัฒนาเชิงพาณิชย์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ธุรกิจตรงของ BMCL และธุรกิจของบริษัทในเครือ

1) ธุรกิจตรง

BMCL ดำเนินธุรกิจตรงในความร่วมมือกับบริษัทอื่นๆ ด้วยการให้สิทธิ์ตั้งต่อไปนี้

- ให้สิทธิบริการตู้กดอนเงินอัตโนมัติในสถานีทั้ง 18 แห่ง แก่ธนาคารพาณิชย์ 7 แห่ง
- ให้สิทธิบริการโทรศัพท์สาธารณะ แก่บริษัท ทวุ คอร์ปอเรชัน จำกัด (มหาชน)
- ให้สิทธิจัดหาและดำเนินงานสื่อโฆษณาบนประตูห้องชาลาสถานีทั้ง 18 แห่ง แก่บริษัท ยาน คัม มีเดีย จำกัด
- ให้สิทธิจัดหาและดำเนินงานป้ายโฆษณาบนราวกับในหน่วยรถไฟฟ้าทั้ง 19 ขบวน แก่บริษัท แอมเบียน มีเดีย จำกัด

2) ธุรกิจของบริษัทในเครือ

BMCL ได้ให้สิทธิกับบริษัทในเครือ ดังต่อไปนี้

- ให้สิทธิจัดทำโฆษณาในชูปแบบป้ายหรือสื่อโฆษณา แก่บริษัท ไทรแอคส์ เน็ทเวิร์ค จำกัด
- ให้สิทธิบริหารพื้นที่ร้านค้าปลีก แก่บริษัท เมโทร มอลล์ ดิเจลล็อกปเม้นท์ จำกัด
- ให้สิทธิบริการและดูแลรักษาอุปกรณ์ระบบโทรศัพท์มือถือ แก่บริษัท บีเอ็มซีแอด เน็ทเวิร์ค จำกัด

ผลตอบแทนที่ BMCL ได้รับคือส่วนแบ่งรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและเงินปันผลจากบริษัทในเครือ

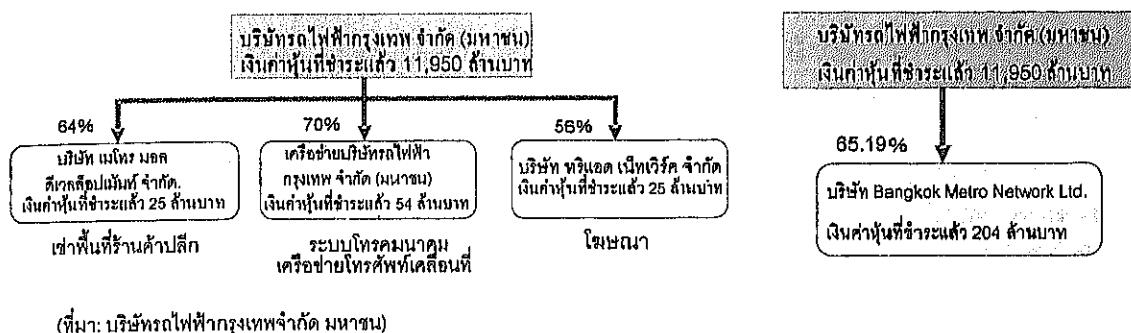
เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2552 บริษัท แบงคอก เมโทร เน็ทเวิร์คส์ จำกัด ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อรวมกิจการของบริษัท ในเครือเพื่อ合ตันทุนในการดำเนินงานและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ธุรกิจของบริษัท แบงคอก เมโทร เน็ทเวิร์คส์ มีดังต่อไปนี้

- 1) จัดทำพื้นที่ให้เช่าสำหรับร้านค้าปลีกในสถานี 11 แห่ง และพื้นที่ที่หันได้ด้านของอาคารจอดและจราจรที่สถานี ลาดพร้าว บีจูบันบริษัทได้ดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแล้ว 4 แห่ง ที่สถานีสุขุมวิท สถานีพหลโยธิน สถานี จตุจักร และสถานีกำแพงเพชร
- 2) บริหารจัดการป้ายโฆษณา (เช่น กส่องโฆษณาขนาดใหญ่ และแผ่นสติ๊กเกอร์) ในสถานี 18 แห่ง และ หน่วยรถไฟฟ้าทั้ง 19 ขบวน ที่ให้บริการเดินรถอยู่

3) จัดทำและดูแลรักษาระบบโทรคมนาคมและอุปกรณ์ในแต่ละสถานี

ก่อนเดือนกุมภาพันธ์ 2552

หลังเดือนกุมภาพันธ์ 2552

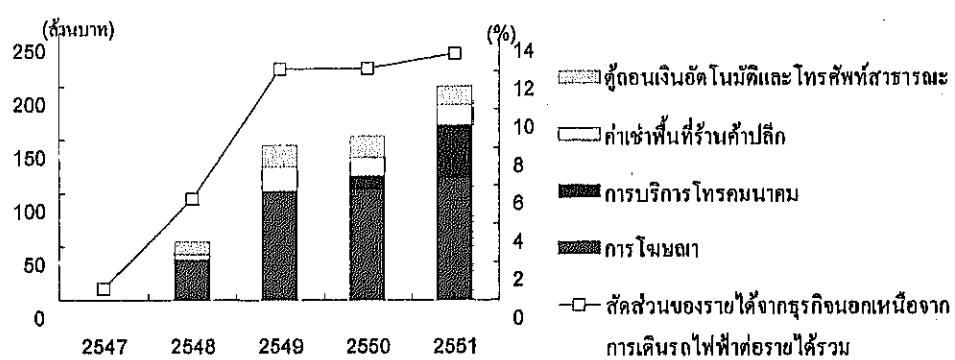
รูป 2.5-4 บริษัทในเครือของ BMCL

บริษัท เมโทร มอลล์ ตีวัลลลอกปัมเม้นท์ จำกัด เป็นบริษัทร่วมทุนกับบริษัท ช. การซาง จำกัด (มหาชน) เพื่อดำเนิน กิจการค้าปลีกในพื้นที่สถานีรถไฟฟ้าใต้ดินของ รฟม. (รถไฟฟ้าได้ดินสายเฉลิมรัชมงคล)

บริษัท ไตรแอดส์ เน็ตเวิร์ค จำกัด (เดิมคือ บริษัท เรเดียน คอมมูนิเคชั่น เน็ตเวิร์ค จำกัด) เป็นบริษัทร่วมทุน ระหว่าง BMCL และตระกูลยิ่มวิไล (ถือหุ้นร้อยละ 44) ในปี 2547 มีการเปลี่ยนแปลงสัญญาสัมปทาน การโฆษณาใน ฉุ่นงค์รถไฟฟ้าถูกถอนออกและมีการลดระยะเวลาของสัญญาจาก 25 ปีเป็น 10 ปี โดย BMCL ชี้แจงว่า บริษัท ชรา คัม จำกัดซึ่งถือหุ้นโดยนายพานทองแท้ ชินวัตร ได้เสนอราคาสำหรับการโฆษณาที่สูงกว่า BMCL และบริษัท ไตรแอดส์ เน็ต เวิร์ค จำกัด ได้ตกลงที่จะถอนเงินออกจากสัญญาโฆษณาในปี 2550

ค. รายได้จากการก่อหนี้จากการเดินรถไฟฟ้า

รายได้จากการพัฒนาเชิงพาณิชย์ได้เพิ่มขึ้นอย่างมากในปีงบประมาณ 2549 อย่างไรก็ตามในปีถัดมาไม่มี สัญญาณชี้ว่ารายได้ที่ได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัย ในปีงบประมาณ 2551 รายได้จากการพัฒนาเชิงพาณิชย์มีสัดส่วนเป็นร้อยละ 12.9 ของรายได้ทั้งหมด โดยรายได้จากการโฆษณาคิดเป็นร้อยละ 57.2 ของรายได้จากการพัฒนาเชิงพาณิชย์ทั้ง การ บริการโทรคมนาคมร้อยละ 24.5 ค่าเช่าพื้นที่ร้านค้าปลีกร้อยละ 9.6 และบริการตู้ถอนเงินอัตโนมัติและโทรศัพท์สาธารณะ ร้อยละ 8.6

(ที่มา: รายงานประจำปีของ BMCL)

รูป 2.5-5 รายได้จากการก่อหนี้จากการเดินรถไฟฟ้า

๔. การชี้แจงค่าสัมปทานให้กับ รฟม.

BMCL ได้จ่ายเงินจำนวน 13.6 ล้านบาทในปี 2550 และ 15.4 ล้านบาทในปี 2551 เพื่อเป็นค่าตอบแทนจากการพัฒนาเชิงพาณิชย์ตามที่ระบุไว้ในสัญญาสัมปทาน รายงานประจำปีของ รฟม.ได้รับแสดงให้เห็นว่า รฟม. ค่าธรรมเนียมสัมปทานจากการพัฒนาเชิงพาณิชย์จาก BMCL ดังแสดงในตารางที่ 2.5-14

เมื่อ BMCL ได้ลงทุนในบริษัทในเครือเพื่อดำเนินการพัฒนาเชิงพาณิชย์นั้น รฟม. และ BMCL ได้มีการเจรจาต่อรองในการแบ่งรายได้ของธุรกิจบริษัทในเครือ รฟม. ได้เรียกร้องสัดส่วนของรายได้สูงกว่าร้อยละ 7 ของรายได้รวมของบริษัทในเครือ¹⁶ อย่างไรก็ตามทดลองที่จะรับส่วนแบ่งรายได้ร้อยละ 7 ของรายได้จากการพัฒนาเชิงพาณิชย์ของ BMCL ทั้งรวมรายได้ของบริษัทในเครือ โดยยับริษัทในเครือจะจ่ายเงินจำนวนร้อยละ 25 ของรายได้ ในปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 และร้อยละ 35 ในปีที่ 6 ถึงปีที่ 10

ตารางที่ 2.5-14 ค่าธรรมเนียมสัมปทานที่ รฟม. ได้รับจากการพัฒนาเชิงพาณิชย์

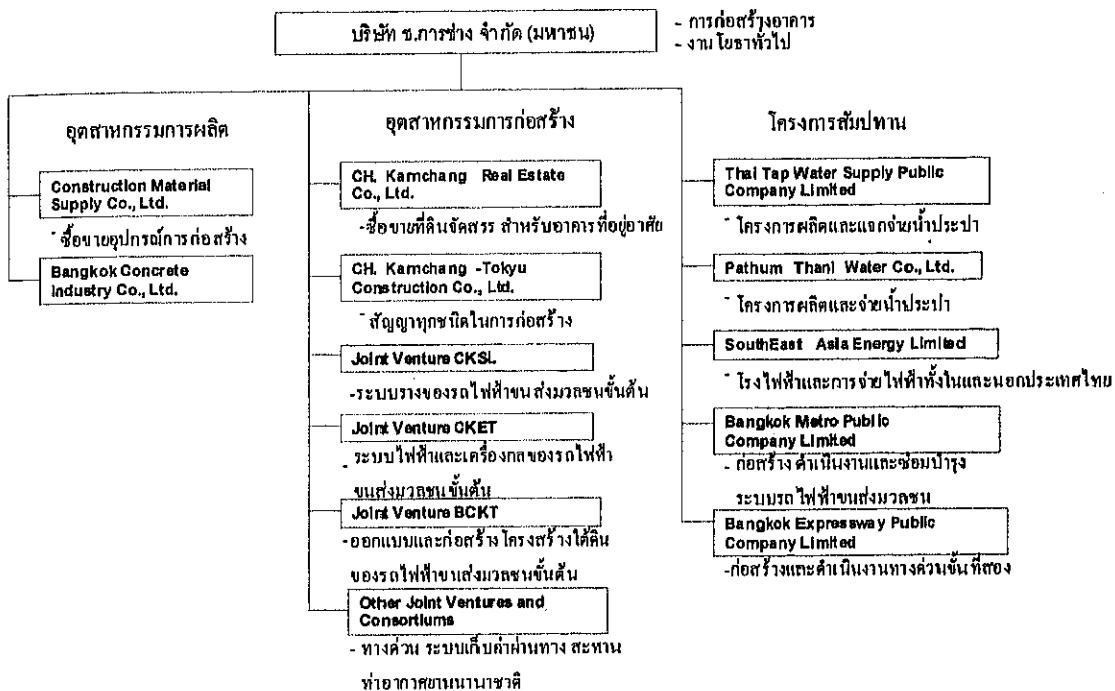
รายการ	2548	2549	2550
เงินตอบแทนเป็นร้อยละจากกำไรพัฒนาเชิงพาณิชย์ (ปีที่ดำเนินงาน)	10.37	9.34	9.35
ค่าตอบแทนคิดเป็นร้อยละจากกำไรพัฒนาเชิงพาณิชย์ (ร้อยละ 7)	0.74	3.83	3.67
รวม	11.11	13.17	13.02

ที่มา: รายงานประจำปีของ รฟม.

๕. บริษัทแม่ของ BMCL

ก. คุณบริษัท ช.การซ่าง เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของ BMCL บริษัท ช.การซ่าง จำกัด (มหาชน) ได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด เมื่อเดือนพฤษภาคม 2515 เพื่อดำเนินธุรกิจในการก่อสร้างท่อไป เช่น การก่อสร้างอาคาร และงานโยธาท่อไป ช.การซ่างได้จดทะเบียนเข้าเป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปี 2537 โดยนอกเหนือจากธุรกิจก่อสร้าง ช.การซ่างได้ดำเนินธุรกิจในการรับสัมปทานการดำเนินกิจการโครงการสร้างที่น้ำท่อไป เช่น การผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ การผลิตน้ำประปา เป็นต้น

¹⁶ หนังสือพิมพ์ บางกอก โพสต์ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2548

ที่มา: บริษัท ช.กานทรั่ง จำกัด (มหาชน)

รูป 2.5-6 ผังองค์กรอย่างย่อของกลุ่ม ช.กานทรั่ง

ช.กานทรั่ง ได้ร่วมดำเนินงานการก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินระยะแรก (รถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมังคล (รถไฟฟ้าใต้ดิน))

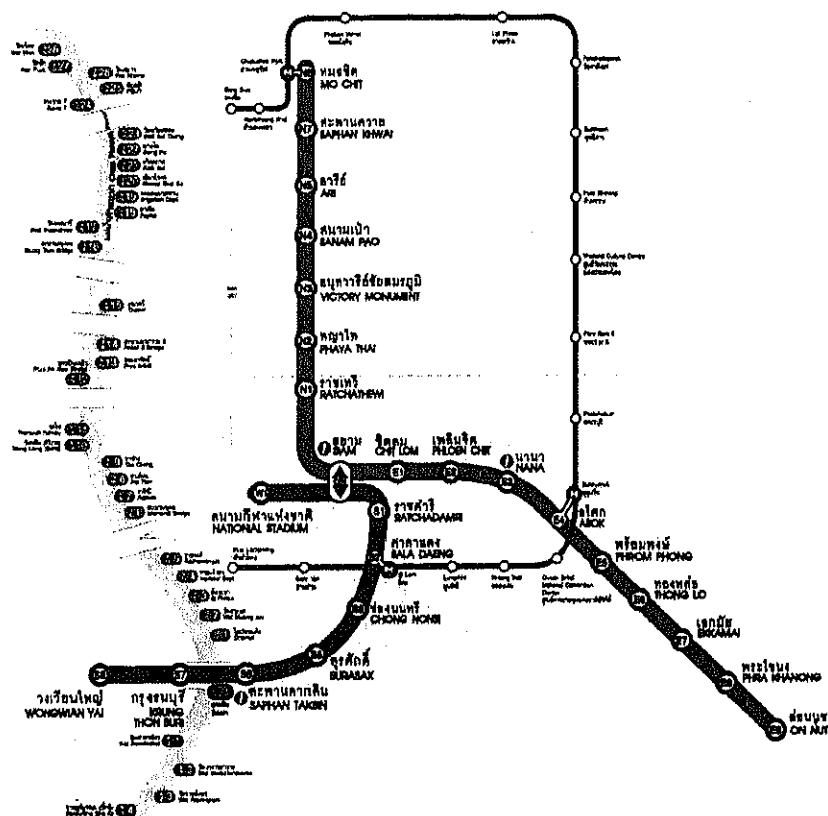
2.5.2 รถไฟลอดไฟ (รถไฟฟ้าบีทีเอส)

(1) โครงสร้างของเส้นทาง

รถไฟลอดไฟ (รถไฟฟ้าบีทีเอส) ได้เปิดให้บริการอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนมีนาคม 2542 ดำเนินการโดย บริษัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (บีทีเอสบี) ซึ่งได้รับสัมภาระจากกรุงเทพมหานคร (กทม.) ปัจจุบัน บีที เอสบี ได้ให้บริการเดินรถสองเส้นทาง คือสายสุขุมวิท จากสถานีหนมอธิ ถึง สถานีอ่อนนุช และสายสีลม จากสถานีสีลม กีฬาแห่งชาติ ถึงสถานีวงเวียนใหญ่ โดยมีสถานีเชื่อมต่อที่สยาม

ระหว่างปีงบประมาณตั้งแต่เดือนเมษายน 2550 ถึงเดือนมีนาคม 2551 จำนวนผู้โดยสารรถไฟฟ้าบีทีเอสมี จำนวน 133.1 ล้านเที่ยว โดยมีจำนวนผู้โดยสารเฉลี่ยในวันธรรมด้า (วันจันทร์-วันศุกร์) อยู่ที่ 414,595 เที่ยวต่อวัน

กทม. ได้เริ่มการก่อสร้างส่วนต่อขยายสายสีลมไปทางด้านใต้ และสายสุขุมวิทไปทางด้านตะวันออก โดย กทม. เป็นผู้ลงทุนทั้งหมดสำหรับโครงการพื้นฐานงานโยธาและระบบไฟฟ้าและเครื่องกล ยกเว้นในส่วนของขบวนรถ

ที่มา: บีทีเอส (http://www.bts.co.th)

รูป 2.5-7 แผนที่เส้นทางรถไฟฟ้าบีทีเอส

(2) กรอบทางการเงิน

การลงนามในสัญญาสัมปทานระหว่าง กทม. และบีทีเอส สำหรับงานก่อสร้างและการดำเนินกิจการให้บริการเดินรถไฟฟ้า ได้มีขึ้นเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2535

ก. ประเทศไทยของสัมปทาน

สำหรับงานโดยอาศัยได้รับวิธี BTO (Build-Transfer-Operate) มาใช้ ผ่านระบบไฟฟ้าและเครื่องกลได้ให้วิธี BTO (Build-Operate-Transfer) โดย กทม. รับผิดชอบการเงินด้านที่ดินและงานรื้อซ้ายสาธารณะไปค ่วนบีทีเอส รับผิดชอบจัดหาเงินลงทุนและดำเนินการก่อสร้าง รวมถึงการจัดหางานระบบและดำเนินกิจการ โดยจะมีการโอนโครงสร้างงานโดยรายของโครงการให้กับ กทม. เมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จตามสัญญา BTO สำหรับงานด้านระบบไฟฟ้าและเครื่องกลจะถูกโอนให้กับ กทม. ภายหลังจากหมดอายุสัมปทาน

ข. ผู้รับสัมปทาน

ผู้รับสัมปทานคือ บริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (บีทีเอส)

ค. ระยะเวลาของสัมปทาน

สัมปทานมีระยะเวลา 30 ปี นับจากวันแรกที่มีเริ่มบริการที่ก่อให้เกิดรายได้

๔. หัวข้อที่สำคัญของสัญญา

ก) การแบ่งรายได้:	ไม่มีการแบ่งรายได้
ก) การพัฒนาเชิงพาณิชย์ของที่ดิน:	มีที่ดินน้อยมาก ยกเว้นที่ดินตามแนวสายทาง
ค) การถ่ายทอดเทคโนโลยี	ไม่มีกล่าวถึง
ง) การให้ความร่วมมือกับระบบงานสังกัด	ไม่มีกล่าวถึง
จ) การต่ออายุสัมปทาน	จะมีการแจ้งจาก บีทีเอชซี ช่วงระหว่าง 3-5 ปีก่อนหมดอายุ
สัญญาสัมปทาน	
ฉ) การต่อขยายสัมปทาน/การขยายระบบ กทม. สำหรับสัมปทานใหม่	บีทีเอชซี มีสิทธิเป็นรายแรกในการปฏิเสธการเจรจาต่อรองกับ กทม. สำหรับสัมปทานใหม่
ช) การเปลี่ยนแปลง	ไม่มีกล่าวถึง
ช) ผลการดำเนินงาน	ไม่มีกล่าวถึง
ฉ) สิ่งเพิ่มเติม	กทม. สนับสนุนผู้โดยสารที่จะมาใช้บริการรถไฟล็อกฟ้า "รวมถึงการดำเนินกิจกรรมบนเส้นทาง เช่น รถโดยสารประจำทางขนาดเล็ก"

(3) การดำเนินกิจการและการให้บริการเดินรถ

ก. สถานภาพการดำเนินกิจการในปัจจุบัน

1) คุณลักษณะโดยสังเขป

เป็นเดิมเด็กับรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินระยะแรก (รถไฟฟ้าได้ดินสายเฉลิมรัชมงคล) รถไฟฟ้าบีทีเอสได้ถูกยกเป็นระบบการขนส่งที่ขาดไม่ได้ สำหรับคนกรุงเทพ พื้นที่โดยรอบสัมภานรถไฟฟ้าได้รับการพัฒนาขึ้นมาก โดยรถไฟฟ้าบีทีเอส เป็นการขนส่งผู้โดยสารเชื่อมต่อศูนย์กลางย่อยต่างๆ ของเมือง

2) จำนวนผู้โดยสารและรายได้จากการโดยสาร

จำนวนผู้โดยสารเพิ่มมากขึ้นทุกๆ ปี ในช่วงไม่long ต่อวันจะมีผู้โดยสารจำนวนมาก โดยขบวนรถจะแออัดมาก ในช่วงสัมภานที่มีการใช้บริการหนาแน่นระหว่างสีลมถึงสุขุมวิท

รายได้จากการโดยสารเพิ่มขึ้นตามจำนวนผู้โดยสารที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 2.5-15 : จำนวนผู้โดยสารเฉลี่ยต่อวันรายปีของรถไฟฟ้าบีทีเอส

ปี	จำนวนคนต่อวัน		ทุกวัน	
	จำนวนผู้โดยสาร	ตัวหน้า	จำนวนผู้โดยสาร	ตัวหน้า
2543	176,246	100	161,146	100
2544	243,507	138	217,133	135
2545	300,683	171	264,360	164
2546	328,852	187	287,140	178
2547	370,547	210	324,561	201
2548	411,437	233	361,335	224
2549	434,813	247	379,600	236
2550	414,595	235	363,737	226
2551	425,076	241	372,438	231

หมายเหตุ จำนวนผู้โดยสารในปี 2543 คิดเป็น 100

ที่มา: รายงานประจำปีของบีทีเอส

ตารางที่ 2.5-16 : รายได้จากการโดยสารรายปีของบีทีเอส

ปี	จำนวน	ตัวหน้า
2543/44	1,392	100
2544/45	1,779	128
2545/46	2,116	152
2546/47	2,284	164
2547/48	2,562	184
2548/49	2,807	202
2549/50	3,063	220
2550/51	3,221	231
2551/52	3,288	236

หมายเหตุ รายได้จากการโดยสารในปี 2543/44 เท่ากับ 100

ที่มา: รายงานประจำปีของบีทีเอส

3) ความปลอดภัย

จากรายงานประจำปีของบีทีเอส มีรายงานผู้โดยสารได้รับบาดเจ็บของในปี 2547 มีอัตราที่ 0.017 คนต่อหนึ่งล้านเที่ยว ในปีนี้มีจำนวนผู้โดยสาร 1,698 ล้านเที่ยว จากข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่ามีผู้โดยสารประมาณ 30 คน (เท่ากับ $0.017 \times 1,698$) ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุในระบบรถไฟฟ้าบีทีเอสในปี 2547 โดยทั่วไปแล้วการให้บริการเดินรถโดยไม่มีอุบัติการณ์ได้เกิดขึ้นโดยเป็นข้อกำหนดสำหรับผู้ให้บริการระบบขนส่งทางรางในเมือง ถึงแม้ว่าจะต้องความปลอดภัยของรถไฟฟ้าบีทีเอสตูมีมาตรฐานอยู่ในระดับที่สูง แต่บีทีเอส ยังจำเป็นต้องมีการเพิ่มระดับของความปลอดภัยโดยทำการศึกษา “บีทีเอส” ได้รับบทเรียนอะไรบ้างจากอุบัติการณ์ที่เกิดขึ้นที่จะช่วยเพิ่มระดับของความปลอดภัย”

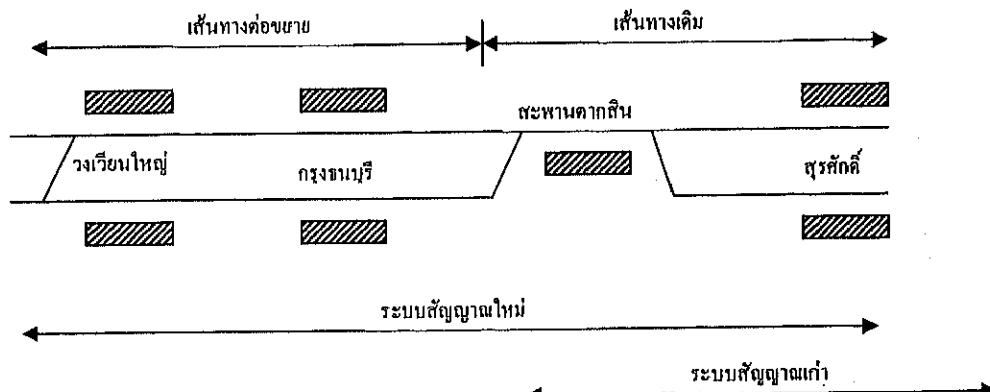
4) การต่อขยายเส้นทางรถไฟฟ้าบีทีเอส

เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2552 ได้มีการเปิดให้บริการส่วนต่อขยายของรถไฟฟ้าบีทีเอส โดยในส่วนที่ต่อขยายนี้ ได้มีการติดตั้งระบบสื่อสารของการควบคุมขนาดซึ่งมีคุณสมบัติค่อนข้างแตกต่างจากระบบที่มีการใช้งานอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้นในช่วงเช้าของวันที่สองของการเปิดให้บริการได้มีความผิดปกติเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปแล้วการเปลี่ยนระบบ อาจมีสัญญาณถือได้ว่ามีความสมบูรณ์

ก่อนที่จะมีการต่อขยายเส้นทางระยะห่างระหว่างขบวนรถอยู่ที่ 3 นาที 21 วินาที แต่ภายหลังจากที่มีการขยายต่อขยายเส้นทางแล้วระยะห่างระหว่างเพิ่มขึ้นเป็น 4 นาที 50 วินาที ทำให้ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางเพิ่มขึ้นกว่า 1 นาที

การเปลี่ยนแปลงนี้ซึ่งเป็นผลมาจากการสร้างระบบรางเดี่ยวของสถานีสะพานตากสิน ซึ่งเป็นรายต่อระห่ำทางส่วนต่อขยายและเส้นทางปัจจุบัน

ปีที่ kosซึ่งมีแผนที่จะเปลี่ยนขนาดรถแบบ 3 ตู้โดยสาร ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็น 4 ตู้โดยสาร ในปี 2552 เพื่อชดเชยกับระยะห่างระหว่างขบวนรถจากการต่อขยายเส้นทางที่เพิ่มขึ้น โดยขนาดรถแบบ 4 ตู้โดยสารจะถูกนำไปใช้ในสายสุขุมวิทเพื่อลดความแออัด และขณะนี้ปีที่ kosซึ่งจะห่วงการเจรจา กับ กทม. ในการที่จะปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางที่สถานีสะพานตากสิน

Source: JICA Study Team

รูป 2.5-8 โครงสร้างทางของเส้นทางส่วนต่อขยายสายสีลม

๑. สถานะปัจจุบันของประสิทธิภาพการดำเนินกิจการเดินรถ

1) การเดินรถ

จำนวนพนักงานขับรถของทั้งสองเส้นทางคือ 180 คน โดยจำนวนพนักงานขับรถที่ปฏิบัติหน้าที่ต่อวันคือ 110 คน ระยะทางโดยเฉลี่ยต่อพนักงานขับรถหนึ่งคนคือ 65.7 กม./วัน ดังแสดงในตารางที่ 2.5-4 ซึ่งน้อยกว่าของรถไฟฟ้าได้ดีน้ำยาเฉลี่ยรัฐมนตรี แต่อยู่ในเกือบจะระดับเดียวกันกับรถไฟฟ้าได้ดีน้ำยาปั้น ดังนั้นคุณผู้ศึกษาจึงมีเห็นว่า ประสิทธิภาพการให้บริการของรถไฟฟ้าอย่างปั้นที่ kos ไม่มีปัญหา

2) การนำร่องรักษา

ปีที่ kos มีพนักงานด้านข้อมูลนำร่อง 107 คน รับผิดชอบงานนำร่องรักษาโครงสร้างงานโยธา และระบบเก็บค่าโดยสารอัตโนมัติ (Automatic Fare Collection (AFC)) สำหรับระบบไฟฟ้าและเครื่องกลให้จ้างเหมาบริษัท ชีเม่นส์ ดำเนินการ โดยปีที่ kos เป็นผู้กำหนดให้เป็นไปตามสัญญา

ค่าใช้จ่ายในการนำร่องรักษาโดยผู้รับเหมาช้าต่างชาติค่อนข้างสูง โดยปีที่ kos จัดทำหนดให้ต้องให้บริการงานนำร่องรักษาจากบริษัทชีเม่นส์สำหรับตั้งแต่เริ่มให้บริการเดินรถ ปีที่ kos ไม่สามารถนำร่องรักษาอุปกรณ์ตัวยตอนของเนื้องจากผู้จัดหา (บริษัทชีเม่นส์) ไม่ согласที่จะเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการนำร่องรักษา

ปีที่ kos ได้ทำการเปลี่ยนค่าสัญญาระบบจัดเก็บค่าโดยสารอัตโนมัติ เนื่องจากค่าสัญญารายใหม่ได้ตกลงที่จะถ่ายทอดเทคโนโลยีในการนำร่องรักษาระบบเก็บค่าโดยสารอัตโนมัติให้กับปีที่ kos นอกเหนือนี้ปีที่ kos ยังได้เปลี่ยน

คู่สัญญาณจัดทำขบวนรถจากบริษัทซึ่งเน้นสีภายในตัวรถและด้านหน้ารถให้เป็นสีเดียวกันกับงานระบบจัดเก็บค่าโดยสารอัตโนมัติ ทั้งนี้คาดว่าค่าใช้จ่ายการนำร่องรักษาระบบจัดเก็บค่าโดยสารอัตโนมัติจะลดลงร้อยละ 30 ซึ่งจะทำให้ค่าใช้จ่ายในงานนำร่องรักษาโดยรวมลดลงด้วย

ค. สถานะปัจจุบันของระดับการให้บริการเดินรถ

1) ความพึงพอใจของผู้โดยสาร

ตารางที่ 2.5-17 แสดงผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้โดยสาร โดยปรากฏว่าในแต่ละหัวข้อมีคะแนนเกินกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้

คะแนนผู้ศึกษาพิจารณาเห็นว่าผลจากการสำรวจนี้สอดคล้องกับผลการประเมินระดับการให้บริการของคณานักศึกษาจากการทดลองใช้บริการจริงๆที่ไฟล์อย่างที่แนบมา

ตารางที่ 2.5-17 ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้โดยสาร

หัวข้อ	เป้าหมาย	2547	2548	2549	2550	2551
ความปลอดภัยในที่พำนัชและความสะอาด	3.50	4.10	3.93	4.11	4.12	4.09
ความตรงเวลา ความไม่เสื่อมถอย (บริการ)	3.50	3.91	3.84	3.97	4.01	4.13
สิ่งอำนวยความสะดวกในสถานี	3.50	3.82	3.84	3.97	4.02	4.10
ทัศนคติและมารยาทของพนักงาน	3.50	3.87	3.80	3.79	3.78	3.90
ความดุ้นดายของเงิน	3.50	3.67	3.72	3.77	3.72	4.11
ภาพรวม	3.50	4.01	3.98	3.94	3.97	4.12

ที่มา: บริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

2) จำนวนรถไฟฟ้าให้บริการ

จำนวนผู้โดยสารของรถไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้นทุกปี ดังนั้นจึงมีการเก็บข้อมูลอัตราส่วนของจำนวนผู้โดยสารจริงต่อความจุของรถไฟในช่วงเวลาชั่วโมงเร่งด่วน ตารางที่ 2.5-18 แสดงให้เห็นว่าในช่วงโมงเร่งด่วนของวันนักเรียนสามารถรับผู้โดยสารได้เพิ่มขึ้นอีกอย่างไรก็ตาม BTSC ได้ตัดสินใจนำรถไฟแบบ 4 ตู้ จำนวน 12 ขบวน มาเพิ่มเติม เพื่อรองรับกับการเพิ่มขึ้นของผู้โดยสารและการเพิ่มขึ้นของการเดินทางจากกรุงเทพฯ เส้นทาง

ตารางที่ 2.5-18 ความจุและจำนวนผู้โดยสารในช่วงเวลาชั่วโมงเร่งด่วน

เส้นทาง	ผู้โดยสาร	อัตรา
จำนวนรอบต่อชั่วโมง	A	23
ความจุต่อชั่วโมง	B	19,618
จำนวนผู้โดยสารจริงต่อชั่วโมง	C	16,753
อัตราส่วน	D=C/B	85%
		72%

ที่มา: บริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

3) ความพร้อม

ในเรื่องของพร้อมในการให้บริการ จากรายงานประจำปีของบริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพฯ จำกัด (มหาชน) พบว่าในปี 2550 ขบวนรถที่มีความล่าช้ามีจำนวนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ รายงานประจำปีดังกล่าวระบุว่า

ในปี 2550 การล่าช้าของขบวนรถมีสาเหตุมาจากการบ่ญหาบางประการในช่วงชั่วโมงเร่งด่วนเข้าที่เกิดจากความขายของตัวรถ ปัจจุบัน BTSC ได้มีการนำร่องรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกและตัวรถอย่างเข้มงวดและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ระยะทางในการวิ่งต่อความผิดปกติในปี 2550 ได้เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 21 ความล่าช้าของรถไฟฟ้าจากความผิดปกติของขบวนรถคาดว่าจะลดลงในไม่ช้า

ตารางที่ 2.5-19 ผลรายปีของตัวชี้วัดความพร้อม

ปีงบประมาณ	จำนวนเดือนที่อยู่ต่อขบวนรถที่ล่าช้าเท่ากับ พื้นที่มากกว่า 5 นาที	จำนวนระยะทางที่ต้องการเดินรถเพิ่มไป	
		เดือนละ 1,100 กิโลเมตร	เดือนละ 36,000 กิโลเมตร
2544	1,044	19,655	
2545	1,505	36,323	
2546	1,579	44,607	
2547	1,698	56,623	
2548	1,503	42,837	
2549	1,796	42,891	
2550	1,079	51,873	
2551	960	41,282	

ที่มา: รายงานประจำปีของบริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

4. ประเด็นที่จะต้องจัดการ

BTSC ได้เริ่มที่จะจัดการบ่ญหาต่างๆ เพื่อให้การให้บริการเดินรถเป็นไปด้วยดี ดังนี้

- ก) เพิ่มประสิทธิภาพในการเดินรถและนำร่องรักษา
- ข) เพิ่มความจุของขบวนรถด้วยการเพิ่มจำนวนตู้ในหนึ่งขบวนและ
- ค) ปรับปรุงผังการวางแผนที่สถานีสะพานตากสิน

(4) การวิเคราะห์ฐานะทางการเงิน

ก. งบกำไรขาดทุน

รายได้ค่าโดยสารสูงขึ้นจาก 1,392 ล้านบาทในปี 2543/44 เป็น 2,318 ล้านบาท ในปี 2546/47 และเป็น 3,288 ล้านบาทในปี 2551/52 ซึ่งตัวเลขนี้แสดงอัตราการเติบโตของรายได้ต่อปีคิดเป็นร้อยละ 13.2 จากช่วงเวลาตั้งแต่ปี 2543/44 ถึงปี 2546/47 และร้อยละ 9.72 จากปี 2543/44 ถึงปี 2549/50 อย่างไรก็ตามอัตราการเติบโตของรายได้ลดลงเหลือร้อยละ 5.2 ในปี 2550/51 และร้อยละ 2.1 ในปี 2551/52 รายได้ที่นักลงทุนคาดหวังค่าโดยสาร เน้นรายได้จากการใช้จ่ายและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเดินทางและการเดินทางด้วยรถเมล์ ที่มีความต้องการสูงในช่วงปี 2546/47 ถึงปี 2551/52

ในทางตรงข้าม ในช่วงปี 2546/47 ถึงปี 2551/52 ค่าใช้จ่ายในการให้บริการเดินรถและค่าใช้จ่ายในการขายและค่าบริหารงานรวมทั้งค่าจ้างของกรรมการบริษัทเพิ่มขึ้นเล็กน้อยคิดเป็นร้อยละ 3.1 ต่อปี มีกำไรจากการเดินรถของ BTSC เพิ่มอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2547/48 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ BTSC ประสบปัญหาจากค่าจ้างตามสัญญาการซื้อมีรุ่งที่สูง

ดоказเบี้ยจ่ายสุทธิมีจำนวนมากกว่าผลกำไรมากจากการดำเนินงานอย่างมากและได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ธุรกิจของ BTSC ไม่สามารถทำกำไรได้

ปัจจัยสำคัญของรายได้และรายจ่ายที่ที่นอกเหนือจากค่าโดยสารมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา การประเมินสินทรัพย์ของบริษัทใหม่ และแผนพื้นฟูสถานะทางการเงิน

ตารางที่ 2.5-20 งบกำไรขาดทุนของ BTSC

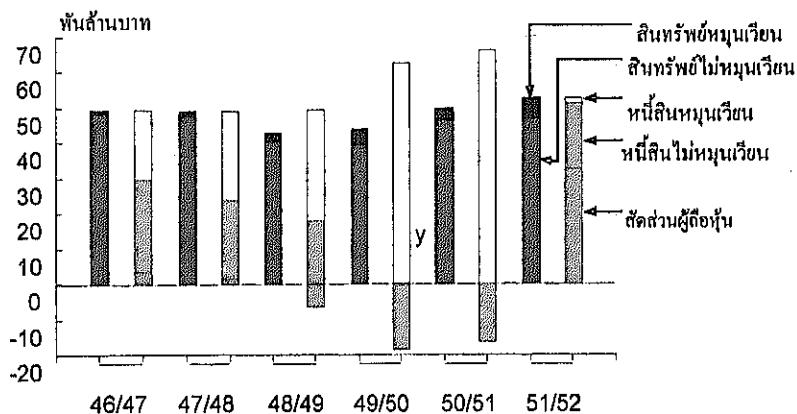
หน่วย: ล้านบาท

	46/47	47/48	48/49	49/50	50/51	51/52
รายได้ค่าโดยสารสุทธิ	2,318	2,562	2,807	3,063	3,221	3,288
รายได้อื่นๆ	186	260	263	277	340	821
รายได้ที่นักเรียนจากการเดินรถ	199	215	228	248	309	370
รายจ่ายของนักเรียนจากการเดินรถ	-1,896	-2,808	-1,749	-1,769	-1,899	-2,108
ค่าใช้จ่ายในการขายและค่าใช้จ่ายบริหาร	-383	-422	-603	-380	-527	-545
กำไรจากการดำเนินงาน (ขาดทุน)	225	-407	717	1,191	1,135	1,457
รายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการเดินรถ	2,332	217	249	579	4,689	29
รายจ่ายที่ไม่ได้เกิดจากการเดินรถ	0	0	-6,335	-10,401	-9	0
รายรับก่อนหักดอกเบี้ยฯ	2,557	-190	-5,368	-8,631	5,815	1,486
ดอกเบี้ยค่านักเรียนสุทธิ	-1,635	-1,770	-2,657	-3,368	-3,415	-1,930
รายรับจากการปรับโครงสร้างหนี้	0	0	0	0	0	22,447
กำไรสุทธิ	922	-1,959	-8,025	-12,000	2,400	22,003

ที่มา: บริษัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

๒. งบดุล

โครงสร้างทางการเงินของ BTSC มีความเปลี่ยนแปลงอย่างมากในปี 2549/50 เมื่อบริษัทได้เสนอแผนพื้นฐานการเงิน สำหรับการปรับโครงสร้างหนี้ ระหว่างปีงบประมาณ 2549/50 มีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการทางบัญชีสองประการ ประการแรก หนี้สินส่วนใหญ่จะถูกย้ายไปเป็นหนี้สินหมุนเวียนในบัญชีเจ้าหนี้ในแผนพื้นฟูสถานะทางการเงิน ประการที่สองมูลค่าที่ตัวไว้วางหุ้นสามัญลดลงจาก 10 บาท เป็น 1 บาทต่อหุ้น จากมีการปรับโครงสร้างทุน และโครงสร้างหนี้ตามแผนพื้นฟูสถานะทางการเงินหลังเดือนตุลาคม 2551 ผลงานให้งบดุลของ BTSC มีการปรับปรุงขึ้นอย่างมาก ปัญหาการขาดแคลนเงินทุนได้ถูกแก้ไข และอัตราส่วนทางการเงินก็มีการปรับปรุงขึ้นด้วย

ที่มา: บริษัทระบบขั้นส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

รูป 2.5-9 งบดุลของ BTSC

สินทรัพย์หลักในบัญชีสินทรัพย์ คือ "ค่าใช้จ่ายโครงการ" ซึ่งจัดเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ที่มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 82.4 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ณ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2552 ค่าใช้จ่ายโครงการแยกตามประเภทได้ดังแสดงในตาราง 2.5-21

ตารางที่ 2.5-21 รายการของค่าใช้จ่ายโครงการ

รายการ	31 มีนาคม พ.ศ. 2547		31 มีนาคม พ.ศ. 2552	
	จำนวน (ล้านบาท)	สัดส่วน (%)	จำนวน (ล้านบาท)	สัดส่วน (%)
สิทธิในการใช้งานด้านนโยบายสิ่งแวดล้อมไปให้หน่วยงานต่างๆ	20,060	40.1%	20,211	40.6%
งานระบบไฟฟ้าและเครื่องกล	23,817	47.6%	23,981	48.2%
- ตัวรอก	8,855	17.7%	8,855	17.8%
- อุปกรณ์และเครื่องจักรเครื่องฯ	14,961	29.9%	15,125	30.4%
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของโครงการ	5,454	10.9%	5,454	11.0%
รายการที่รอการโอน	705	1.4%	132	0.3%
ค่าใช้จ่ายรวมของโครงการ	50,035	100.0%	49,778	100.0%
ค่าตัดจำยสะสมและค่าเสื่อมราคา	3,192	-	7,657	-
ค่าใช้จ่ายโครงการสุทธิ	47,636	-	42,120	-

ที่มา: บริษัทระบบขั้นส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นแสดงในตารางที่ 2.5-22

ตารางที่ 2.5-22 หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นของ BTSC

ประจำ ล้านบาท

		46/47	47/48	48/49	49/50	50/51	51/52
หนี้สินรวมเดือน	เจ้าหนี้ในแผนพื้นที่สถานะทางการเงิน	0	0	0	59,197	59,197	0
	เจ้าหนี้	2,350	3,595	4,219	408	812	193
	เจ้าหนี้-หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	0	0	33	34	40	13
	หนี้สินหมุนเวียนที่เป็นเงินกู้ระหว่างฯ	9,850	13,225	17,595	0	0	0
	หนี้สินหมุนเวียนที่เป็นการค้ายื่มเงิน	0	0	0	5	5	4
	หนี้สินหมุนเวียนที่ไม่เป็นแผนพื้นที่สถานะทางการเงิน	0	0	0	0	0	1,094
	ผู้ถือหุ้นกู้เดือน	275	275	275	0	0	0
หนี้สินไม่หมุนเวียน	หนี้สินเดือน	7,456	7,961	9,090	2,624	5,949	336
	Total	19,931	25,056	31,212	62,269	66,003	1,640
	รวม						
	หนี้สินไม่หมุนเวียนที่เป็นการค้ายื่มเงิน	0	0	0	13	7	3
	หนี้สินไม่หมุนเวียนที่ไม่เป็นแผนพื้นที่สถานะทางการเงิน	0	0	0	0	0	13,627
	พันธบัตรแปลงสภาพไม่ต้องสิทธิ - ส่วนของหนี้สิน	0	0	0	0	0	4,958
	หนี้เดือนไม่หมุนเวียนที่เป็นเงินกู้ระหว่างฯ	22,569	19,037	14,498	0	0	0
หนี้สินคงเหลือ	ผู้ถือหุ้นทั่วไปเดือนสัญญา	356	353	350	0	0	0
	หุ้นกู้ต้องสิทธิแปลงสภาพ	2,740	2,740	2,740	0	0	0
	หนี้สินจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	396	396	396	0	0	0
	รวม	26,061	22,526	17,985	13	7	18,589
	หุ้นเรือนหุ้น	12,159	12,159	12,159	1,216	1,216	10,058
	ส่วนเกินมูลค่าหุ้น	2,773	2,773	2,773	0	0	16,639
	พันธบัตรแปลงสภาพไม่ต้องสิทธิ - ส่วนของผู้ถือหุ้น	0	0	0	0	0	1,089
กำไรขาดทุน	ส่วนที่ขาด	-11,594	-13,553	-21,579	-19,862	-17,462	4,541
	รวม	3,337	1,378	-6,647	-18,647	-16,247	32,327

ที่มา: บริษัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

หนี้สินหลักในบัญชีเจ้าหนี้ก่อนที่จะมีการใช้แผนพื้นที่สถานะทางการเงินคือเงินกู้ระหว่างฯ หุ้นกู้ต้องสิทธิแปลงสภาพและดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น BTSC จัดหาเงินทุนสำหรับโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนโดยการทำซื้อตกลงเงินกู้และการออกหุ้นกู้ จำนวนเงินกู้และหุ้นกู้แสดงในตารางที่ 2.5-23

ตารางที่ 2.5-23 เงินกู้ระยะยาวและหุ้นกู้สำหรับโครงการ

		เงื่อนไขและผู้ให้กู้	
ประเภท	ตกลงเงิน	จำนวน	
เงินกู้	สกุลเงินในประเทศไทย	จำนวน	12.42 พันล้านบาท
		ผู้ให้กู้	กสิมผู้ให้กู้ในประเทศไทยนำโดย บมจ. ธนาคารไทยพาณิชย์
	อัตราดอกเบี้ย	ร้อยละ 1.25 ต่อปีคิดดอกเบี้ยรายเดือน	
สกุลเงินต่างประเทศ	จำนวน	689.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ	
	ผู้ให้กู้	ผู้ให้กู้ทางชาตินำโดย KW และ IFC	
	Interest rate อัตราดอกเบี้ย	LIBOR + 2.375% per annum due semi-annually LIBOR + ร้อยละ 2.375 คิดดอกเบี้ยทุกครึ่งปี	
สกุลเงินต่างประเทศ	จำนวน	6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ซึ่งในส่วนที่รับเหมา เป็นผู้จัดเงินกู้ต่อสิทธิ์)	
	ผู้ให้กู้	KW	
	อัตราดอกเบี้ย	LIBOR + ร้อยละ 2.375 คิดดอกเบี้ยทุกครึ่งปี	
พันธบัตรหุ้นกู้ต่อสิทธิ์และลงสภาพ	จำนวน	2.74 พันล้านบาท (หุ้นกู้ 17.34 ล้านหุ้น ที่มีมูลค่าต่อหัว 158 บาทต่อหุ้น)	
	อัตราดอกเบี้ย	ไม่มีดอกเบี้ย	
	การแปลงราคา	15.80 บาทต่อหุ้นเรือนหุ้น 1 หุ้น (หุ้นเรือนหุ้น 10 หุ้นต่อหุ้นกู้ 1 หุ้น)	
	วันที่ออกพันธบัตร	11 พฤษภาคม 2539	
	กำหนดเวลาได้ถอน	11 พฤษภาคม 2555	

ที่มา: บริษัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

ในช่วงแรกของการใช้แผนพื้นฟูสภาพทางการเงิน เงินกู้ระยะยาวได้ถูกย้ายไปอยู่ในบัญชีเจ้าหนี้แผนพื้นที่ สถานะทางการเงินในส่วนของหนี้สินหมุนเวียนในปี 2549/50 อย่างไรก็ตามเนื่องจากมีการนำแผนพื้นฟูสถานะทางการเงินมาใช้ หนี้สินที่จะต้องมีการชำระถูกย้ายไปอยู่ในบัญชีหนี้สินไม่หมุนเวียน

จากการออกหุ้นให้กับผู้ลงทุนรายใหม่และส่วนเกินมูลค่าหุ้นจากการเปลี่ยนหนี้เป็นตราสารทุนในปี 2551/52 เป็นผลทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นได้เปลี่ยนจากคลุมมาเป็นบาง

ค. อัตราส่วนทางการเงิน

แนวโน้มของอัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญแสดงในตารางที่ 2.5-24 เนื่องจากบริษัทระบบขนส่งมวลชน กรุงเทพ จำกัด (มหาชน) อยู่ในสถานการณ์ทางการเงินที่ลำบาก บริษัทไม่สามารถมีอัตราส่วนทางการเงินตามที่กำหนดไว้ ในข้อตกลงของเงินกู้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากมีการนำแผนพื้นฟูสภาพทางการเงินมาใช้ทำให้อัตราส่วนที่สำคัญ เช่น อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนและอัตราส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายคงที่ต่อรายได้รวมทั้งหมดมีการปรับปรุงขึ้น

ตารางที่ 2.5-24 อัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญของ BTSC

	46/47	47/48	48/49	49/50	50/51	51/52
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	6.3%	6.3%	7.3%	6.5%	5.4%	364.3%
อัตราส่วนระหว่างกำไรจากการดำเนินงานท่อรากับต้นทุน	1440.5%	3438.0%	-605.7%	-212.2%	-284.2%	144.1%
อัตราส่วนของสินทรัพย์ถาวรต่อทุน	163.5%	198.2%	355.1%	-212.3%	-284.4%	91.5%
อัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้	1.57	-0.09	-2.00	-2.46	1.69	0.81
การหมุนเวียนของสินทรัพย์	0.10	0.06	0.07	0.09	0.18	0.08
อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ทั้งหมด	1.9%	-4.0%	-17.5%	-27.8%	5.1%	43.0%
อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น	21.7%	-83.1%	304.6%	94.9%	-13.8%	273.7%

ที่มา: คำนวณโดยคณะศึกษาจากงบการเงินของ BTSC

๔. แผนพื้นฟูสถานะทางการเงิน

BTSC ได้ประสบกับปัญหาฐานะทางการเงินจนกระทั่งศาลล้มละลายกลางได้ออกนุมัติแผนการปรับโครงสร้างในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2551 ทั้งนี้เนื่องจาก BTSC ไม่สามารถแก้ปัญหาได้เพราเมื่อภาระหนี้ในการจ่ายเงินชำระหนี้และดอกเบี้ยเป็นจำนวนมาก การชำระเงินภาระเบี้ยประกันได้ถึงกำหนดในเดือนกรกฎาคม 2547 แต่ BTSC ไม่สามารถชำระเงินให้กับผู้ให้กู้ได้

BTSC ยื่นคำขอต่อศาลล้มละลายกลางเพื่อทำการพื้นฟูสภาพทางการเงินของ BTSC เมื่อศาลล้มละลายกลางอนุมัติให้มีการพื้นฟูเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2549 BTSC ได้เริ่มทำการเจรจาต่อรองกับเจ้าหนี้ในภาระกับแผนการพื้นฟูสภาพทางการเงิน แผนพื้นฟูนี้ได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหนี้เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2549 และศาลล้มละลายกลางได้อนุมัติแผนพื้นฟูเมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2550 และต่อมาในวันที่ 29 ตุลาคม 2551 ศาลล้มละลายกลางได้ยกเลิกแผนพื้นฟูฉบับนี้

การปรับโครงสร้างของทุนในแผนพื้นฟู เป็นดังนี้¹⁷

- 1) ให้มีการลดลงของเงินทุนคงที่เป็นโดยยกเลิกส่วนที่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ
- 2) ให้มีการลดลงของเงินค่าหุ้นที่ชำระแล้วเพื่อนำไปทดแทนการขาดทุนด้วยการลดมูลค่าที่ตราไว้จาก 10 บาท เป็น 1 บาทต่อหุ้น เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2550 BTSC ได้จัดทำเบี้ยนเปลี่ยนแปลงมูลค่าหุ้นที่ตราไว้กับกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งมีผลทำให้ค่าหุ้นที่ชำระแล้วลดลงจาก 12,158.7 ล้านบาทในวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2549 เป็น 1,215.9 ล้านบาทในวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2550
- 3) ให้มีการเปลี่ยนหนี้เป็นตราสารทุนโดยใช้อัตราส่วน 15.8 ต่อ 1 หุ้นสามัญ (ต่อมูลค่า 1 บาท) ดังนั้นจึงมีการออกหุ้นสามัญมูลค่า 1,034.1 ล้านบาท เพื่อเปลี่ยนหนี้ให้เป็นทุน
- 4) ให้มีการออกพันธบัตรแปลงสภาพ เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2551 BTSC ได้ออกพันธบัตรแปลงสภาพแบบไม่มีดอกเบี้ยเป็นมูลค่ารวม 11,643 ล้านบาท

¹⁷ รายงานประจำปี 2551/52 ของบริษัทระบบส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

5) ให้มีการออกหุ้นสามัญจำนวน 1,986.5 ล้านบาทให้กับผู้ลงทุนรายใหม่เพื่อใช้ในแผนงานธุรกิจในอนาคต โดยมีราคา 1.6 บาทต่อหุ้น

การปรับโครงสร้างหนี้ได้ดำเนินการขานานไปกับการปรับโครงสร้างทุน หนี้สินของ BTSC มีจำนวน 67,751 ล้านบาท ประกอบด้วยเจ้าหนี้ที่มีประกัน 16,469 ล้านบาท เจ้าหนี้ที่ไม่มีประกัน 46,080 ล้านบาท และเจ้าหนี้ที่ได้รับการชำระเงินภายใต้สัญญาเดิมอีก 5,203 ล้านบาท ในจำนวนหนี้สินรวมทั้งหมด 8,554 ล้านบาทจัดเป็นหนี้ที่ไม่มีผูกมัดตามกฎหมายและข้อผูกมัดในอนาคต การปรับโครงสร้างหนี้ได้แสดงไว้ในตาราง 2.5-25

ตารางที่ 2.5-25 การปรับโครงสร้างหนี้

ประเภทของเจ้าหนี้	มาตรการ
เจ้าหนี้ที่มีประกัน	
1) สถาบันการเงิน	ชำระคืนเป็นเงิน 10,401 ล้านบาทภายใน 120 วันหลังจากที่มีการเพิ่มทุน
2) ผู้ค้าประภากนายได้หนังสือค้าประภัน	ได้รับการชำระหนี้เมื่อเกิดหนี้สินภายใต้นั้นหรือค้าประภัน BMCL ได้จ่ายเงินจำนวน 10,401 ล้านบาทให้กับเจ้าหนี้กู้จนเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2551
เจ้าหนี้ที่ไม่มีประกัน	
1) สถาบันการเงิน	ชำระคืนเงินต้นทั้งหมด เงินต้นร้อยละ 47.58 หรือ 10,016 ล้านบาท จะถูกแบ่งชำระออกเป็น 8 งวด เงินต้นที่เหลือจะถูกคิดเป็นตราสารทุนตัวอัตตรา 15.8 บาทต่อ 1 หุ้นสามัญ เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2551 หรือสินจำนวน 11,035.2 ล้านบาทให้ถูกแปลงเป็นหุ้นสามัญจำนวน 698.4 ล้านหุ้น
2) ผู้ค้าประภากนายได้หนังสือค้าประภัน	ได้รับการชำระหนี้เมื่อเกิดหนี้สินภายใต้หนังสือค้าประภัน
3) บุคคลจากผู้ถือหุ้นหลัก	ชำระคืนเงินต้นทั้งหมด เงินต้นร้อยละ 50 หรือ 2,564.4 ล้านบาทให้ชาระ เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ส่วนที่เหลือจะถูกคิดเป็นตราสารทุนตัวอัตตรา 15.8 บาทต่อ 1 หุ้นสามัญ บริษัทจะนำเงินส่วนลดของหุ้นที่ได้แปลงหนี้สินจำนวน 2,564.4 ล้านบาท ให้ถูกแปลงเป็นหุ้นสามัญจำนวน 162.3 ล้านหุ้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2551
4) ค่าธรรมเนียมค่าแนะนำ เจ้าหนี้กิตจากความขัดแย้งในสัญญาสัมปทาน หน่วยงานของรัฐและเจ้าหนี้กิตจาก การลงทะเบียนสิทธิ	ชำระเป็นเงินสดร้อยละ 50-100 ของจำนวนเงินต้น
5) เจ้าหนี้จากหุ้นภัยต้องซื้อหุ้นสภาพ	ชำระทั้งหมดตัวอัตราทุนตัวอัตตรา 15.8 บาทต่อ 1 หุ้นสามัญ BMCL ให้ถูกแปลงเป็นหุ้นสามัญจำนวน 2,739.9 ล้านบาท ให้ถูกแปลงเป็นหุ้นสามัญจำนวน 173.4 ล้านหุ้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2551
6) เจ้าหนี้และผู้ค้าประภันมีข้อผูกมัดในการสนับสนุนทางการเงินกับบริษัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ภายใต้ข้อตกลงหนี้สินตัวอัตตราของผู้ถือหุ้นหลัก	ให้ซื้อหุ้นในสัดส่วน
เจ้าหนี้ที่จะได้รับการชำระเงินภายใต้สัญญาเดิม	
1) เจ้าหนี้สถาบันการเงินที่ไม่ได้รับการชำระเงินต้นทั้งหมด	ชำระคืนเงินต้นทั้งหมดเป็นเงินสด
2) เจ้าหนี้นำโดยบริษัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	ชำระคืนเงินต้นทั้งหมดเป็นเงินสด

ที่มา: บริษัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

หลังจากที่มีการปรับโครงสร้าง ผู้ถือหุ้นหลักคือบริษัท สยาม เรล ทราบสปอร์ต แอน อินฟราสตรัคเจอร์(ร้อยละ 63.7) และและบริษัทสยาม แคปิตอล ดีเวลลอปเม้นท์ (ร้อยละ 23.8) หันส่วนใหญ่ของบริษัท สยาม เรล ทราบสปอร์ต แอน อินฟราสตรัคเจอร์ ถือครองโดยนายคิว กาญจนพานิช ซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารและเป็นผู้บัญชาติสูงสุดของ บริษัทระบบบัญชีส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

ตารางที่ 2.5-26 องค์ประกอบของผู้ถือหุ้นหลักของ BTSC

หน่วย: % ร้อยละ

ผู้ถือหุ้น	ต่อส่วนของหุ้น		
	มี.ค. 2550	มี.ค. 2551	มี.ค. 2552
บริษัท สยาม เรล ทราบสปอร์ต แอน อินฟราสตรัคเจอร์			63.65
บริษัทสยาม แคปิตอล ดีเวลลอปเม้นท์			23.76
บริษัท ซีทีเอฟ รีไซเคิล จำกัด	17.27	17.27	2.09
บริษัทเบนิหารสินทรัพย์ไทย	6.25	6.25	1.61
บริษัทเบนิหารสินทรัพย์ไทย	9.05	9.05	1.09
นายวิวิจิต ตั้งเจตนาพา			1.01
บริษัท คีน ลีดเดอร์ อินเวสเม้นท์	3.6	3.82	0.81
Connaught Road Ltd.			0.61
บริษัท สยามอาเนริค เอสเพก จำกัด	3.13	3.6	0.61
ธนาคารกสิกรไทย	4.88	4.88	0.59
บริษัท ชิตี้แบงค์ โนมิเน่ สิงคโปร์ จำกัด (มหาชน)	3.82		0.46
บริษัท ธนาฯ จำกัด (มหาชน)			0.38
บริษัทเงินทุนระหว่างประเทศ	1.3	1.3	0.32
บริษัท เมืองพาณิชย์ จำกัด	10.89	10.89	
บริษัท เดติอาชี จำกัด	8.23	8.23	
นายชาลทอง ปัทมพงศ์		5.19	
นายไพบูลย์ เปญาฤทธิ์		5.19	
กองทุน เอดีเอ็ม นาคุณส์	4.43	4.43	
อื่นๆ	27.15	19.9	3.01
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: BTSC

(5) ธุรกิจที่นอกเหนือจากการเดินรถของ BTSC

ก. การจัดให้มีธุรกิจที่นอกเหนือจากการเดินรถในข้อตกลงสัมปทาน

ในข้อตกลงสัมปทานระบุว่างruphunanaครกับบริษัทระบบบัญชีส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ("วรรค 3") บริษัทระบบบัญชีส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ได้รับสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในดำเนินงานและบำรุงรักษารถไฟฟ้าขนส่งมวลชนของกรุงเทพมหานคร และได้รับรายได้จากการกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนของกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย การโฆษณา การให้สิทธิการดำเนินธุรกิจ ค่าโดยสารจากรถไฟฟ้าฯ

ก. ประเภทของธุรกิจที่นักลงทุนเนื้อจากการเดินรถ

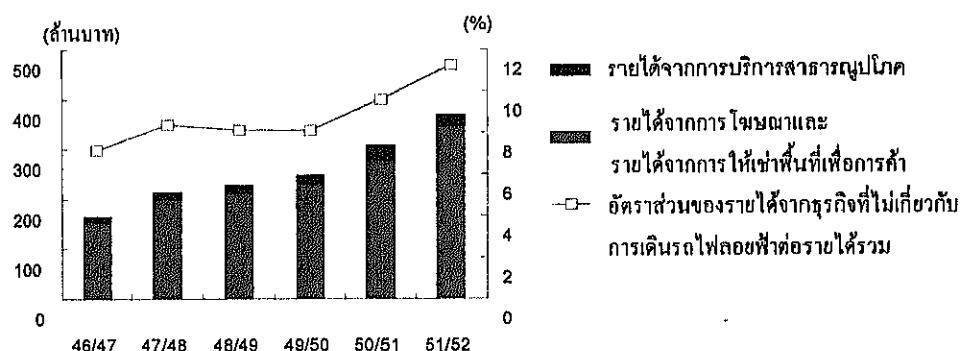
ธุรกิจที่นักลงทุนเนื้อจากการเดินรถของ BTSC แบ่งออกได้เป็นสองประเภทหลัก คือ การโฆษณาและการให้เช่าพื้นที่เพื่อการพาณิชย์ และจากบริการสาธารณะปัจจุบัน

เมื่อเดือนมิถุนายน ปี 2544 BTSC ได้อนุญาติให้บริษัทวีจีไอ โกลบล็อก มีเดีย จำกัด (VGI Global) ได้รับสิทธิในการดำเนินการทางการตลาดในพื้นที่สำหรับการพัฒนาเชิงพาณิชย์ทั้งหมดรวมถึงการโฆษณาในช่วงรถไฟฟ้า เป็นระยะเวลา 15 ปี โดย BTSC จะได้รับการประกันรายได้ขั้นต่ำ หรือร้อยละ 50 ของรายได้จากการใช้พื้นที่โฆษณาและพื้นที่ค้าขายขึ้นอยู่กับจำนวนรายได้ใหม่มีมูลค่าสูงกว่า VGI Global เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการลงทุนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน¹⁸ ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2552 BTSC ตกลงที่จะซื้อหุ้นพัฒนาของ VGI Global จากบริษัท เอฟเอ็น เกจ จำกัด ในจำนวนเงิน 2,500 ล้านบาท¹⁹

ปัจจุบัน BTSC มีความตั้งใจที่จะขยายธุรกิจไปสู่การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ตามเส้นทางการเดินรถไฟฟ้าอย่างต่อเนื่องในเครือ ซึ่งได้แก่ บริษัทโนโว ไลน์ เอเจนซี่ จำกัด และบริษัทญี่ปุ่นโอลดิ้ง จำกัด BTSC ได้ครอบครองที่ดินที่อยู่รอบๆ สถานีรถไฟฟ้าหลายแห่ง ซึ่งตามมาจากการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์โครงการแรกของ BTSC คือโรงเรียนระดับสีดาวซึ่งตั้งอยู่บนถนนสาธรได้ใกล้กับสถานีรถไฟฟ้าสุรศักดิ์

ค. รายได้จากการเดินรถของธุรกิจที่นักลงทุนเนื้อจากการเดินรถ

รายได้จากการพัฒนาเชิงพาณิชย์มีแนวโน้มดีดตัวขึ้นตั้งแต่ปีงบประมาณ 2550/51 ในปีงบประมาณ 2551/2552 รายได้จากการพัฒนาเชิงพาณิชย์คิดเป็นร้อยละ 11.2 ของรายได้ทั้งหมด โดยรายได้จากการโฆษณาและรายได้จากการให้เช่าพื้นที่เพื่อการค้าคิดเป็นร้อยละ 93.3 ของรายได้จากการพัฒนาเชิงพาณิชย์ และรายได้จากการบริการสาธารณะปัจจุบันคิดเป็นร้อยละ 6.7

ที่มา: รายงานประจำปีนิรชัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

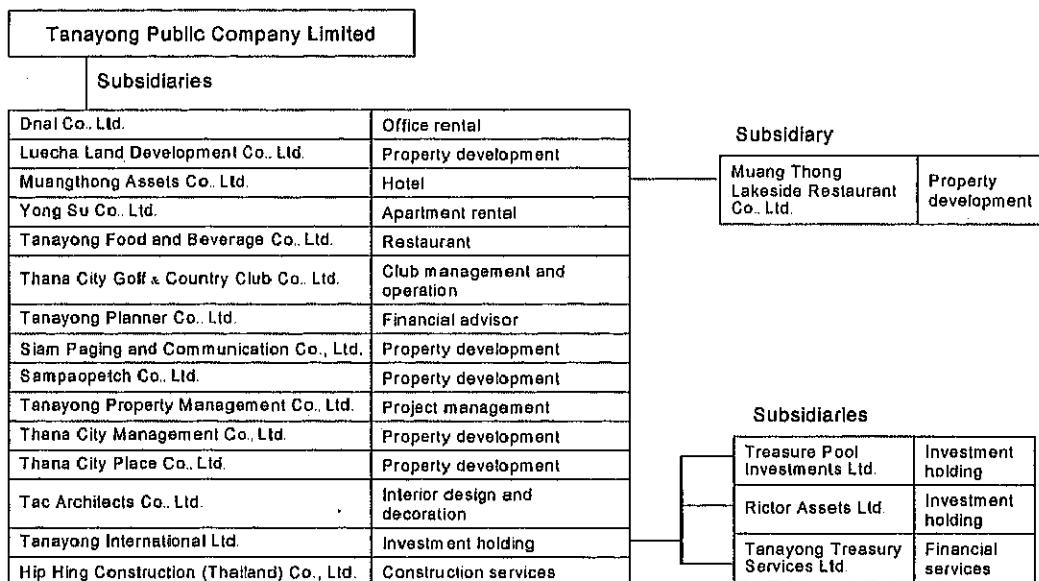
รูป 2.5-10 รายได้จากการเดินรถของธุรกิจที่นักลงทุนเนื้อจากการเดินรถของ BTSC

4. บริษัทแม่

¹⁸ Chadamas Chinmaneevong, "Transit, In-store continue to shine" Article on Bangkok Post on September 15, 2009. <http://www.bangkokpost.com/business/telecom/20259/transit-in-store-continue-to-shine>

¹⁹ TRIS Rating, "TRIS Rating Assigns "A/Stable" Ratings to "BTSC" and Debentures " <http://www.thaipr.net/nc/readnews.aspx?newsid=EF649A1095E541C81FE01DB72EF1C4D7>

หลังจากการใช้แผนพื้นที่สถานะทางการเงิน บริษัท สยาม เวล ทรานสปอร์ต แอน อินฟราสตรัคเจอร์ ถือหุ้นร้อยละ 63.65 และบริษัทสยาม แคปิตอล ดีเวลลิ่งอปเม้นท์ (ยองกง) ถือหุ้นร้อยละ 23.76 ของหุ้นทั้งหมดของ BTSC นายคีริญจนพานิช กรรมการบริหารและหัวหน้าคณะผู้บริหารระดับสูง (CEO) ของ BTSC เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของ บริษัท สยาม เวล ทรานสปอร์ต แอน อินฟราสตรัคเจอร์

ที่มา: รายงานประจำปีของบริษัท ธนาคม จำกัด (มหาชน)

รูป 2.5-11 แผนผังองค์กรของกลุ่มนายจ้าง

กลุ่มของนายคีริญจนพานิช ถือหุ้นร้อยละ 36.89 ของบริษัท ธนาคม จำกัด (มหาชน) (นายจ้าง) ซึ่งบริษัทนี้ได้ก่อตั้งเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2511 เพื่อดำเนินกิจการการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ธนาคมได้เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2534 ธนาคมมีธุรกิจหลักอยู่ 3 ประเภทคือ 1) การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ 2) โรงแรม โรงพยาบาล บริหารจัดการอสังหาริมทรัพย์และบริการต่างๆ 3) บริการให้เช่าสำหรับโครงการ ในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์นั้น ธนาคมได้พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยและโครงการพาณิชย์หลายโครงการ ประกอบด้วย อพาร์ทเม้นท์ คอนโดมิเนียม สำนักงาน ร้านอาหาร โรงแรม และสนามกอล์ฟ ในปี 2540 ธนาคมได้ประสบกับปัญหาจากภัยคุกคามเศรษฐกิจ และได้มีการปรับโครงสร้างหนี้สิ้นในปี 2549 ตั้งแต่ปี 2550 ธนาคมได้เริ่มการพัฒนาโครงการด้านอสังหาริมทรัพย์และโรงแรมทั่วประเทศ โดย ณ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2552 ธนาคมมีบริษัทในเครือ 15 บริษัท

2.6 บทเรียนจากการไฟฟ้าสายสั้น้ำเงินและรถไฟลอดไฟปีที่แล้ว

2.6.1 รูปแบบการดำเนินงาน

รูปแบบการดำเนินงานของรถไฟฟ้าทั้งสองเส้นทางที่ได้นำมาใช้ถือเป็นผู้เริ่มของระบบขนส่งมวลชนทางรางในประเทศไทย ดังนี้ จะเห็นว่าประเด็นส่วนใหญ่ที่เกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินงานเป็นเนื้อหาในรายละเอียดของการทดลองว่า จะทำงานร่วมกันอย่างไร การแบ่งบทบาทหน้าที่ไม่ได้ระบุถึงคำนั้นสัญญาที่แต่ละฝ่ายต้องดำเนินการจึงทำให้เป็นเรื่องยากที่จะตรวจสอบว่าภาครัฐหรือเอกชนได้ทำงานข้อตกลงหรือไม่ ในส่วนของความไม่แนนอนรถไฟฟ้าชนิดนี้สามารถแบ่งออกเป็น 2 ภาคคือภาคเอกชนที่มองว่าความเสี่ยงที่มากเกินกว่าที่ภาคเอกชนจะรับได้ ข้อตกลงเกี่ยวกับการต่อยยาดเส้นทางและการเชื่อมต่อกัน

เด่นทางสายยื่นหรือระบบขนส่งระบบอื่นจำเป็นต้องทำให้มีความชัดเจนมากกว่าี้ นอกจากรายละเอียดของเงื่อนไขจำเป็นต้องมีการปรับปรุงสำหรับเส้นทางใหม่ในอนาคต

ตารางที่ 2.5-27: ข้อสังเกตเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินโครงการ (BMCL)

หัวข้อ	ข้อสังเกต
การแบ่งบทบาทหน้าที่	<ul style="list-style-type: none"> - การดำเนินงานที่ทั้งสองฝ่ายสัญญาจะดำเนินการร่วมกันในมิการระบุไว้อย่างชัดเจน เช่น 1) แผนการสร้างความสามารถที่ภาคเอกชนสัญญาจะดำเนินการ (เพื่อสร้างอุดหนาทกรรมในประเทศไทย) 2) แผนการสร้างโครงสร้างที่รัฐสัญญาจะดำเนินการ (เพื่อเป็นฐานในการประเมินจำนวนผู้โดยสาร) - สิทธิในการแทรกแซงของรัฐบาล (เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถให้บริการท่องเที่ยวสามารถได้ในกรณีที่ไม่มีความสามารถในการดำเนินงานไม่ใช้ด้วย เช่น จะแทรกแซงในระหว่างการปรับโครงสร้างหนี้ได้อย่างไร)
การกระจายความเสี่ยง	<ul style="list-style-type: none"> - ความเสี่ยงของรายได้ต่ออุบัติภัยภาคเอกชนมากเกินไป โดยทั่วไปที่ความคุ้มได้บางส่วนขึ้นกับภาครัฐ (การสร้างโครงสร้าง)
การตั้งเป้าหมาย	<ul style="list-style-type: none"> - คำใช้จ่ายมาตรฐาน ระดับการให้บริการตามตัวชี้วัดผลการดำเนินงานไม่มีการตกลงในรายละเอียด ขาดการกำกับดูแลอย่างกระตือรือล้นจากรัฐบาล
การพิจารณาต้องการ	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดการพิจารณาอย่างเพียงพอในการเรื่องการจัดการสำหรับการต่อขยายและซ่อนต่อภัยเส้นทางอื่นๆ (เช่น ระบบเก็บค่าโดยสารอัตโนมัติ ระบบอาณัติสัญญาณ) การต่อขยายรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินอาจมีค่าใช้จ่ายที่สูง และมีความไม่สงบมาก
หัวข้ออื่นในสัญญา	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดความยืดหยุ่นสำหรับการเปลี่ยนช่วงต้นของการสร้างโครงสร้างป้ายรถไฟฟ้าขึ้นส่งมวลชน เช่น "ไม่มีการระบุเกี่ยวกับการแก้ไขสัญญาอย่างชัดเจน"

ที่มา : คณะกรรมการฯ

2.6.2 ผลการดำเนินงาน

ในเรื่องของผลการดำเนินงานที่ได้ศึกษา มีประเด็นข้อสังเกต 4 ประการ คือ 1) ผลการดำเนินงานด้านการเงินของธุรกิจการเดินรถ 2) ผลการดำเนินงานด้านการเงินของธุรกิจที่นอกเหนือจากการเดินรถ 3) ผลการดำเนินงานด้านการเดินรถ 4) การบริหารจัดการผู้จัดหา

ตารางที่ 2.5-28: ข้อสังเกตที่พนักงานเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน (กรณีของ BMCL)

หัวข้อ	ประเด็นที่พนักงาน
ผลการดำเนินงานด้านการเงิน (การเดินรถ)	<ul style="list-style-type: none"> - การประมาณจำนวนผู้โดยสารของในแต่เดือนไป จำนวนโดยผู้สำรวจจึงน้อยกว่าร้อยละ 50 ของที่ประมาณไว้ - ค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงของรถ ตัวรถ ระบบ สุ่มนำกล้องถ่ายร่องบันทึกฐานของประเทศไทยฯ เช่น เมื่อคิดเป็นร้อยละของต้นทุนการดำเนินงานทั้งหมด หรือร้อยละของค่าเสื่อมราคาในแต่ละปี
ผลการดำเนินงานด้านการเงิน (นอกเหนือจาก การเดินรถ)	<ul style="list-style-type: none"> - ธุรกิจที่ดำเนินงานโดยบริษัทในเครือ มีความเสี่ยงไปได้ของภัยคุกคามปัจจุบันไม่เป็นสัดส่วนจาก บริษัทในเครือของ BMCL ถึงแม้ว่าการแบ่งกำไรจากรายได้ที่นอกเหนือจากการเดินรถจะบุกรือย่าง ขัดเจนในข้อตกลง - ในอนาคตรายได้ที่นอกเหนือจากการเดินรถต้องมีการพิจารณาและขออนุมัติอย่างชัดเจนในข้อตกลง
ผลการดำเนินงาน	<ul style="list-style-type: none"> - การเข้าถึงระบบงานส่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ ขาดการบูรณาการอย่างสมบูรณ์ - ระบบตัวไม่ได้มีการวางแผนตั้งแต่แรกเริ่ม ซึ่งทำให้ผู้โดยสารไม่ได้รับความสะดวกสบาย - ระบบคิดมีสาระร่วมยังไม่มีการวางแผนการ การเดินทางระยะสั้น (โดยมีการเปลี่ยนเส้นทางระหว่าง สายสีน้ำเงินและรถไฟฟ้า) มีราคากลางกันไปสำหรับการขนส่งมวลชน
การจัดการบริษัทคู่	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดการมองในเชิงกลยุทธ์เพื่อให้ได้มีอ่านมาในการต่อรองกับผู้จัดหา (เช่น การให้คำมั่น สำคัญในการสร้างความสามารถในการซ่อมบำรุง การทบทวนค่าใช้จ่ายเป็นระยะๆ เพื่อลดค่าใช้จ่าย ในการซ่อมบำรุง)

ที่มา : คณะกรรมการฯ

ผลการดำเนินงานด้านการเงินของธุรกิจการเดินรถโดยบริษัทผู้เดินรถ ต่างกันเป็นอย่างมากที่ตั้งไว้อย่างชัดเจน เนื่องจาก การกำหนดสมดุลในแต่เดือนไป นอกเหนือไป ค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงยังสูงมากและควรมีการเพิ่มเติบโต สมรรถนะ (benchmarking) เพื่อให้ได้ระดับราคาที่เหมาะสม ผลการดำเนินงานด้านการเงินของธุรกิจที่นอกเหนือจากการเดินรถไม่ได้มีผลกระทบต่อกำไรในรัฐวิสาหกิจเดินรถ ควรมีการบริหารจัดการธุรกิจในส่วนนี้ให้เป็นหนึ่งเดียวกับการเดินรถ ซึ่งดำเนินการในลักษณะนี้จะทำให้กระแสเงินสดมีผลต่อภาพรวมมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อกำไรจากระบบรถทางได้ลดลงไปจนถึงจุดที่ทำให้ผลกำไรเป็นบวก ในประเด็นของการบริหารงาน การบริหารจัดการผู้จัดหา เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาในอนาคต เนื่องจากรถไฟฟ้าขนาดส่วนกลางเป็นภาคธุรกิจใหม่ในประเทศไทย ซึ่งจำเป็นต้องพึ่งพาผู้จัดหาสำหรับการสร้างความสามารถในช่วงแรกๆ นอกจากนี้การสร้างโครงข่ายควรหลีกเลี่ยงการฟังฟ้า บริษัทคู่ค้าที่มากจนเกินไป